

ଗତ ଉଦ୍‌ଧିଳ ମଣିଯୁ ଏବଂ ମଦନାମଙ୍କ
ହୁଇଜଣ ମୁଲିଯୁ ଏକଳଗ ସଙ୍ଗେ ତାତି କେବେ
ଯାଉଥିଲେ । ବାଲୁବଜାରରେ ଅକହାଣ୍ଟ ଦା-
ବେଗୀ ଧରି ହୁଣ୍ଡିଗାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଲିଯୁର
ତାତି ସେ ଏ ରକୁ ଅଧିକ ହେଲା । ତହୁଁ ସେ-
ମାନଙ୍କୁ ଚାଲନ ଦେବାରେ ଶା ତେବେତ୍ତପଦ
ସାହେବ ଡେପୁଟି ମାଜଞ୍ଚୁପ ସେମାନଙ୍କ ଛୁଟ-
ରେ ଟଙ୍କା ଦେଖାଏଁ ଉପିମାତା କଲେ ।
ଅନନ୍ତର ଥିଲା ଠନ୍ଦାରେ ମୁଲିଯୁମାତା
ଦୋଷୀ ହେଲେହେଁ ସେମାନେ ଝାରପଦ୍ମବା ମୂଳ
ସକାଶେ ତାହା ଦେବି ଯାଉଥିବାପ୍ରଳେ ଏବେ
କଣ୍ଠେ ଦେବା କଥିଯବାଗତ ବୋଲିଲିବ କି ?
ସେ ବନ୍ଦି ବିକିଞ୍ଚିଲ ଏବଂ ସେ କଣିକିଞ୍ଚିଲ
ସେମାନଙ୍କୁ ଥହୌ ହାତିମ ଲୋତରେ ନାହିଁ ।
ନ୍ୟାୟକଣ୍ଠ ବିକିରା ଏବଂ କେହା ବୁଝୁବର
ଦୋଷୀ ଅଣ୍ଟି । ସେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବାଧିନରେ
ଅଣି ଗୁରୁତଣ୍ଠ ହେଲ ମୁଲିଯୁମାନଙ୍କୁ କାମମାନ୍ତି
ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ସବୁଗ୍ରା ହୋଇଥାନ୍ତା ।
ଗର୍ଭବ ଲୋକଙ୍କର ଦୁଃଖ ସବୁଠାରେ ।

ପଦା କଟିଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦା ଗଛପତିବାର-
ମଧ୍ୟରେ ଦିକ୍ଷିତିବା ଦତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ବିଶୁରସ୍ତିତି
ପାର୍ଵତୀଙ୍କ ଦେଂକରେ ବୃଦ୍ଧଶଖାକ ସାର୍ଵତି
ସାର୍ଵ ଗୁହଣ ଏବଂ ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ତର ଉପରୁକୁ ବାଜି-
ପୁରାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରି ଶବଦ ବରି ମୋଳ-
ବିମା ନିଷତି କରିଥିଲା । ନିଷତି ସଂମେଲି
ମର୍ମ କୁଣ୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣ ସଜା ସମାଜ ସିଂହଙ୍କୁ ବନ୍ଧ-
ଦରିବା ବାରଗ ଗୋଟିଏ ମେଳ ହୋଇଥିଲା ଓ
ପନ୍ଦାର ମହାସଜାଙ୍କର ସେହି ମେଳର ଜଣେ ଲୋକ
ଥିଲେ । ମହାସଜାଙ୍କର^{*} ବମଳକୁଆର ସହିତ
ବିବାହ ବିଷୟରେ ସର୍ବୋଜ୍ଞ କାଥା ଦେଉଥି
ବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଧକରିବା ସେହି ମେଳର
ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣ ପଜାଙ୍କୁ ଦତ୍ୟାକାଣ୍ଡରା
ମହାସଜାଙ୍କ ଓ କମଳକୁଆର ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ତର ଅଳ୍ପ
ପ୍ରାୟ ଥିଲା ମାତ୍ର ବମଳକୁଆର କିରୁଦ୍ଧରେ
ବିଦ୍ୟାସହୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କି ଉଚିବାରୁ ସେ ଜଳିଷ
ପାଇଲେ । ଅତ୍ରେଲୁ ହୋଣି ସାବଧାନ ହେଲା
ଏବଂ ତାହା ସପ୍ରସରେ ଦଶ ଲାଭଦର କୌଣସି
ଦରମା ଦେଖା କି ଯିବାରୁ ତାହାକୁଠି ପ୍ରାଣପତ୍ର
ଥିର ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲା ଅତ୍ୟ ଆସମିନାକେ
ଜଳିଷ ପାଇଥିଲା । ମହାସଜାଙ୍କ ସମଜରେ
ମହାମାନଶ ଲବହୀର ଜେନ୍ଦ୍ରିଯ ବାହାତୁରଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଘୁଥିଲୁ ରିଯୋଟ ଯାଇଥିଲା । ତହିଁର
ଅବେଳା ଦେଖାରୁ ଦେବ ।

“ପୋଷ୍ଟ ଶ୍ରାନ୍ତୁବଟ ରିସର୍ଚ ସ୍କ୍ଲାର୍ଟ୍” ଅର୍ଥାତ୍
ବିଦ୍ୟାଲୟାଳୟର ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟାନୋଭାବୀ ରୂପ
କାମରେ ଜବାହୀମେଣ୍ଟ ମାସିକ ୨୧୦୦ ଟଙ୍କା
ମୂଲ୍ୟର ବୋମ ଟ ହତି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିବାରୁ
ବଜୀୟ ଶୈଖ ବିଭାଗର ଡାଇରେକ୍ଟର ମହାଶୟଦ୍ୟ
ବଳିକତା ଗେଜେଟରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପକ ପ୍ରକାଶିତ
କରିଥିଲା । ସେହି କିନି ହତି ମନ୍ତ୍ରାଳୟ
ଟଙ୍କା ହତି ବିଜ୍ଞାକ ଯଥା ପ୍ରାକୃତିକ, ବିଷୟକ,
ଶୈଖ ଉଚ୍ଚାଧି ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟତି
ସାହୁତ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ଯଥା ଭାଷା, ଶକ, ପ୍ରତି, ଦର୍ଶନ,
ଉଚ୍ଚାଧିକ ଉଚ୍ଚାଧି ବିଷୟକ ମୌଳିକ କବାଳୁ-
ସନ୍ଧାନ କିମନ୍ତେ ଦୟାତିବ । ମୁଁ ୮୯୯ ସାଲ
ଏବଂ ତହିଁ ଉତ୍ସବ ସେହି ମାନେ ବଳିକତା ବିଦ୍ୟା-
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଏମ, ଏ; ଏମ, ଡି; ଡି, ଏଲ; ଅନ୍ୟବା
ସମ, ଲ, ପଣ୍ଡାରେ ଭାବୀତି ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ବିଶେଷ ଘୋଷଣା ଦେଖାଇଅଛି, ସେହି-
ମାନ୍ୟର ଅବେଦନ ପଦି ପ୍ରକାଶ ହେବ । ଡାଇ-
ରେକ୍ସର୍କ ଅପିସରୁ ଶ୍ରାପାରମ କେଇ ତହିଁରେ
ଅବେଦନ ପଦି ଲେଖି ପଠାଇବ ଯେମନ୍ତ କି
ଅସମ୍ଭା ଫେରୁଯୁଧ ମାସ ଟା ୧୫ ରିକ୍ରିମ୍‌
ତହିଁ ପୂର୍ବ କୋବିଡର ଡାଇରେକ୍ସର୍କ ମହା-
ଶୟଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଅଶ୍ଵରଜ୍ଞାନ ଚାହା ପଠି-
ଯିବ । ଯେହି ମାନେ ମନୋକାଳ ହେବେ
ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଉଲତିବର୍ଷରେ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣ
ସତାଶେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତେଣିବ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବି ଅଛି ଦୁଇବର୍ଷ ଦୟାତିବ
କରେଇ ବନ୍ଦ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦେବସ୍ଥ

ଏ ବିଷୟରେ ଦଙ୍ଗୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧାଳୁର
ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରିବ୍ୟ କାହାରଥାକୁ ବହିର ହେବେକ
ଅଂଶ ପତ ସ୍ଵାହରେ ପ୍ରକାଶ ଦରଖାନ୍ତି । ଆଖ-
ିଛିଏ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ସଥା—

ବିଶ୍ୱାସହୋଗ୍ୟ ସ୍ମୁମାର କ ଉଚିତବାବୁ ଥେବା ଜ୍ଞାନପଥ
ପାଇଲେ । ଅଛେଳିଲ ହୋଣୀ ସାବ୍ଦ୍ୟ ହେଲା
ଏବଂ ତାହା ସଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଣ ଲାଭଦର ବୋଲିଯି
ବନ୍ଦକା ଦେଖା କ ଯିବାରୁ ତାହାପ୍ରତି ପ୍ରାଣବ-
ଶ୍ରୀ ଥିବେଶ ହୋଇଥାଏ ଅବ୍ୟ ଆସିମାନାକେ
ଜ୍ଞାନ ପାଇଅବଶ୍ୟକ । ମହାବିଜ୍ଞାନୀ ସମଜରେ
ମହାମାନ୍ୟ ବନ୍ଦଶ୍ରୀର ଜେନ୍ଦ୍ରିଯ ବାହାରୁରଙ୍କ
କିବରୁ ସୁଅନ୍ତ ରିପୋଠ ଯାଇଥାଏ । ତହିଁର
ଆବେଦି ଦେଖାରୁ ହେବ ।

ଦେବ କାହିଁ । ଏହି ନିୟମାନ୍ତ୍ରାରେ ଶଳଗା
ଆସ୍ୟ ଦେବାର ପଳ ନିମ୍ନେ ସ୍ଥତିତିକ ଦେଲ
ଯଥା—

କିନ୍ତୁ	ଯୋଗିବ ପଣ୍ଡା	କରିବ ମଧ୍ୟ
ବଢ଼ିବି	୩,୫୦,୦୦୦	ମା ୮,୫୫,୫୦୦
ବାଲ୍ଲେସ୍‌କ୍ରୀଙ୍କ	୨୦,୨୫୦	ମା ୨,୬୨,୨୦୦
ସୁରୀ	୫,୫,୦୦୦	ମା ୫,୨୨,୩୦୦

100. 19,98,920 45,55,000

	ପ୍ରକଳନ ନମ୍	ବିନୋଦସ୍ଥ ଜିମ୍	ବୁଢ଼ି
ବୁଢ଼ି	୩୮୮,୫୯,୫୦୦	୩୧୦,୭୭,୫୦୦	୧୨
ବାଲିଶ୍ଵର ଟ	୫,୮୮,୮୦୦	୪୧୨,୫୧,୫୦୦	୧୭
ପୂର୍ବୀ	୩୮,୫୫,୨୦୦	୩୭,୪୩,୨୦୦	୧୫
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
D	୩୮୮,୮୮,୮୦୦	୩୮୮,୭୭,୨୦୦	୧୫

ଏହି ଗାନ୍ଧା ଅନୁସାରେ ମାର୍ଗପ୍ରତିକି ଜମା
ପତିଥାରୁ କଟକରେ ଟ ୩୫% ବାଲେଘରରେ
ଟ ୫୦/୭ ଟ ପୁସ୍ତରେ ଟ ୫୦/୭ । ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତ୍ର ହାତିମଙ୍କ ଲଞ୍ଜିମେଟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିକିତ
କର ଶବ୍ଦକର୍ମ ୫୫ ଘୋରରେ ସ୍ତର ବହିଅଛି;
ଶବ୍ଦକର୍ମ ୨୦ ଘୋରରେ ଅଧିକା ଜମୀ ହେଉ
ଏବଂ ଶବ୍ଦକର୍ମ ୨୫ ଘୋରରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର.
କାରୁ ଜମା ଚାଷି ହୋଇଥାରୁ । ଶବ୍ଦକର୍ମ କେବଳ
ଘୋରରେ ଜମୀ ଉଣା ହେଉ ଜମା ଉଣା
ବହିଅଛି ଏବଂ ଶବ୍ଦକର୍ମ ୭ ଘୋର ନୂତନ
ଦୋବସ୍ତ୍ର ହୋଇଥାରୁ । ଜମାରୁକ୍ତ ଅଭ୍ୟଳ
କେ ହେବାର ଅନ୍ୟ ନିର୍ଦର୍ଶନ ଏହି କି ଶବ୍ଦ-
କର କେବଳ ୨ ଥାନ ଘୋରରେ ଜମା ବଢ଼ି-
ଛି । ଯାହି ଜାମଟ ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ରରେ ଉଠିଗଲୁ
କି ପ୍ରଜାସବୁ ଆଜନ ଅନୁସାରେ ପାହି ପ୍ରଜା-
କେ ସ୍ତର ବିବାହ କା ଘୋରାଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରକାଶିତ
କଲେ । ସ୍ତର କରେ ବ ଟ ୨୦ ର୍ଗ ତଳେ
ଜମାରେ ପାହି ଥିଲେ ବିଷାକ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

କରେ ବସକ କରିଅଛନ୍ତି । ମୋଟ ଲୁଧ
ମା ୫,୮୮,୦୦ ଏମଧ୍ୟରୁ ମା ୫,
୨୦୦ ଏ ଜମି ଏହି ଶେଣୀ ପ୍ରକାଳ
ରେ ଅଛି ଏହି ଦେବଳ ମା ୨୩,୧୦୦ ଏ
ର ରୂପର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଯୋକ ସ୍ଵର୍ଗ
ତୋଣସି ପ୍ରାକର ପ୍ରକାଳର ସ୍ଵର୍ଗିତ
ଲ ଲାହିଁ । କମାରୁକି ଶରକରୁ ୧୦
ବର ଯାଦା ଉପରେ ଲୋକାଥିଲୁ ଯାଦା
କରିବାକୁ କାହିଁ ଯାପାରି ରସ୍ତକର କମା
୫,୨୦୦୯ କାରୁ ଟ ୨,୮୮,୫୦୦୯ କାରୁ
କରିବାକୁ ବିଦ୍ୟାରୁ । ସେମାନେ କାମମାତ୍ର
ଦେଇଥିଲେ ଏବି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି କର
ହୋଇଥିଲୁ ଯାଦା ମାତ୍ରମାତ୍ର ଏକଚକାରୁ
କରିବେ । ହୁବର୍ଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇବ ଅଧି-
କ୍ଷେତ୍ରୀ ।

ବ୍ରଦ୍ଧାଶ୍ରୀପୁରୁଷ, ସର୍ବାତ୍ମା ମହୋଦୟ ଏ ଗ୍ରନ୍ଥରୁତିକ
ଭାବାଙ୍କ ବିରଚିତ ଓ ଜ୍ଞାନବାଦିତ ଅଣ୍ଟେ ।
ଏହା ଛାଡ଼ା ଅତ୍ୱ ଅନେକ ଚନ୍ଦ୍ରବ ଗ୍ରନ୍ଥରେ
ରଚନା ଓ ଅନୁବାଦ କର ଯାଇଥାରୁନି ସେ
ଗୁଡ଼ିକ ଥଦ୍ୟାପି ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇ ଲାହିଁ ।
ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଚନା ସରଳ, ସୁବୋଧ ଓ
ବିଶ୍ଵକ ।

ବିଦ୍ୟାଭୂରଣ ମହାଶୟ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପିପୋଲ
କଟକ ନର୍ମିଳ୍ସୁଲରେ ଶିଷ୍ଟକତା କାର୍ଯ୍ୟ, କଟକ
ପ୍ରକଟିକଙ୍ଗାମ ଓ ଗଲାଶ୍ରମେଷ ଶିଖାଜାକାରେ
ପଣ୍ଡିତର କାର୍ଯ୍ୟ ସେନସବ ଓ ଶୋଭାକାନ୍ଦୋଳନ
ବସ୍ତୁରେ ମୋଦରର ଉତ୍ସବ ସରକାର ଓ
ଦେସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ସ୍ଵଭାବ ସହିତ
ନିର୍ମାଣ କରି ବିଶେଷ ବନ୍ଧୁଦର୍ଶିତା ଲଭ କରିଥିଲେ । ତାହାକୁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମଝରେ ପରେ-
ପକାର ଦ୍ରୁତତା ଜୀବନର ସ୍ଥାନକ ଲାଗନ ଅଟେ ।
ବୌଣସି ଲୋକ ବୌଣସି ବିଷଦରେ ପଡ଼ି
ତାହାକୁ ନିବର୍ତ୍ତରେ ଛପସ୍ତିତ ହୋଇ ଦୁଃଖର
ବାହାଣୀ ଜଣାଇବା ମାତ୍ର ସେ ସାଧାକୁବସାରେ
ତାହାର ସେହି ବିଷଦ ମୁକ୍ତିର ପ୍ରତିକାର ଚେତ୍ତୁ
କରୁଥିଲେ । ସେ ସ୍ଥିତ ଜୀବନରେ ଅନେକ
ଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ନିଜ ବୟସରେ କେତେ-
ଗୁଡ଼ିକଙ୍କ ଆଂଶିକ ସାହାଯ୍ୟ ଫାନ୍ଦ କରି ବିଦ୍ୟାପିନୀ
ବରର ମନ୍ଦ୍ୟ ପରିଦେଶ ଯାଇଗଲାନ୍ତି ।

ସମୟକୁ ସରଦୂଷକରେ ବର୍ଣ୍ଣନ ତାହାକୁର
ଅତୁଳ ମୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଗୁଣ ଥିଲା । ହଜା
ସପ୍ତମୀୟ ଲେଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
ତାହାର ବେପର ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ କୋଷ-
ତ୍ରିଏ ଉତ୍ତରାଧିକୃତ ବୌଣସ ପ୍ରତିବର୍ଷଠାରେ
ତାହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ-
ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରାଣର ସହି ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିଲେ ।
ସମ୍ବାଦ ଦୋର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବାଦର ବିଷୟ ବାସ-
ନାରେ ବାବର ଅବୋ ତୁମ କି ଥିଲା ।
ପ୍ରାୟ ଥିଲ ଦଶବର୍ଷ ଦେବ ଗୃହସ୍ଥାନମ ପର-
ଚିନ୍ତାଗ କରି ଆ କପିଲେଶ୍ୱର ମହାଦେବଙ୍କ
ନିକର୍ଷରେ କୁପାର ନିମୀଳ କରଇ ସେହି
ଦେବାଧିଦେବ ଦେବକ ଅର୍ପଣାରେ ଅନନ୍ତଜ୍ଞ
ଜୀବଙ୍କ ଅତିବାହିତ କରି ମୂଳ୍ୟର ଅଳ୍ପବହିକ
ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଜ୍ଜାନରେ ଉତ୍ସର ନାମ ଉତ୍ତର-
ାଖ କରୁ କରୁ ଦେବ ବ୍ୟାଗ କଲେ ।

ପ୍ରକାଶକ ସମ୍ପଦ

ଏ ମୁହଁରେ ଅବାଧ କରିଲୁ ଏବଂ ସମ୍ମେହିତ ପ୍ରକାର
ଦସନ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିତ ପ୍ରତ୍ୟାମ ଦିବୋଦିନୀ । ବାଶବର୍ତ୍ତ ସାଧ୍ୟ
ହତିଲା ।

ଏହିପରିବାକୁ ବିଦ୍ୟାକୁ ସମେତକୁ ମାନ୍ୟକୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏହା,
ଏକ ପି ଓ ରା ସାହେବ ଏ ବିଶ୍ୱାସରେ ପଢ଼ିବା ଗଲା ମଜଳା-
ବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏଠାର ସ୍ଵରବନ କେମୁଣ୍ଡ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେ ମିଅଳ୍ପ
ସାହେବ କୁଣ୍ଡିଲ୍ ଫେର ଅସି ତେ ଗୁରୁବାଜାରଠାରୁ ବାରିଂ
ବରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏ ସ୍ତ୍ରୀତିର ଅଧିକା ବଜାରରେ କ ୨ ଟଙ୍କା ଏବଂ
ମହିଳାର ବଜାରରେ କ ୨ ଟଙ୍କା ଦିଲ ଗୋଟିଏ ଯାଇଥିଛି ।

ଅଜ କାହିଁ ଏଠା ଜେନଗଲ ପ୍ରାଣିମାଙ୍କରେ ଅଛେ
ଅଧିକତଃ ଦେଇଥିଲା । ଅତୁଚେଷ୍ଟ, କୋଣବୁଦ୍ଧି ଏବଂ
କିମ୍ବା ଧରନ ବା ମୋତ୍ସାହନ୍ତି ବେଶୀ ଅଧିକ ଅବଶ୍ୱି
ଜାତୁର ବନ୍ଦରର୍ମ ସାମେବ ପଳକ ବାନ୍ଧୁଦେଖାରେ
ବିଶ୍ଵେଷ କିମ୍ବା କୋଇ କେତେ ଯେବେ କମ୍ପାଇଥିଲା ।

ଅତେବେ କହିଲୁ ସାହର ଦେଖି କହିଲା ପଠିଯୋଗ୍ବ
ହଠାତ୍ ମୋଟାଏ ଗାନ୍ଧି ଦେଇଲୁ ଜଣେ କଷାଯାକୁ ଦଳାକାଇ
ଏ ପୁନଃକଥାକୁ ହେବ ମିଳାଇଲେ ମୁହଁରେ ଚେତି
ପୂର୍ବରେ ଏହା ଉଥରେ ଅଶାମୀ ଧର ହୋଇ ସ୍ଵଧୀ
ସାଜୁବୁରକନ୍ତୁ ବାହାରୁଙ୍କ ମିଳାଇଲେ ମା ॥ ସ କାବକ୍ଷର
ପାଇଅଛି । ହେବ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ ଶୋଭିତ ପ୍ରାଣ
ପରାମରଶ କା ।

ନାହିଁ ଦଳମୁଖ ପୁଣି ଲିଙ୍ଗର କିଛି ସତ୍ତା । ମନ୍ଦିର ଜାତି
ବନ୍ଧୁକା ଅଗ୍ରଭାବେ କିମ୍ବା ଏହି ପ୍ରସାଦ କିମ୍ବା ଅର୍ଥ
ଏହି କଥାକୁ ଅଗ୍ରଭାବ ଅଗ୍ରଭାବରେ ଦ୍ୱାରା ବାବାପ୍ରତି ପାଇ-
ଯାଇ ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ ଦେଉଛସନ ସାହେବଙ୍କ ମିଶନରେ ବାଠେବା
ପାଇଁ ଜୀବନାତ୍ମକ ମନ୍ଦିର ଦିଲ୍ଲି ବିଦ୍ୟା ଗୋପନୀୟ ଓ ୫୦୯୮
ଏବଂ ମନ୍ଦିରୀ ଚାଲାଇ କରେଇ ସାହୁ କହା ପଥରେ
ମାନୁମ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ମୋଦି ଦିଲ୍ଲି ବିଦ୍ୟା ଗୋପନୀୟ ଓ ୫୫ ଲି
କଲାମାଳା ପତ୍ର ପାଇଅଛନ୍ତି । ଦେଖିଥାବେ ମୋଦିବ
ମନ୍ଦିର ମୁଦ୍ରାକାର ଦେଖିବେ କି ?

ଦୟା ତାରରେ ଦେଖୁଣ୍ଡକ ଦାର୍ଶନିକ ମହାପଦ୍ଧରୀ ଏବଂ
ପାତର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀକ ପଠାଇକାର ପଦବୀ ଦର୍ଶନାନ୍ତର
କେବଳ ହେଉଥିଲା ଏହି ହେବ ସବାଟେ ଗାନ୍ଧାରୀ ମର୍ମିନ୍ଦର
ମୟକାଳୀରୁ ଅଛିଛି କୃପାକୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ନିର୍ମାଣିତ
ଭାବରେ । ଏହା ସବାଟ ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ବଜାରେ
କାହାର ଅନ୍ତରେ କେବଳାକ ଯାଇଲା ।

ବେଳିକାର ସେବତର ମାନବ ହୁଏ ତାର ଧ୍ୟାନର
ବେଳିକାର ଦୋହାରର ବାହୁଦୟ ଦେଇଲ ହେଉ,
ତାହାର ଜୀବ କି ପାହିବାର କିଛି ହେଉ ନ ସବୁ । ଦେଇ
କି କିନ୍ତୁ ଅଭାବ ଶୈଖରେ ଆଗେ ସୂଚ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର ପେଇ କରିବାରେ ବାହୁଦୟ ମାନ
କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର ପେଇ କରିବାରେ ।

ଦେଖାଇ ପାରାମି ଗୋଟିଏ ନାହିଁ ସଂକଳନ କିମ୍ବାରେ
କେଲାଗାହାକୁ ସିକାର ଶ୍ଵାର୍ତ୍ତଙ୍କ କବ୍ଯ । ବିଶେଷତ ତାହା
ପଢ଼ କେ “ଜ ଲାଲପଣ୍ଡା ଓ କ ।” ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବଦଶ୍ରାବ
ଅବେଳ ଦେଲେ । ଏହି ଦୂର କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ମା “ ସ କିନ୍ତୁ
କାହାର ବନ୍ଧୁଗାହାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଅବେ କରି
ବଚାରେ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି । ବଡ଼ପ୍ରକଟ ମନ୍ଦହାତ୍ସ୍ଥ କରିବା
ପରିବଶକ କରିବା ପୂଜାରେ ଥିଲାମା ମାର୍ଗ ମାସରେ ପ୍ରତି,
କରି ଦିଇବ ।

ବୁଦ୍ଧର ପରିଚୟ ଦୂରମାତ୍ର କରିଲାନ ଉପରେ ଅଟିକୁ
ଯାଇଲେ ଏହ ସେଠାକୁ ୩୦ ଘାରୁଟ୍ଟ ଦୂରମାତ୍ର ପଠା-
ଯିବା କାବଣ ଫରମାଇ ଆଶିଥିଲା । କରିଲାନ କରିବ
ମହୋଷ୍ଠ ଏହ ବୁଦ୍ଧର ମହିମାକୁ ଭାବା ଯିବା କରି
ଦେଖିବୁ ।

ଅରୁଳ କରିଲ ନମିକ କଥେ କରିଲ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଗାହାରୁ
ପକାଇ ଯାଇ ଦୁର୍ବାଳ ତାହାକୁ ଧରିବା କରିଲ ସ୍ଵାପନେ
ଓ ୩୦ ଟଙ୍କା ଓ ୫୦୭ ଟଙ୍କା ଲା ଦେଇଶାର ଶାରୀ ହୋଇ
ଏବଂ କରିଲ ଏ ଶଳିଷ୍ଠରକେ ଧରି ପଡ଼ିଅଛି ।

କଲୁବାବା ମିଳିବାରେ ଶକ୍ତିରୁ ଅସମାନକାହିଁ ହୀଠ ସମ୍ମାନିତ ହୁଏ ପରେ ଅଧିକତଃ ପାଇଁ ଅଭିଷେକ ଉପରେଣେ କଥା ବାବା ଦିନକାଳ ସୁର୍ଯ୍ୟରେ ଖୋଲା କି ୧୯,୧୦୦ ଲାରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବାରାନ କଲୁବାବାର ମଧ୍ୟରେ ହାମିଲକି ଦୁଃଖାବଳୀ ହେବାର ଦଶ ଘରରେ ପାଇଁ ପରିବାର ଦିନକାଳ ବିପରୀତ ସାଂକ୍ଷେପିତ୍ତ କଥା ଆମରଙ୍ଗରେ ଏହି ହରଦୁ ବାର୍ତ୍ତା କୌଣସି ଦେଖି ବାହୁଦର ଏ କୋରାଖୁଲେ କଲ ହୋଇଥାଏ । ସାଂକ୍ଷେପିତ୍ତ କଥାକୁ ସାଂକ୍ଷେପିତ୍ତ କରିବ ବାର୍ତ୍ତା ଜଳେ ପଢ଼ିରେ ପ୍ରେସ୍‌ବ ଦିନ ଦିନକାଳ ଏହି ଏଥରେ କି ଦେଇର କୋଷତି ହେବ ?

ଅସୁମ୍ବାନଙ୍କର ବଜ୍ରବଟି ମହାବୟ ହେବା ମନ୍ଦିରକ୍ଷା
କରେ ତତ୍ତ୍ଵ ନାଥରେ ଦାର୍ଶନିକ ମୂରୁଷିତାକାର ଓ ମାନ-
ପାଦପାଦିତ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏହାର ଉପରେ ଯୋଗଦାନ ।

କୁଳକର ମେଠାରଙ୍ଗ ହସେ ଶୁମାଟା ପଲାକୁ ଟାଳ
ରଖ ଦେଇ ତଥା କାଣାରିବା ଅପରିଷ୍ଠରେ ଶଳିଶ୍ଵର
ଶିଖାର ଅଧାରରୁ ୨୯ ମୀଟ୍ ମେସୁଟ ମାସିକ ହାତ
କାହାର ମିଳନ । ଉତ୍ତରିକାରମନେ ଏଥୁ-
ଥାଏ ମେହିବି ।

ଆଜାମି କର୍ଣ୍ଣର ସମସ୍ତରେ ଦେଖାଇବେ ଯେହିଁ ନାହିଁ
ଏହି କିମ୍ବା ହେବ ଦେଇଲାଗେ ଦେଖାଇବେ ୧୦,୦୦୦
ଟଙ୍କା ସମ୍ପଦକ କେତୋଟାର ଶିର ହୋଇଥିବ । ଶାକ୍ତା
କର୍ଣ୍ଣ ଏହି କିମ୍ବା ହେବ ଦେଇଲାଗେ ଦେଖାଇବେ ।

ବୁଦ୍ଧିକାରୀଙ୍କ ମନେ ଯେବେ ମହାପିକାରୀ ତାଙ୍କ ଜୀବିତ
ଏବେ ଏହି ମନ୍ଦାହାର ଘେନ ଗଲେ ମାତ୍ର ବେଳୋରେ ଅଜ୍ଞା
ଯେବେ ଏହି ମନ୍ଦାହାର ସାଧାରଣ ସମୟରେ ଏ ଥରୁ ତାହାର
ପରିଶ୍ରମ ଉପରେ ତାଙ୍କ କିମ୍ବା ମୁଗାରକୁ ବଚାର ଦେଇ
ଯେବେକୁ ମାରାଇଛି କିମ୍ବା । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଶବ୍ଦାଲବଚେ
କାରମା ହେଉଥିଲା ଅଧିକାରୀ ପଢି ତଥମାର୍ଗ ଗମନ୍ୟ ବାର
ପାଇଲା କୌଣସି । ମାତ୍ର କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ଭବିତ୍ବ ମୁକ୍ତି
ପାଇଲା ହେଉଥିଲା କାହାର କିମ୍ବା ।

ଦେଉଥି ପରିଚୟକ ଜୀବନରେ କରାଯିବ ଏ ସମ୍ମାନ
କାଳ ପରମ ହୃଦୟରେ ବିପାତ୍ତ ବିଦାର ହିର ଦେଇ

ନିତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତକ

କାମରହ ଗୀତା	ସ୍ଥିତି	୮୦।
ଦୁଇ ଚୌତିଶା ଓ ଉଚ୍ଚକମାଳା		୮୦।
ମହୁବଳା ସୁନ୍ଦରୀ		୮୦।
ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଖଣ୍ଡଚନ୍ଦ୍ର ବା ବାଦମୟୀ		୮୦।

ବ୍ରିଦ୍ଧକଥାପି ଟ ୦ ୫୯
ଲୁପ୍ତବେଳେ ଘୁଷକମାନ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାକିଙ୍କ
ଘୁଷତାଳପୁରେ ମେଲବ ।

ଆମ୍ବାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣବିଶ୍ୱ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଳପୁଦ !!
ତାକୁର ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଅବିଷ୍ଟ—ସେହି

“ରାଜେବନ୍ଦ୍ରେ ସାଲପା ।”
ଚତୁର୍ଥ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡର ଅଭିନ ଅନ୍ତରେ
ରେକିଷ୍ଟ୍ସ ବୃତ୍ତ ।
ବହୁ ପଞ୍ଚାଶିତ ! ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସନ !!!
ଆଜି ଏ ଆଜିବି ।

ଅର୍ଥ କାହାରକୁ ଅସ୍ତ୍ରାୟ ଗୁଣକଷିଣୀ ଦେଶ
ବା ବିଲଙ୍ଗ ସାଲବା ପ୍ରକଳ୍ପ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଅଧିକ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ କାହାଁ । ଆଜି
କାହାରକୁ ରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ରୋଗ କରିବାର
ଦେବ କାହାଁ । ଯେହେତୁ—

ଲକେବଟୋ ସାଲସା :—ଚିତ ଗୁଣରେ
ବିଦ୍ୟା ଜୀବନର ସମୋନ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର
କରିଅଛି ।

ଭଲେହଟୋ ସାଲପା :—ପ୍ରତ୍ୟବ ଯେଉଁ
ଦଳାରୁ ଛିନ ବିକୟ ଦେଇଥାଲି ଦେଖ ବିଦେ
ଶୁଣୁ ସେହିପର ଗରି ଅମାତଳ ମୁଖ୍ୟାଭିପନ୍ନ
ଲବ କରିଥାଲି ।

ନିଜେକଟ୍ଟୋ ସାଲମା:—କବୋଳାଦିତ ଉପା-
ସ୍ଥରେ, ଦେଖାଇବ ପ୍ରକରଣରେ ଦେଖୁଛିବ
ଶକ୍ତି ସମ୍ମୋହେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
ଦିନ ଜୀବଧ ବିଦ୍ୟୁତ ବେଗରେ ସମ୍ମ ଶର୍ଷର
ସଂକଳିତ ହୋଇପାରେ ଏହି ଚାହାର ଆବେଳ୍ୟ-
କାରିତା ଶକ୍ତି ଗୁଣରୁ ସଙ୍ଗେ ବେଗର ପ୍ରକ-
ଳଗା ଶକ୍ତି ଦମନ କରିବିଏ ଏହି ୩୫ ମାତ୍ରା
ସେବକ ମାତ୍ରେ ବେଗେପକଶ ସ୍ଵର୍ଗଭାବ ଅନୁଭବ
କରସାଏ, ଯୁଦ୍ଧ ୩୪ ବ୍ୟାହ ମଧ୍ୟରେ ବେଗର
ମୂଳ ଘର୍ଷ୍ୟକ ଉତ୍ସାହର କର ନବ ଶାର୍ଯ୍ୟ, ନବ
ଉତ୍ସାହ, ଓ ନବ ହଳେବର ପ୍ରାସ୍ତ୍ର କରିବିଏ
ଯୌବନ କାଳୋଚିତ ବିଳ ଶାର୍ଯ୍ୟ ଘୁଣ
ଫେର ଥିବେ।

ଲକ୍ଷେନ୍ଦ୍ରୋ ସାଲବା :— ବ୍ୟାଗତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଜବର୍ମ୍ବନେଶ୍ୱର ସତ୍ୟରେ ପ୍ରତିକିଳ ଓ କିମ୍ବାଟିତ
ହେଉଥିବା କି ସହେଲୀ ଓ ଦିଦେଶୀ ସବଳ

ପ୍ରକାର ସାଲିବା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଭିଷଧର୍ମ କୃତିମ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରାୟ ଗୁଣବିଶେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋଗକୁ ତାଙ୍କେ
ରଙ୍ଗେ କିମ୍—

ଲଳେକଟୋ ସାଲସା ।— ଦେହୁଦିବ ଶକ୍ତି
ପ୍ରସମଗୁ ବେଗ ସମ୍ମୂହୀ ଅଗ୍ରଗ୍ୟ କରଦିବ
କଦାପି ପୁନରଜନମ କରେ ନାହିଁ । କହୁ ପଣସା
ଓ ଧୂଯୋ ଦର୍ଶକ ପଳେ ଏହା ପ୍ରଦିଷ୍ଟନ ଦୋହା-
ଥିଲା । ଧୂର ଏହି ଧୂଯୀ ଅଗ୍ରେଗନାଇବା ଶୁଣ
ଥିବାରୁହିଁ ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଆଶ୍ରଯପ୍ଲାଫିଟ ଗଜ୍ୟରେ ଘପର ଭିତ୍ର ପ୍ରାଚୀ
ଅୟବାର କରିଥିଲ ଯେଉଁଠାରୁ ଥରେ ଆଶ୍ରଯ
ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲ ସେଠୀ ଅଧିବାସିମାନେ
“ଲଳେକଟୋ ସାଲସା” ପଣସାଙ୍ଗ ହୋଇ
ବାରମ୍ବାର ଡଳକ । ଆଶ୍ରଯ ପଠାଇବାକୁ ପଢି
ଲାଖୁଛନ୍ତି । ବଡ଼ ଦାସଗାତାଳରେ ଉପ
ରକ୍ତ ସେବକ ଏହି ସାଲସା କବୁଦ୍ଧ କର
ଯାଉଥିଲ । ଅସିଯା, ଭର୍ତ୍ତାପତ୍ର, ଅନେଇକା,
ଧ୍ୟକ୍ଷକ ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରତିହି
ୟବଦ୍ଧାର କରୁଥିଲନ୍ତି । ଭାରତର କୁଣ୍ଡଳବାସୀ
ପଚକଠାରୁ ଦ୍ରୁତ୍ୟାବ ବଜା ମଧ୍ୟ ସବଳେ
ମାନ ଅଦରର ସହିତ କୁହଣ କରୁଥିଲନ୍ତି ।
ଲେକ୍ଟୋ ସାଲସା ମତ୍ୟ । ସେପରି ଦ୍ରୁତ୍ୟାବ
କୟ କରିବାକୁ ଶୁଦ୍ଧଶଶରେ— ଶୁଦ୍ଧଦୂତରେ
ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିଲ ！！！ ବାପୁଦିବ ଏବୁଧ
ଲଳା ଏବୁଧ ଅଗ୍ରେଗନାଇବା ଏବୁଧ
ଲୋକିବାଟା ଆଶ୍ରଯ ଏକାଥାରେ ଏବେ ଅଧିକ
ପଞ୍ଚମ ଦର୍ଶକବେ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କଲେବଟୋ ସାଲିଥା ।— ଦୁର୍ଗବରତ୍ର ଶୋଧନ
କରିବାକୁ, ନୂଜିକ କଲୁବଣିବା ସ୍ମୃତି କରିବାକୁ,
ବାତ, ପରାବାତ, ବହିବାତ, ଅନୁଵର୍ତ୍ତ ପୁରିବା;
କୁଣ୍ଡେର ହୋଇ ପାଇଁ ଉଠିବା, କୁଣ୍ଡିଆଶ, କୁଳ,
ବରମି ଓ ପାରର ଦା, କାଳ ଓ କାହିର ଦା,
ଦେହରେ ବା ଦସ୍ତ ଓ ପଦ ଜଳରେ ପାଞ୍ଚ
ମରନିର-ସାଦା ଦା କଳା ତହ, ଧବଳ, କୁଣ୍ଡ-
ବେଗର ପ୍ରାରମ୍ଭକଷ୍ଟା ଭାବାର ଭକ୍ତିମନ୍ଦିରୀ
ସମ୍ପର୍କକାର ପାତା ଓ ଉପର୍ଗ ଏବଂ ଜହାଂର
କଞ୍ଚିତବାସ୍ତବ ସନ୍ଧାନକ ପୁଣି ପାର ଓ ଗରମି-
ବିଶେଷ ଜତ ନାହିଁ କରିବାକୁ ଏହାପରି ସ୍ଥାପ୍ତି
ଅବେଳାର ଅଧି କୁଣ୍ଡ ନାହିଁ ।

କଲେବଟ୍ଟେ ଶାଲରୀ ।— ତରଳ ଶୁଦ୍ଧ ଗାଉ
କରିବାକୁ ଶୁଦ୍ଧାର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରେସ୍‌ପ୍ଲଟ କରିବାକୁ—
ହୃଦୟାପ ବାର୍ଷିକ ପରମାଣ ଦୂର୍କଳ କରିବାକୁ—
ସବ୍ଦାରରେ ସମତା ଜାହାନବାକୁ,— କଥା
ଦଙ୍ଗଯୁ କୁକବାଧ୍ୟ— ଅର୍ଥାତ୍-ମେଦ, ପ୍ରମେଦ,
କମେଦ, ଥର୍ମ ଦୋଷଲାକ୍, କନ୍ତୁ ମୁଦ୍, କାରମାର
ଖକ ବା ଅକ୍ଷ ପ୍ରସାଦ ଦେବା, ମେହବାତ,
ପ୍ରାଦ ଜଳିବା, ଲୁଗାରେ ଦାଗ ପଡ଼ିବା, ମୁହୁ-
ରୁ ଶୁଦ୍ଧ ବା ଧୂଳ-ରାଜ ପଡ଼ିବା, ସପଦୋର,

ପ୍ରସାଦ ସହିତ ବା ପରେ-ଦୂଶ୍ୟ କା ଅନୁଶ୍ୟ ଶୁଣ
ପଚଳ, ବନ୍ଦୀ ମଳ ଦେବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଗତ,
ହସ୍ତ ଦେଖୁକ ବା ଅଛରକୁ ସହବାପ ହେଉ ସୁରଜ
ଶକ୍ତି ମୂଳ, ମୁଣ୍ଡ ପୁରାବା, ଚତୁର ଅଷ୍ଟରବା
ନିର୍ବଳ ପ୍ରେସରା, ଚନ୍ଦ୍ର କରବାକୁ ଘରମର୍ଥତା,
ସାମାଜିକ ସହବାପ କା ଉତ୍ତରେଜଳ ମାତ୍ର ଶୁଣ
ଶୁଳକ ହେବା ଇଲାପାଦ ଯାବଜୀବ ଶୁକ୍ଳପାଠିତ
ବ୍ୟାୟାମ, କଷାୟ ଓ ଉପବର୍ଗାବ ସମ୍ମଳେ ଧୃଷ୍ଟ
କରବାକୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଓ ଅଗୋବ ।

ଲୁବେକ୍ଟ୍ରେ ସାଲିପା—ର ଶୁଣାବଳ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ବାହୁଦୟ, ଥରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତରି ଦେଖି,
ଏକେ ଶୁଣଇଲ ଫଳିବ । ଶୁଣି ଦୂରି ହେବ
କୋଣ୍ଠ ପରିଷାର ହେବ । କେବରେ ହୁଏଗୁଣ ବଳ
ପାରିଛି ହେବ, ସୁଧି ଦୂରି ଜରି ଜାର୍ମି ହେବ
ବଳ-ହୃଦୟ ପୁଣି ତାନୁମୁକ୍ତ ହେବା ପରିଷାର
ଜଳ କିମେ ହତ୍ୱବ ।

ଲକ୍ଷେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇଂସ୍ :—ସହିତ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ବିଜ୍ଞାନ୍ ଦ୍ୱାରା ସଂଖ୍ୟକ ନାହିଁ । ସୁଧୁ
ଅସ୍ତ୍ର ଥାଳ ଚାନ୍ଦ ସମ୍ପ୍ରେ ସକଳ ଅବସ୍ଥାରେ
ସକଳ ସମୟରେ ସେବନ କରି ପାରନ୍ତି, ଅଥବା
କୌଣସି କଟିକ ନିୟମରେ ଅବଶ୍ଯ ଗୋଟିଏ ରହି
ବାକ୍ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ :— ସ୍ଥା କ୍ରମରେ ବିଷ କ୍ରମ
କର, ନାହିଁ ! ଅପାର ଅଭିନବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାପିତା
ଆଧ୍ୟାତ୍ମ-ସେବନରେ କୌରାସି ପଳ ନାହିଁ !!

“ କରେବୁଟେ ସାଲମା ”, ତୁମୁ ଘେଗଇ
ପ୍ରକୃତ ଜୀବି ! ହେବେବୁ ମୋଟିଏ ବେଗୀ ସୃଜା
ଅଜ୍ଞାଏ କେବଳ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ତାହାର ବନ୍ଧୁ
ଯୁଦ୍ଧ-ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର-ବନ୍ଧୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵର୍ଗନା-
ପାରରେ ଶପା ହେଉଥିଲା । ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ଓ
ଚାରିତ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାହକ ତାହା ପାଇବେ

ବନ୍ଦ ତେଣାବାସୀ ରେଲିଗ୍ରାହୁ ପଠାଇ ଉଷ୍ଣ
ଗାରିଆଳିନ୍ଦ୍ରି - ସେମାନଙ୍କର ଓ ଅଥବା ଦୂର
ଦଶବାବୀ ବୈଜିକର ସୁବିଧାରେ-ପୁଣି ରେଲ-
ଏ ପଠାଇବାର ବ୍ୟୁତିଗରଥେ-କିନ୍ତୁ ବ୍ୟୁତି
ର ଗର୍ଭିମେଆଜର ନିୟମାଳୁଯାଏ ଅମ୍ବାଳ-
ର ସଂପ୍ରଦୟ କାମ ଓ ତିକଣା ଚିରଶ୍ଵାୟ ବୁଝେ
କଞ୍ଚକୁ କରସାଇଅଛୁ ଅଭିଭାବ ରେଲିଗ୍ରା-
ହ ଦେଖା କେବଳ “ମେଲର—କରିବଗା”
କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ଶାବ୍ଦ ଭାବା ଅହ ଅଫିସରେ
ହୁଏ ।

ଇଲ୍ଲେବେଳ୍ଟୋ ସାହିତ୍ୟର :—ଆଧୁନିକ୍—
ପ୍ରକାଶକ ମେଜର ଏମ୍, ଏ, ଏମ୍, ଡି,
ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର, ନିର୍ମଳ ଅମେରିକା। ଭାବର-
ର ଏକମାତ୍ର ଏଣେଥି ଓ ପ୍ରାପ୍ତିଶ୍ଵାନ,—
ବଲିର, ମେଜର ଏଣ୍ଟ୍ ହୋଙ୍ଗାମା, "ବଲିକରା
କ୍ଷେ" ଏଇଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅପରାଧକ ବିବରଣ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

ବ୍ୟାପକ ।

ଆଜି କାହାରିଲୁ ଅପ୍ରାୟୀ ଗୁଣଦିମ୍ବଙ୍ଗ ସାଳଶା ପୁରୁତ ଆଖି ସେବନ କର ଥିଲା ଅର୍ଥବ୍ୟୁଧ ଦରକାରୁ ହେବ ନାହିଁ ।
କବିତା ଲଗଭର ନୃତ୍ୟ ଅହୁର ! ଶ୍ରୀମନ୍ଦିନୀନାଥ । ହରାପ ପ୍ରାଣର ଏକମାତ୍ର ଅଶ୍ଵ

ବ୍ରାହ୍ମ ପ୍ରାଣର ଏକମାତ୍ର ଅଶା ॥

ତାଙ୍କୁ କେ, ଟା, ମାଟେନ ସାହେବଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
କରି ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଅର୍ଥପର୍ଯ୍ୟ ଲୁଗବିଶ୍ଵା ଓ ପ୍ରତ୍ୟନୀ
ଫଳପ୍ରଦ ଦେଖି—

DANZIN

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅହଳ ଅନୁଗ୍ରହ
ରେଜମ୍ପ୍ଲାବିକର ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରାସୁ ପ୍ରଧାନ ଦେଶ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଅଳ୍ପକୁ ବ୍ୟସଠାରୁ ଏକବେଶବାସେମାନଙ୍କ ଲଜ୍ଜାୟ ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମ ଫଳରେ ଧାରୁଦୋଷକାଳୀ, ମେହ, ପ୍ରମେଦ, ଶୁନ୍ଦରାରଳ୍ୟ, ରକ୍ତରୁଷ୍ଣି, ପାରଦ ବିକୁଳ, ଏମନ୍ତ ବି କୁଣ୍ଡବେଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଦୂର୍ଲଭ ମାନବଜୀବନକୁ ଅଧାର ଓ ଅବରମ୍ଭ କରି ପଢାଏ, ଏହି ସଙ୍କଳ ସେଇ ବକଳରୁ ଭାଇତବାସିମାନଙ୍କ ଭାକାର ନିମନ୍ତେ “ଉ୍ତ୍ୟାନକଳନ” ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକୃତ ଫଳ ଦୟାକ ଔଷଧ ପ୍ରତିକର କୌଣସି ତତ୍ତ୍ଵା ଶାହୁରେ ଅବସ୍ଥାକ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ତାକୁର ମାଟେ ସାହେବ ଉର୍ଧ୍ବବାଲବନ୍ୟାପୀ ଅସାଧାରଣ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଅନ୍ଧବସ୍ତାୟ ଓ ଅଳ୍ପ ଅର୍ଥ ବ୍ୟସହାର ଏବଂ ଅନୁସରବାର ଫଳରେ ଦିନର ଅମେରିକାର ପାଦିବ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକାର କେବେଗୁଡ଼ିଏ ଲଭା ଓ ଗୁଲ ଛିନ୍ଦ୍ୟାସରହିତ କୁଣ୍ଡଶ ଗର୍ବୀମେଞ୍ଚିବ ପାର୍ମିବୋପାୟାର ଅନୁମାଦତ ଅୟରନ, ପଞ୍ଚରଙ୍ଗ ଓ ଜାତିୟାମା ପ୍ରକଳ୍ପ କେତୋଟି ପ୍ରସକ । ରକ୍ତ ପରିଷାରକ ଓ ଶୁନ୍ଦରକର ଅନ୍ଧର ସମେଶରେ ନବନ ଘରାୟନକର ପ୍ରକଳ୍ପାର ପାରକୁଲେଷନ ସହିତ ସାହାୟ୍ୟରେ ଏହି ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଔଷଧ “ଉ୍ତ୍ୟାନକଳନ” ଅବସ୍ଥାର ହୋଇ ଭାଇତବାସିମାନଙ୍କର ମହାନ୍ ଅଭିଭୂତ ହୋଇଗଲା । ସେବେ ତୁମେ ମନେ କରିଥାଏ ତୁମର ସେଇ ଅସାଧ ଯଦି ତୁମର ତିବ୍ରତ ତୁମକୁ ଥାରେଗାକୁ ନୈବର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି ସେବେ ତୁମେ ସାଲାହା ପ୍ରକଳ୍ପ ବିବିଧପକାର ଅନ୍ଧ ସେବକ କରି ଜୀବନରେ ଦିବାତ ହୋଇଥାଏ, ବାରାତ ତୁମକୁ କହୁଅଛୁ ଜୀବନରେ ନୈବର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ କାହିଁ ଥରେ ଏହି ମହାଶକ୍ତି “ଉ୍ତ୍ୟାନକଳ” ସେବନ କରି ହେଲା ସଙ୍ଗେ ଶୁଦ୍ଧଫଳ ଫଳକ ! ନିର୍ଜବ ଦେବରେ ପୁରୁଷୀ ନୃତ୍ୟ ଜୀବନ ପାଇବ ! ଅନୁରାଧାରାର ସୁନ୍ଦରୀ କାର୍ଯ୍ୟମ ଦେବ ! ! ! ଅନେକଙ୍କର ଧାରଣା ଅଛି ପାଇ ଓ ଗରମୀର ବିଷ ଶଶିରରେ ସ୍ତରବେଶ କଲେ ତାହା ଆର୍ବାହିରେ ଦୁଃଖଭୂତ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶକାକୀ ଦେଲ ସାଧାରଣବୟ ସେ ଦିଲାବ “ଉ୍ତ୍ୟାନକଳ” ଏବାବେଳେ ଦୁଃଖଭୂତ କରିବେଇଥାି ଉ୍ତ୍ୟାନକଳର ଅଛୁ ଗୋଟିଏ ଅସାଧାରଣ ଶକ୍ତି ଏହି ସେ ମଳ ମୁଦ୍ରି ଓ ଘର୍ମ ସହିତ ପାଇଁ ନିର୍ଗତ କରି ହେବାର ସ୍ଥାନ ଦେଖାଯାଏ । ସାଲାହା—ଦେଖି ଶୁଣ ରଖେ । ଉ୍ତ୍ୟାନକଳ ସେଇ ଶ୍ରୀ ରଖେ ନାହିଁ, ସମ୍ମନ୍ତ ଅସେଇ କରେ ଥରେ ଅସେଇ ଦେଲେ ଅଛୁ ପୁରୁଷକମଣ କରେ ନାହିଁ । ସାଲାହା ମୁଣ୍ଡ ଅସ୍ତରାୟା । ଉ୍ତ୍ୟାନକଳ ଗଣ ପ୍ରାୟା ।

ଜ୍ଞାନକିଳ — ମତ, ଅଧ୍ୟେତ୍ର, ଶୁଣିଯା, ମାର୍କ୍ସି ପ୍ରଭାତ ତୌରେ ପ୍ରକାର ମାଦ୍ଦକଦଳଙ୍କ କାହାକୁ ସଦାର୍ଥର ସଂଶ୍ଲକ କାହିଁ । ବିଧାପି ଏହାର ଏକ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁ ଏହି ସେ ଜୀବଧ ବେଳନର କଲ୍ପନା ପରେ ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୁଏ, ଶଶର ଛୁଟି ହୁଏ, ମୁଖ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିକରେ, କୋଣ୍ଠେ ପରିଷ୍ଵର ତଥେ, ଜ୍ଞାନକିଳ — ଜୀବବାକୁ ଧ୍ୟାତ୍, ସଦ୍ବନ୍ଧମୁକ୍ତ, ଜୀବକିଳ ସେବନରେ ତୌରେ ପ୍ରକାର ବନ୍ଧା ନିୟମ ନ ଧ୍ୟାତ୍ ସହିଲ ରୁହୁରେ ଓ ସହିଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବସିଲ ଦୁଇ ବନ୍ଧା କିମ୍ବଦରେ ସେବନ କର ପାଇନ୍ତି । ସେଥି ନିମ୍ନେ, ଏହା ଦରିଦ୍ର ବନ୍ଧୁ ଓ କର ଦେବର ଜୀବନ ।

୧। ମେହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା ଓ କ୍ଷା ବ୍ୟାଖ୍ୟ; ୨। ଗରମା ଓ ପାରବ ଦୂର୍ବଳ ରକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା; ୩। ବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା ।
ଶିଳ୍ପୀ—ପୀଡ଼ା—ଯଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସ୍ଵର୍ଗିକ ଧାରୁ ନିରମଳ ବା ରକ୍ତ ନିରମଳ ହେବା, ମୁହଁମୁହଁ ପ୍ରସ୍ତାଦର ଦେବ, ପ୍ରଶ୍ନବର
କୀଳା, ପ୍ରଥମ ପ୍ରକ୍ଷେ ବା ପରେ ସୁତାପର ପଦାର୍ଥ ବାଦାର ହେବା । ଶ୍ଵାଲୋକ ଦର୍ଶକ ଜୀବନରେ ବୈଚଃପାତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକର ଚରଳବା, ସ୍ଵର୍ଗ-
ଦେବ ଓ ତତ୍ତ୍ଵନିର ମୁଖ୍ୟର, ମୁଣ୍ଡବିଲ, ଦୂର୍ବଲ କ୍ଷର, ତରୁ କ୍ଲାଳ, ଚନ୍ଦ୍ର ଲଜ୍ଜାପତନବା, ସ୍ଵରଣ ଶକ୍ତି ର ହ୍ରାସ, ଧାରୁ
ଦୌଳତ, କୋଣ୍ଠ ବାଟିଦ୍ୱ, ଶୁଧିମାଳ୍ୟ, ଅରୁଣ ଲଭ୍ୟାଦ । ଶ୍ଵାବ୍ୟାଖ୍ୟ—ରକ୍ତ ବା ଶେଷ ପ୍ରଦର, ଅନୟମିତ ବକ୍ର ସ୍ତର, ଲଞ୍ଛାରଙ୍ଗ, ଦୂର୍ବଲାଳଙ୍କ
ପେଟରେ ବେଦଳା ଓ କଳକଳାନ ଲଭ୍ୟାଦ । — ରକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା, ଯଥା । — ଗରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ଵନିର ପାଇ ବ୍ୟକବାର ପ୍ରସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘା ଓ
ବବା, ଦାମ, ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ର କଳରୁ ଚମତ୍କା ହିତ, ମୁଣ୍ଡରୁ କେଷ ଉପର୍ଫିଗା, ମୁଖରେ ଓ ନାକବରରେ ଘା, ବାଗି ଘା, ପରୁଘା, ନାନଘା
କାହାର, କରନର, ବାହୁ କୁଣ୍ଡାର ଓ ଏମନ୍ତକ କୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅବେଳାର ହୋଇଥାର । ବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା । — ଗରମୀରେ ବେଦଳା ସମସ୍ତ ଶରୀର
କଳକଳ କରିବା, ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଫୁଲଦା, ଅଣ୍ଟା ଓ ପିଠର ବେଦଳା ଉତ୍ତରାଦ—ତ୍ୟାକଳ—ପ୍ରସ୍ତର ଶରୀରେ ଦେଇବ ଏକ ବା ଦୂର ମାତ୍ରା
ସେବକ କଲେ ମନ ରହିଲ ହୁଏ, ଶରୀରର ଦୂର୍ବଳ ରକ୍ତ ରକ୍ତ ଦୂର୍ବଳ କରି କରି ବରଣବା ସମ୍ମେ କରେ ଓ ଶରୀର ସବଳ ଓ କାନ୍ଦିବର୍ଷିଷ୍ଟ ହୁଏ ।

କେବଳ ପରିମାଣ କରିବାର ପାଇଁ ଏହା କାହାର ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି ?

ସେଇ ଏକାନ୍ତରୀ—ଇଣ୍ଡିଆ, କର୍ମୀ, ସିଲେକ୍, ଆଇ, ବି, ଜି, ଏଣ୍ କେବଳ

ହେଉଥିବ— ୧୦ ମର ଅପର କିମ୍ବା କେତେ କରନ୍ତାକା ଯୋଗିପାଇଁ ୧୦ ସହ ଖରେ

୨୪ ଘଣ୍ଟାରେ ପାଦର ଆହେଗା ।

ତାଙ୍କର କେ, ଗୀ, ମାଟ୍ଟିଙ୍କର ଅଛନ୍ତି ହ—ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳପୂର ଶାନ୍ତି ଉପରେ

ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଯାତ୍ରା ଦେଲେହେବେ ୨୩ ଘଣ୍ଟାରେ ନିଷ୍ଠୁ ଅବେଗ୍ୟ ଦେବ, ଜ୍ଵାଳା ସମ୍ଭାବା କାହିଁ ପାରଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେଖିଲୁଛାମ୍ଭେ । ଦୂର୍ଧ୍ୱ ପ୍ରତି କୌଣ୍ଠା ଟ ୦ ୫ ଡକନ୍ତ ଟ ୨୫ ପାଇଁ ଏକଠରୁ ୧୨ କୌଣ୍ଠା ଟ ୦ ୫

ତୀର୍ଥ ମାଟେକର “ଅସ୍ତ୍ରେଣ ରେଣ୍ଟ” ।—ଯାହାର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରବାର ଦା ହେବୁ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଅଗ୍ରେମ ହେବ ।
ଦୂଳ୍ୟ ଧରି କୌଣ୍ଟା ୧୯୫୩ ଜାନୁଆରୀ ୧୦୯ ପାଇଁ ୧୦୦ କୌଣସି ୧୦୦

ଏହିମେଧ - ପ୍ରକାଶନ କରିବାର ଏଥାର ବୋଲି କି ୧୦ମଳ ଅର୍ଥର ଉପରିତର ମେଧାର ଉପରିତର

ଏହିଅଧ୍ୟ- ଆଜ, ସା, ଜା ଏଣ୍ଟ୍ ହୋ । ନେ ୧୦ମ୍ବର ଅପର ଆଇପାର ବେତ କଲାକାର

ମନ୍ତ୍ର ମଳପଦ୍ଧତି ବେଳେ

ପଞ୍ଚମେରଦଳ ପ୍ରକାଶ

ଜୀବ କରିଲୁଣ୍ଯ କବିତା—ଅ ବହୁଧ
କେପୁଣି କବିତାଙ୍କ ଅଥବା କିମ୍ବା କଳେକ୍ଶନ
ମାହେରଙ୍କ ନିର୍ମାଣରେ ସକାମୀ ଦଶଖଣ୍ଡ ଦେଲେ
ବିହିତ ପ୍ରକାଶ କେନ । କେନାମୀ ପଞ୍ଚ
କେହି ପାହୁଁ ଉପରେ ଯାଏ ।

ଆଜ୍ଞାବ ଦେଖି - ମନୀର୍ବିଜନ କହିଛି ଆଜ୍ଞାବ
ଶବ୍ଦଠାରେ ଥିଲେ ପାଇସ କରିବା ବିଷୟରେ
ହେଲେ ରେକର୍ଡ୍‌ବିଧି ଲୋଇଷ ପଠାଇଲେ ଅବଶ୍ୟକ
ପରିଚାର ପାରିବେ।

ପ୍ରେସର୍ସ

ପଦ୍ମପ୍ରେରକଙ୍କ ସନ୍ଧାନର ନିମନ୍ତେ ଥିଲେ
ମାନେ ଦୟା କୋଣ୍ଠି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ତିଲାପନା ସମ୍ମାନକ ମଦ୍ଧାଳୟ
ସମେତେ ।

ଅମ୍ବ କୁଳ ସତ୍ୟାଙ୍ଗ ରେ ୧୦ ମାଲ ରଂଘଣ
ସନ ୧୯୦୨୦ ମାଲ ପାଇଁ ରେ ଅଗାମୀ ଜାତିକ
ଅନ୍ତରାଷ୍ଟର ଦତ୍ତ ମୃଦ୍ଦୁପରିବଳ ହଥ ଯାଇ ନ
ଥିବାକୁ ଅମ୍ବ ସତ୍ୟାଙ୍ଗରେ ଭୁଲ ହୋଇଥିବାର
ହେତୁ ୨ ମଲେ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାର କାରଣ
ଏହି ଦିଅମ୍ବ ସାଧକ କରି ହେଉଣ୍ଟି ଯେ ଏହା
ଦିଅମ୍ବ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାସ ଥିବାକୁ ତାହା ଏବଳେ
ଯିରେ ଦୁଃଖ ଦେବ କାହିଁ ସତ୍ୟାଙ୍ଗ ସତ୍ୟାଙ୍ଗରେ କର
ହେବ କ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଦୁ । ତାରଙ୍କ ଯେପୁଣେ ମୃଦ୍ଦୁପରିବଳ
ପରିବଳ କୁଣି କିମ୍ବା ପରିବଳ ଦୂରୀ କି ହୁଏ
ଯେପୁଣେ ଏକ ଦିଅମ୍ବ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାସ କି ପଢ଼ାରେ
ଦୂରୀ ଦେବ ।

ଅରୁ ମଧ୍ୟ କଳନ ପଞ୍ଜିକାରେ ଘରୁଲ
ଦ୍ୱାରା ଥାଏ ବିକାହ ଦେଇ କାହିଁ ଝୟାମା-
ନ୍ତରୁର ପଞ୍ଜିକାରେ ଏ ଦିନ ବିବାହ କିମ୍ବା ଯାଇ-
ଥିବାରୁ କାହା ମଧ୍ୟ ଆମୁଲ ଦ୍ୱାରା କୋଲି ଦେଇଛି
କହୁଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ଦିନ ଶାଶ୍ଵତ କରିଛିଲୁ ଜବ
ବେଦ ଦେଇ ବିକାହ କଲେ ସେ ଶୁଭବର
ଦୋଷ କାହା ସହଶାନ୍ତରାନ୍ତରୁ ଜାଣାଇ ଦେଉ-
ଅଛି ସେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ଯଥା;
କୃତିକାକ କେବୁଣ୍ଡ ସଫ୍ରବେଳୀ ସଖୀ ପରିଗ୍ରହନ
ପଦଧରେ କରେଗାଣ୍ଠୀ ବେଦଃ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କାରଙ୍ଗଃ
ସସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଣୀ ସପ୍ରବଳାଦରନଃ ସାହେରପାଠେ
ରଥକା ବିବାହେ । କିନ୍ତୁ ଶୁଭମନ୍ତରେ କୁ
ରେତମାତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ।

ଏହି ବନ୍ଦିକୁ ସୁହିମଣ୍ଡଳୀ କିମେତିଲା ତରି
ଦେଖିବେ ଯେ ବିଷ କଷଟେ ଫରାହ ତଳେ
ପଥର ଦୟାକର ଫଳ ଫଳର । ଯେଉଁମାକେ
ମହାମହୋରାଧ୍ୟାୟଶ୍ରମ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିହ ସାମନ୍ତର
ପଞ୍ଜିଆଦୂରାମ୍ଭୀ ଗଲକ୍ଷ୍ମ ବେଳାଜେ ଭାଙ୍ଗ ପଞ୍ଜାର
ଏହି ହୃଦୟ ସଂଶୋଧକ ତରିମେଦେ ଏବଂ ଅପ-
ଶାର ପୃଷ୍ଠ ବନ୍ଦି କର ବିଦାହ ଆମା ପାଲୁକ
ମାରି ତ ଏ ମରେ ମରିଯେଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ମନ୍ଦିର ପ୍ରେସ୍

যোৰ মানে পৰিপৰাৰ বিদ্যা ভৱোধ্যতকাল
ইতিহাস বেগাকালু (বৰদিবেমাত্র) মোৰ
পৰ্যন্ত গ্ৰহণ কৰুক্তিবে, কিন্তু কৌশলৰ প্ৰচাৰ
কিমার আৱৃত্তিবাবু যোৰ মানজনক অস্তু গৰি
পৰিপৰাৰ অথবা ধৰণৰ কথাটুকু অমূল
মোৰ প্ৰক্ৰিয়া যো কৌশলৰ প্ৰতিবাচ আ হোৱা
অস্থিক খেমাকে অমূল এহি সুজুমাৰী রেখে
২০ ল মাটি মালিষ কৰে নিষ্পত্তি অবেৱণ
নৰ কৰিবে। এহি টেল বাবদাকত্তাক
আকষণ্য, । বি। মধ্যুৱাৰ ও কাণ্ঠেৰ প্ৰতিৰ
পুনৰাবৃত্তিৰ শৰ শৰ মেৰুক অবেৱণলুক
কৰি মুকুতকৰিবে প্ৰশংসা কৰিবলৈকুন্ত। শৰ
কৰিব অগ্ৰীম মূল্য হোৱা টেল ক্ৰম ব্ৰহ্
মৰু অবৰ্যৰ কৰিবলৈ আহা হোৱে কৌশল
বৃদ্ধিৰেকৰ্ত্তা, আৰু জাতিত দেৱেৰ অকা-
যুৰৰে জীৱন দথৰিব। অবেৱণলুক কৰিব
প্ৰয়োৰ মূল্য শৰহণ কৰিবিব। এহাৰ দুলু-
ৰ প্ৰয়োৰ জ্ঞান প্ৰয়োৰ ১০০০ এহা জুড়ি
অস্তি জীৱধাৰণুৰে তাৰ জ্ঞান বেৱেৰ কৰিব
বৰ্ণ জীৱধ, লাগাপুকার টেল, দৃঢ়,
ক্ৰম, বষিকা, অশক, পালিমা প্ৰক্ৰিয়া কৰিব
যীৰ্থ প্ৰস্তুত আছি। ঘৰেৰ ইষ্টৰ জৰুৰি

ପ୍ରକାଶ

ଦିନୀ ୧୯୪୧ ମୁଦ୍ରଣ

ନାନାରସ ନିଘରସ୍ତ ଅମୁଲ ଏହି ବାଣିଜ
କୋଟିରେ ଉପର ଫୁଲ୍‌ଯରେ ହଙ୍ଗମାର ବଳ
ରସୀ ମାଳ ବୁଦ୍ଧର ନାନାଶ୍ଵାନର ସତ୍ତା
କମିଶାରମାନଙ୍କ ବିଷସ୍ତାଙ୍କରେ ଦୃଢ଼ବାଲ ମାନ
ଶୋଭାର ଅସ୍ଥାଙ୍କ । ବାନଶ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ରିଆ,
ଅଠମାଇକ, ବସୁଗନ୍ଧୀ, ସତ୍ରେବକଳା, ସୋଜପୁର,
ଆରଖା, କଞ୍ଚକଳ, ପ୍ରସୂରବତ୍ତ, ମଳଗର୍ବ, ହନ୍ଦେଳ,
ଅଠବତ୍ତ, ଶାର୍କାଯୁବ, ତରଳକୋରା, କଞ୍ଚିତ୍ପୁରୁଷ
ପିଲାମାକଙ୍କ ନବରରେ ବନ୍ଦ କଲେ ଅମୁଲ
ଖେଳି କରିବାକୁ

ଅମ୍ବର ପାଇଁଛି ଗୋଟିଏ ହନ୍ତୁ ସବାପଣ
ଦିଲଦା ପ୍ରକୃତ ଥିବା କବିରଣ୍ଣ ଶାହ, ଧୋର
ଗୋପ, ମେଳା, ଚଂଜାପ, ମାଧ୍ୟମିକା ପାଇଁବା

ମନ୍ଦିର, ଶିରରେ କାହିବାର ଫେରା, ଲୁମାଳ
ଆଜି ଏହି ଜାତା ଟକାର ରହାଇଛି ଅଜ୍ଞାନ
ସ୍ଵରୂପ କିନ୍ତୁ ସୁଖ କୃପାକ ବାପଳ, ହାତାଖ
ବାହିବାପୁରୁଷ ବସଗ ଅନୁଷ୍ଠାରେ କମ୍ପାର ବରାଳ
ଦେଇବ । ବସତ ଦେବାବେଳେ ଅନୁମାନିତ
ନୂଳ୍ୟର ଚକ୍ରଥାର ଅଗ୍ରୀମ ଦେବାକୁ ଦେବ
କେହି ଦେଖି ମାଲ ତୟ ତର୍ପବାର ଯହା ବର
ପଥ ଲେଖିଲେ ଅମୃତ ବର୍ମକୁଣ୍ଡ କା ଆମ୍ବଦ
ସ୍ଵର୍ଗ ଯାଇ ପାରିବ ।

ଭାବରେ ପଥ ପଠାଇ ପଦାର୍ଥ ମନୋମନୀ
କେ ମାର ହେଉଁ ଠିକଣାରେ କି ତୁମ୍ଭାସୁରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବରେ କି ରେଖିଲବେ) ପଠାଇ
ମାରୁ ହେବ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ତଳକରେ
ଦିଗେଷ ହାତବାର ଖବାରୁ ଫଳେ ତୁମ୍ଭା
ମୋହରିର ରଖିଅଛୁଁ ସୁରବା ତୁମ୍ଭାରେ ପଥ
ଲେଖିଲେ ତବବ ମାହି ଲପାଗାତୁମରେ ଅମ୍ବର
ମାର ଓ ଠିକଣା ହୁଏ ବା ଉଠିବାରେ ଯେ-
କ୍ଷିତି କିମ୍ବାତମେ ଅମ୍ବର ନିଧିମନ ହେବ ।

ଦେବୁ ସେବକଙ୍କ ପାଦମରେ ନାହିଁ ମାର
ଫାରାଏ କେତ୍ତ ମାର ପଠାଇବା ଏହା ଘେରି
ଦେବା ମାସ୍ତ୍ର ମାର ମରାଇଥିବା କାହାଟିଲୁ
ଦେବାଙ୍କ ପଢ଼ିବା ।

ଶ୍ରୀ ପାଲୁମାର ରୋଲାକାଥ
ଭିଜନକ ପାଇବ ବାବାରୁଷ ଦି

Whitefield & Co's Keyless and Lever
watches, Engine-turned or Engraved case
uncut real compensation balance, very strong
15 jewels, guaranteed for 2 to 5 years, with
spare spring, glass, Morocco leather or velvet
case etc.

	Silver case	14 Carat	18 Carat
	800—1000	Gold	Gold
Open face	Rs 18 0 0	Rs 70 0 0	Rs 90 0 0
Hunting	Rs 20 0 0	Rs 75 0 0	Rs 95 0 0
Half hunting	Rs 25 0 0	Rs 80 0 0	Rs 100 0 0

Besides all sorts of West End & Co. watches, chains, etc., Time pieces are always kept in stock and supplied at rates available in the company's firm.

S. ABDUL AZIZ
Watch Importer
CHENNAI

ଉତ୍କଳ ଦିପିକା

ସାହୁତିକ ସମ୍ବାଦପରିବାର

THE UTKAL DIPIKA.

୧୦୭ ଲ

୧୦୭ ଜାନ୍ମ

CUTTACK, SATURDAY THE 8th FEBRUARY 1902.

୧୦୭ ଜାନ୍ମ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ୧୩୦୫ ସାଲ ଶକବାର

ଅଞ୍ଚଳ

ଟ ୩

ପଦ୍ମବେଶ

ଟ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ।

ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା।

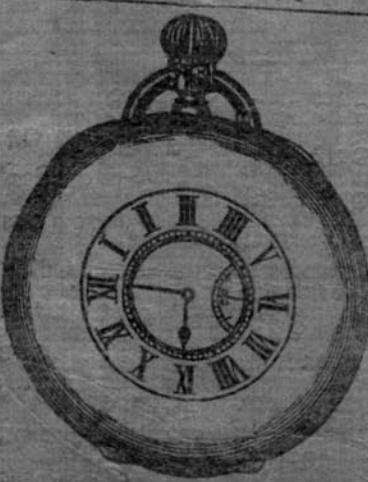
ଶକବାର ୧୦୭ ସତ୍ୟ ୧୩୦୫ ଟ ୧୦୦
୧୦୮ ସତ୍ୟ ୧୦୭ ଟ ୧୦୮ ପୂର୍ବପର
ବିଷକ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିକବାବ ପରାମିତ ଦୋର
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଛି।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଟ ୧୦୮

ମୋଟପର ନିମନ୍ତେ ଡାକମାସର ଟ ୧୦୦
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ରେଲ କିମ୍ ବୁମାନଙ୍କାର
ନେବାର ସୁଧା ଅଛି ସେମାନେ ଲେଖିଲେ
ଥେବି ଅନୁମାରେ ପଠାଯିବ ।

ଆ ଗୈରାଶକର ରୟ
ପେନେଟ୍ସ୍

Whitefield & Co's Keyless and Lever
watches, Engine-turned or Engraved case
incut real compensation balance, very strong
jewels, guaranteed for 3 to 5 years, with
pare spring, glass, Morocco leather or velvet
case Extra.

Silver case 14 Carat 18 Carat
800—1000 Gold Gold
Open face Rs 18 0 0 Rs 70 0 0 Rs 90 0 0
Hunting Rs 20 0 0 Rs 75 0 0 Rs 95 0 0
Half hunting 25 0 0 Rs 80 0 0 Rs 100 0 0
Besides all sorts of West End & Co
watches, chains, clocks Time pieces are always
kept in stock and supplied at rates available
in the company's firm.

S. ABDUL AZIZ
Watch Importer
CUTTACK

କଟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିକ ଅଧିକାରୀ କରେ
ପଣ୍ଡର ଅବଧିକ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵତ କାରି-
ଥିବେ । ତୀରଥୀ କରାଯାଉବେ ଏବଂ କଟକ
ସୁଧା ଦେଖି ପାଇବେ ସେମାନଙ୍କର ଦରଖାସ୍ତ
ସ୍ଵତ ଦେବ । କେତନ ଟ ୧୦୯ କାମାକି
ବଳ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ତ୍ତରୁ ଅଧିକ ଦୟା
ମାନାରେ ଓ ରବିଷ୍ୱରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଆଶା ଅଛି ।
ଦରଖାସ୍ତର ଉମାନେ ଅପଣା ଅପଣା ଚିକା ଚିକା
ଓ କାର୍ଯ୍ୟମତାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସହିତ ଆମାରୀ
ଫେରିବା ମାତ୍ର କା ୨୦୮ ରାଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବ
ନିବିତ୍ତ ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଇବେ ।

କଟକ ଶାଖାକର ରୟ
ପେନେଟ୍ସ୍

ଥରେ ପଢ଼ିବେ ତ ?

କବିତା ଶାନ୍ତିକାନ୍ତ କର କବିତାକାନ୍ତ

ଅର୍ଣ୍ଣପଣ୍ଡିତ

ଅମୁକେସାମୁ ଜୀବଧାଳ୍ୟ, ଚୌଥୁ-

ବଜାର, କଟକ

ଏହି ଜୀବଧାଳ୍ୟରେ ଅମୁକେସା ଶାଖାକା

କଟକର ଜୀବଧାଳ୍ୟ ନାମର ଓ ସନ୍ଦର୍ଭ

ମୂଳରେ ପ୍ରାସ୍ତରିକ । ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସମାଜର
ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସହାଯାଦାର ଦେଖା-
ଯାଏ । ଦରତ୍ତ ଓ ଅସରତ୍ ବେଗକୁ ବଜା
ମୂଳରେ ଜୀବଧାଳ୍ୟ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୁଏ । ମଧ୍ୟକାଳର
ସେମାନଙ୍କେ ବେଗର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରମୁଖରେ
ଅର୍ଥ ଅଣାର ତିବର ସତ ଲେଖିଲେ ପ୍ରଭୁତ୍ତର
ଏହି ସୁବ୍ୟବସ୍ତୁ ସବୁର ପ୍ରେରିତ ହୁଏ ।

ଶାନ୍ତିକାନ୍ତ କଟକା ।

ଏହି ଜୀବଧାଳ୍ୟ ସ୍ଥାପନାରେ ଏକମାତ୍ର
ମନୋଧିଷ୍ଟ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସ୍ଵତ ବାହାରକଣଙ୍କ
ବିର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵକିଳ ହେଉଥାଏ, ସେମାନେ ଏହି ଜୀବଧାଳ୍ୟ
ବିଶେଷତାର ବଳେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ
ଧର ଲାଭ କରିଲେ ଏବଂ ଧାରୁ ହୋଇଲୁ
ଉପରିମ ହେବ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧେ ବାହୁଦାୟ ଆଜି-
ମର ବିଶ୍ୱୟୋଜନ । ଥରେ ମାତ୍ର ସେବନ କଲେ
ସମସ୍ତ ଅବଗତ ହୋଇ ପାଇଲେ ।

ଏକ ଜିବା ଜୀବଧାଳ୍ୟ ମୂଳ ଟ ୧୫ ମାତ୍ର

ତାକିମାରୁ ସବୁଲୁ ।

ବିଲ୍ଲିତର ରସାୟନ ।

(ଦେଖାସ୍ତ ମାଲିକା ।)

ଏଥର ଉପର୍ଦ୍ଧାନ (ଗରମା,) ହକ,
ପାରଦାନ ହୋବିଲାକିଳ ଶାଖାରେ କଲାଶ ଓ
କଲାଶ ଦାନ ଓ ଯୋଗବ ପ୍ରତିକ ନିଷ୍ଠା
ଅର୍ପଣ୍ୟ ହୁଏ । ଅଧିକନ୍ତୁ ଏହା ଦୃଷ୍ଟି ରହି
ପରିଷାରର ଅମୋଦ ଜୀବଧାଳ୍ୟ ।

ପ୍ରତି ରିଟ୍ରେନ୍ ଦେଇଲେ ।

କିମି ରିଟ୍ରେନ୍ ଏକଟି—ଟ ୪୮

ଗୈରୀକ କଲାଶ } ଏ କବିତା କର କବିତା

କଟକ } ଅର୍ଣ୍ଣପଣ୍ଡିତ

ଅମୁକେସାମୁ ଜୀବଧାଳ୍ୟ

ଉକ୍ତିଦୀପିକା ।

ଏଠାର ଅକୁଣୋଡୟ ସନ୍ଧାଳଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟାନିତ
ଏହି ସ୍ଵପ୍ନକ ଦିନେଶାଙ୍କ କାମରେ ଅଣ୍ଣିଲ ସ୍ଵପ୍ନକ
କିମ୍ବୁ କଥା ଅପରାଧର ସେଇଁ ମୋହବୀମା
ଗୁଲୁଥିଲ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧିଦାତା ଜୟନ୍ତ ତେଜିଲ
ଏକ ଶାହେଜ ତେପୁଣିମାଜିମ୍ବୁଟ ତାହା ନିଷ୍ଠା
ବର ଭକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଶ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୋଇ ସବ୍ୟପ୍ର
ବର ନିରପ୍ରକଳ ଓ ୫୦ ବରା ରେଖାଏଁ ଅର୍ଥବର
ଏହି ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ତେ ଅଣ୍ଣିଲ ସ୍ଵପ୍ନକରାତ କହୁ
କହିବାର ଅନେକ ହେଠାନ୍ତର । କୋଳିବ
ଦାହୁର୍ଯ୍ୟ ସେ ଅଣ୍ଣିଲ ନିମନ୍ତେ ଏହିମାତ୍ର ସମ୍ମା
ଦିଅମାରଥିଲୁ ଏହି ଶୀଘ୍ର ଅଛିଲ ଦେବାଚ
ଥିବାରୁ ଦର୍ଢିମାନ୍ ଅମୃତାନିବର କିଛି କହିବାର
ନାହିଁ ।

ଗତ କରମ୍ପର ମାଧ୍ୟମ ଲୁଣଦିନ ହେତୁ ଏ
କିମ୍ବା ୪୫୦ ମାହାଳର ସଜ୍ଜ ବାବଳ ହୋଇ
ଥିଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବାବଳର ଅନୁମତିରେ
କିମ୍ବା ଅଧିକାଂଶ ମାହାଳର ବାବା ପକ୍ଷା କାହାର
ହୋଇ ଶେଷ ୨୫ ମାହାଳ ବାବା ପରିବେ ଉଠି
ଏତ ତାଙ୍କ ବିଳ ଘୁରବାର ନିଲମ୍ବରେ ଅଧିକା
ମେ ଦିନ ମଧ୍ୟ ନୂତନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପିଲାର
ବାବେବ ପକ୍ଷା କେବେ ଏବଂ କେବଳ ୧୦
ମାହାଳର ପକ୍ଷା କେହି କ ଦେବତା ନିଲମ୍ବ
ହୋଇଥାଏ । କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ୫ ମାହାଳର
ସବୁରକ୍ତୀ ଟ ଶାହ କୁ ଟ ୨,୫୦୦ ରାଶିରୁ
୨ ଶାହରେ ଏବଂ ତୁର ମାହାଳର ସବୁରକ୍ତୀ
ଶାହ ଟ ୨୫୦ ରାଶି ଗୋଟିଏ ଶାହ ୨୦ ଶାହ
ମୋଟ ୨୨ ଶାହରେ ନିଲମ୍ବ ହେଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ
୨ ମାହାଳର ସବୁ ଜମା ଟ ୧୦୦ ରାଶି ହେଲା

ଏହି ସେ କଥା ପାଇଁ ୨୦ ମୁଣ୍ଡରେ ଲିଙ୍ଗମ
ଦେଲା ଖେଳିମାହାଲର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଦେବତାର
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କରିବାର ବାବରଙ୍ଗ ଅଛି ।

ମେଦିନୀପୁରରେ ସ୍ତୁ ୬୫୦୦ ସାଲ ଅପ୍ରେଜ
ମାସରେ ଛନ୍ଦୁଯୁକ୍ତ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ହୁଅନ୍ତିମ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଦତ୍ତ ଏବଂ ଏତ ବର୍ଷରୁ ଭାବା
ବଲିବାର ବିଅବିଦ୍ୟାଳୟର ଅନୁର୍ଦ୍ଧର ହୋଇ
ଅଛି ଅନ୍ୟଥିଲେ ଦେଖି ସମ୍ମ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ
ଦେଶବିଲ୍ଲର ସଂୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏଠାରେ ଏବଂ
ତ୍ରୁଟିକ ପ୍ରସରା ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ପଢ଼ିବାର କଣେକୁଥାଏଇବୁ।
ଧର୍ମ ଓ ଜୀବିତରେ କମନ୍ୟୁ ଗଣେବାନୀତ, ଧରନା
କରୁ ସୁବ୍ରତ୍ୟୋଧ ଏବଂ, ଏଥାନ୍ତିରୁ ତୁମରେ ଗୀତା
ପଟେର ହୃଥର । ମେଦିନୀବାବିକ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ତ
ହୁଅନ୍ତିମରେ ଘେରେଦେଲେ ବାଲକମାନେ
ସୁଲକ୍ଷଣ କରିବରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଠ ଉଚାରି କେତେ
ହେଲେ ଭାବା ଶୁଣିଲେ ମନ ହିମୋହିତ ହୁଏ ।
ବିଶ୍ଵମାରେ ପାଦବର୍ଗକର ପାଇଁବ ଓ ଆଖାତିରୁ
କରୁଛି ବିଷୟରେ ସହଶେଷ କରୁ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ବରତା ହୃଥର ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ଗତାକେବିଳି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀରେ ଏହି ଜୀବିରେ ଛନ୍ଦୁବିନ୍ଦ୍ୟା
ଲୟମାନ ପ୍ରାପନ ଦେବ ।

ମେଳକାଳକରେ ପାଠକଲୁ କି ସହି ନା
ରବ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞଙ୍କ ମହାନ୍ତି ଏକଶୋଭା ଭାବରେ
ମସଲନ ଲୁଗା ମହାକଳିତାରୁ ଥିବା କରନ୍ତି କଷା
କହୁ ପରିମଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଦିଲିବିବାର
ଦୈନିକ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣକାରୁ ପଠାଇଥିଲା । ଚହୁଆର ଜାକାର
ବୋଟିକେ ଗୁପ୍ତ ପଦକ ଧରିଯାଉ ଦିଲା । ମାତ୍ର
ଲୁଗା ବିଦୟୁ କ ହେବାର ଧରି ଅସିଲ
ତହୁଁର ମୂଳ୍ୟ ଏକ ଏକାକୀ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ଅଥବା
ଶୋଭା ଟ ୩୦ ଟଙ୍କା । କେବେ କେବୁଳ୍ଲା କରି
ଅବସ୍ଥା ଲୁଗା ବିଦୟୁ ହୋଇ ଗାହୁ ଏବଂ ମହାନ୍ତି
ଦିଲିବି ମହାକଳର ଜମାରେ ବ୍ୟାପ୍ତ । ଯେଉଁ
ମାନେ ଦେଖିଯା ଶିଳ୍ପ ଭାବର କିମନ୍ଦେ
ବିହିମାନ ଉତ୍ସମାନରେ ଏକଥା ହିବ ଏ ଭାବିତେ କି
ଗୁପ୍ତ ପଦକ ବିଦଳରେ କହୁଁର ମୂଳ୍ୟ ପୁରସ୍କାର
ଦେଇଥିଲେ ବବ୍ଦ ଅସାବ ଭାବରେ ହୋଇ
ଆଗ୍ରା । ମୁକବାନୀ ପ୍ରାଦେଶକର ରୁକ୍ଷ ଓ ପ୍ରୟୋତନ
ଦୂପରେ ଶିଳ୍ପ ଭାବର କର୍ମର କର୍ମର କର୍ମର । ଘରେ
ଧେର ପ୍ରାଦେଶକ ଅଳ୍ପ କାଳ ପାଇଁ
ହେଉଥିଲା । କିମନ୍ଦେ ଏତେ ଜାକ ପଞ୍ଚଥିଲ
ପ୍ରାଦେଶକ ସେବେ କଲିବା ପରି ପ୍ରାଦେଶକ
ପଞ୍ଚଥିଲାପ୍ରାପ୍ତ ଭାବରେ ରୁକ୍ଷ ରୁକ୍ଷ ରୁକ୍ଷ
କୁଳା ଯୋଡ଼ାଏ ବିଦୟୁ ହୋଇ ନ ପାଇଥିଲା
କେବେ କେବେ ଧ୍ୟାନରେ ପଞ୍ଚଥିଲା

କୁଣ୍ଡଳ ଦିନ୍ଦ ପ୍ରକୃତି ବରବାରେ ପ୍ରହରିତ ଦେବେ ?

ଏଥର ଏ କରଇବ ତୌଡ଼ିଗାଣୀ ବା ବର
ଟିଲାର ଆର୍ଦ୍ଦ ଅସେପରିଦ୍ଵାରା ବେଳାନ୍ତିକାର
ମାତ୍ରଗତିକୁ ଲିଖା ଥିଲା । ଏ ପରିଚାଳନାରେ
ଉଥିର ବା ମହିଳାର ବକୋଷପ୍ତ ଧେଇ ହୋଇ
ଦାମଜ ଦାନାକର ଶୁଣି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଟିକ୍ଟ୍
ବୁଦ୍ଧିର ଅନେକ ଗୁଣ ଶୁଣି ଯାଇଅଛି ।
ଅନୁହୀଃ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେପରି ସାଧାରଣ ଅଥ-
କ୍ରୋଷ ଲାଭ ହେବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲୁ କହୁଁଛୁ
ଯାଏ ଯିଥା ଯାଉଥିଲୁ ଯେ ବସୁର ଅପ୍ରକାଶ ଏବଂ
ସେହି ନାହିଁ କରିବା ପାଇଁ ଅପ୍ରକାଶ କରିବାର
ବିଧେଯ ପରିଣମ ହେବ । ଅପ୍ରକାଶ କରିବାରେ
ଯୋଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗାତରକୁ ନୟକୁ ଏବଂ ସ୍ଵଦଙ୍ଗରର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀ ପ୍ରକାଶ କରିବାରମାତରକୁ ବିଧେଯ
ମନୋମୋହି ହେବା ଅବଧିତ । ପରିବ୍ରାଙ୍ଗ
ଅମ୍ବାଜକ ବିବେଚନାରେ ସେଗର ଚିତ୍ତରେ
ବରିମାତାକୁ ସେଇ ବଣିବାକୁ ନ ହେବା ହୁଏ
ଏବଂ ତାହା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ହୋଇଥାଇଲା ।
ଅଧେଶର ସେବେ ଏବଂ ମହିଳର କର ଆର୍ଦ୍ଦ
କଲେ ମାତ୍ରେ କେଅରମାତରକୁ କିବରକୁ କାଗଜ
ପଠାଇବେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନରେ କହୁଁ ମଧ୍ୟରୁ
କେବେବେହି ସମ୍ବାଦ କର ସେବେ ଅନେକ
ସ୍ଥଳେ ତୁମ ଥୁବାର ଦେଖିଲେ ସଙ୍ଗେକୁ କୁଳା-
ଦଳ ସଂଗ୍ରାମର ସମ୍ବାଦ ଅସେବନକୁ କିବରକୁ
ବିଶେଷ ଦେବେ କେବେ ଅପିଲ ଅସବ ହେବ
ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ହେବ କହୁଁ ସ୍ଵଦଙ୍ଗର
କରିବାକୁ ତମିଟି ସମୟ ପାଇବେ । ବସୁର
ଅପ୍ରକାଶ ହେବେ ତଥା ବାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଖ କରିବା
ଚାହୁଁରେ ଅଞ୍ଜଳିରେ ଅବେଳା ତୁମ
ବିଶେଷ ।

ବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ

ବଳଗମାର ଥା ୨ ଦିନ ପୁରୁଷାର ସହ
କିପତର ସମୟରେ ଏ ସଦରର ମାଜହିଂଦ
ଦୀର୍ଘ ନିଦାନୀ ବାଚିଜୋଟିକାମକ ଲକ୍ଷେ ଧର୍ମ
ଶିଖୀରେ ଏହି ପୂର୍ବର ତଥା ଏହି ହୋଇ-
ଆଇଥାରୁ । କଥିତ କୁଆର ଛି ୧୯୨୫ ଶ
ବାବର ନିର୍ଣ୍ଣାନକୁ ଦେଇଁ ଧର୍ମ-
ଶିଖ ପୁରୁଷମୀ ଓ ଶ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ମାରଧର
କରେ, ସେମାନଙ୍କ କନ୍ଦଳ ଓ ତୋଳାକଳ
କିମ୍ବରେ ପଢ଼ୋଷି କେତେବୀଠି ଉଚ୍ଚମାନର
ଶିଖ ସରଗାୟିଲେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ
କହାଏବନାହିଁ ପିସ୍ତଲ ତାନିରେ ତହିରେ
ଉଦ୍‌ବାଗାର ଛ ୨ ଶିଖ ଏବଂ ପଢ଼ୋଷି ଛ ୨ ଶିଖ
ଶିଖୀରେ ଅଶାର ପାଇବାକୁ ଅଭ୍ୟାସନ୍ତେବେ

ଲୟାରେ କେହି ସୋଜୁ ଯିବାକୁ ସାହସକଲେ
ଲାହିଁ । ଏହି ଅଦ୍ୱିତୀୟ ତୃତୀୟମାନେ
ପ୍ରାୟ ଦୂରଦ୍ଵାରା ଶଙ୍ଖାର ଆଳବାର ପ୍ରଭୁକ
କେନ ପଳାଇଲେ । ତୃତୀୟମାନେ ମୋ-
ଟିଏ ୨ ଗୋଲର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଯିଛିବାଠି ଜୀବ
ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଟ । ଆପାର ପାଇଥିବା ଲୋକେ ଦ୍ୱା-
ରିତିଲୁଣ୍ଟ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟ । ପୁଲାଷ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଟ । କେହି ଧରାଗୁଡ଼ ନାହାନି ।

ଭାଷାର ଅନେକାଙ୍କ ସମେତ ।

ବୃଦ୍ଧିରୁରକରେ ପବଣ୍ମେଷ୍ଟ ସେ ସମସ୍ତ
ଦୀର୍ଘବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ଲାଟ କରିଥିଲୁଛି ସେ ସମସ୍ତର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଓ ବିକିଣ୍ଡର ଶୂନ୍ୟରର
ଅନୁଭବାକ କରିବା, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତ
ସକାଶେ ସେ ସ୍ଵପ୍ନାବିମାନ ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା
ବା ହେବ ତହିଁର ବିଶ୍ୱର କରିବା ଏବଂ ସେ
ସମସ୍ତ ଜୀବାୟ ଅବଳମ୍ବନ କଲେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
ଶିକ୍ଷାବାକ ପ୍ରଗାଢ଼ିକ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାର
ଉତ୍ସବ ହେବ ସେ ସମସ୍ତ ପବଣ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କ ଜଣା-
ଇବା ଚାରିଣ ମହାମାନ୍ୟ ପବଣ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କେ ନିରାକାର
ବାଦାଦୁର ବିଲାତ୍ସ୍ଥ ଭରଣ୍ୟ ସେହେଠିଲାଙ୍କ
ଅନୁମୋଦକ କମେ ଗୋଟିଏ କରିଶନ କଥାର
ଅଛିନ୍ତି । ନବର୍ଣ୍ଣରଜ୍ଜନରଙ୍ଗର ତାର୍ମର୍ଦ୍ଦବାସ୍ତ୍ଵ
ସମ୍ଭାବ ହେବ ମାତ୍ରକର ହି, ବଲେ ଏହି ବିନି-
ଶନର ସମ୍ଭାବକ ଏବଂ ଜୀବିତ ଥର, କେଥାକ
ବାହେବ ଧନ୍ୟବାଦକ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଜଳଶାଖ ସର୍ବକ
ପଞ୍ଚରେ ଜଳ ଶାଖାଙ୍କ ଏବଂ ଏବଳଣ ଦେଖିଯୁ
ଅନ୍ତରୁ ଦୂରମ୍ବାଦ ଦୟାକୁ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଏହା
କିନ୍ତୁ କମିଶକରିମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତରେ ଯେଉଁ
ପ୍ରଦେଶରେ ଦେଖିବ କରିବେ ସେ ସମସ୍ତରେ
ଦେଖାଇବକୁ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗଦେବା କାରାର ସୋର
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପନ୍ଥରୁ ଜଗେ ଲେଖାବେ ଶ୍ରାମ୍ୟ
ସର୍ବ କିମ୍ବା ଦେହାର ଅନ୍ତରୁ ହୋଇଥିଲୁଛି । କମିଶନରମାନେ
ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପଲକରଣ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗୀ-
ଜନ୍ୟ ବିଦ୍ୟମଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି କାମକଷେତ୍ର
ଦେଖି ବିମଳାଙ୍କ ଯିବେ ଓ ସୋରେ ବିଷ-
କିମ୍ବା ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେଖିଦେବେ । ନବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ
ଯୋଗ୍ୟନେକିନ୍ତୁ ଏଥାର ଅର୍ପଣ ଦରଥିଲୁଛି ଏବଂ
ଶବ୍ଦାର୍ଥ କି ଦେଖିଯୁ ସମ୍ଭାବ ସମ୍ଭାବକୁ ଅନ୍ତରୁ ନାହିଁ
କଥାର ଅଣା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଜଳ କରେଇବ
ଅଧିକମାନେ ଏହି ତିକ୍ରାର ଉନ୍ନତ ବିଷ୍ଟରେ
ସଂପଦପରମ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କମିଶନରୁ
ସାଥ୍ୟ ବା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯାହା ଜଣାଇବେ କାହା
ଯେମନେ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା କରିବେ । ସୁରକ୍ଷା
ଶୁଭୟଙ୍କ ଲଭ ଦେବେ ।

ବୁଝିଲେବୁକର କଥ୍ଯ ।
ବୁଅର ସୁକର ବ୍ୟସ୍ତ ନିବାହାର୍ଥୀ ବିଜ୍ଞପତ୍ର
ପାଇଲେବୁମେଳା ମର୍ଦ୍ଦ ହେବେ ରଙ୍ଗା ମଞ୍ଚର କରି
ଥିଲେ ତାକା ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସୁକ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ନ ହେବାରୁ ଅନ୍ତର ଅର୍ଥର
ପ୍ରସ୍ତେକଳ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁଲ ଉତ୍ସମିଶ୍ରଗ୍ରାମେ
ଦିପସ୍ତ କରିବା କାଳରେ ଗତ ମାସ ତା ୩୮ ଘଣ
ରେ ବିଜ୍ଞପତ୍ର ଅର୍ଥ ସତକ କୃତୀକ ସାହେବ
ଦିହିଲେ କ ନତ ମାସ ତା ୧ ଘଣରେ ଦିଶ
ଆପରବାରେ ୨,୩୭,୦୦୦ ରାଶି ସେଲଖ
ଥିଲେ । ରମାରତ୍ନ ନିର୍ମିଶ୍ରଗ୍ରାମୀହାର ସୁଫଳ
କର ହୋଇଥିଲା । କେପକଲେକରୁ ବିଦ୍ରୋହୀ
ମାନେ ପ୍ରାୟ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅରେଞ୍ଜ
କଥା ଉପରିବେଶରେ ତାନ୍ତ୍ରବାରୁ ଅଧିକାଂଶ ଶହୀ
ବାହାର ଯାଇଥିଲା । ରେଲବାର ସମ୍ମର୍ମିଗ୍ରାମେ
ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡିସେମ୍ବର,
ବୋଥା ଏବଂ ତେଜିର ଏହି କିନିକିରଣ ଧେନା-
ପରିଚ୍ଛା ଅଧୀନରେ ଦୁଇକଳାର ହେଉଏ ସେଲଖ
ଅଛିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆୟୁର ବଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ
ହେବ । ଲଂଘନ ସେବାଧଳୀ ଲର୍ଡ କିତନର ଏହି
ନାକ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁ କ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବା-
ରେଧତାର କଳିରେ ଏବଂତି ଅଟକ ରଖି ସୁକ
କରିବେ । ସୁକ ଶେଷ କରିବା କାରଣ ଯାହା
ଆଚନ୍ଦନ ତାକା ଯୋଗାଇବାରେ ମଦମ୍ଭମେଳା
ହେଲା କରିବେ ଗାହି । ଯୋକା ଏବଂ ସେମାନ-
କର ସମ୍ମର୍ମିଗ୍ରାମୀହାର ଲେବକର ଖାଦ୍ୟ ଦିପରେ
୨,୩୮,୦୦୦ ଟାଙ୍କା ଓ ଖରେ ୨୨,୦୦୦
ବନ୍ଦୀ ଏବଂ ଦେବକଲମ ବୁଅରମ୍ଭେଣିଲୁ ଗାତ୍ର
ଯୋଗାଇବାରୁ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ମାସିକ ବ୍ୟସ୍ତ
କଷ ଉପରୁ ଉଗା ହୋଇ ଏହି କଷରେ ରହିଥିଲା ।
ଏହି କଷ କିମାର ମୁଦ୍ରା ଏହେମର ଟାଙ୍କେ ହେବାର
କିମାର ସର ଅଟେ । ଧନ୍ୟ ଲଂଘନ ଯେ
ଆପରାର ଅଧି ରଖିବା କାରଣ ଧନ ଓ ପ୍ରାଣ
ପାଇପର ବୋତ ଦେଇଥିଲା । ସେମାନକର ସହିତ
ଜାବ ହେଲା ଏବଂ ସବୁ ପୌତ୍ର ରହିବ ଦେଇ
ଏହାର ଧରନ୍ତର କାନନ୍ତା ।

ଭୟାନକ ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍କାର କରିବାର ସହିତ ଅବଶ୍ୱ ଦେଖୁ
ଯେ ଗର ମୋରବାର ପ୍ରାୟ ସଜ୍ଜା ସମୟରେ
ମୁଖ ଶୈଳିର ଉଚ୍ଚବାଥକଙ୍କର ମଠରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଭାବରେ ଚପା ପଢ଼ି ଛ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାଟଣ
ଆବଶ୍ୱ ହେଲେ । ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ଦୂର୍ଧ୍ୱାକାଶ
ପୁଣ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ କେବେ ଦିଇ ନ ମୁଲ । ଏହି

ହୃଦୟବିଦ୍ୟାର ଦ୍ୱାରା ବିକରଣ ଏହି କଳାକାରୀ ତୁମ୍ଭୁରର ମହାବଜା ଝାରେ
ଦର୍ଶକର ଅପରାଧୀ ଧର୍ମ ବାସି ମଧ୍ୟରେ
ମୁହଁର ରୋତନ ନିମନ୍ତେ ଗାହାବର ପଣ୍ଡାଳୁ
ଟ ୨୦୦୦ ୯ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେବ
ମୁହଁରାଳୁ ଭୋଲି ସଙ୍ଗେ ଦର୍ଶଣା ଟ ୦ ୫
ଦେବାର ପ୍ରିର ବୋଲିଥିଲା । ଏହା ଶୁଣି ବରର
ଏବଂ ତହିଁର କର୍ତ୍ତ୍ତୁଧାରୀ ମୁହଁରାଳୁ ଅଳ୍ପ କଷକ-
ବର ସ୍ଥୋତ ବହିଲ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଦେଖି ମହାପ୍ରସାଦ
ଅବିବା ଧର୍ମଧନ୍ୟ ମଠର ବବାଟ ବିଳା ଗଲ୍ଲ ।
ମହାପ୍ରସାଦ ଅବନ୍ତେ ସେମନ୍ତ କବାଟ ଟଟିଲ
ବର ଲାଞ୍ଜିଲେ ସେପରି ବଳରେ ଛଳ ମାତ୍ର
ଯାଏ ସେହିପରି ଦିବେମରେ ଏହେ ମେବ
ପଣ୍ଡିଲେ ସେ ମଜାଦିଲାରେ ଦିପରିଲିଗରୁପେ
କ ୧୦ ଖ ଭଣ୍ଣାରୁ ହତ ଏବଂ କ ୨ ଖ
ଆହାର ହେଲେ । ପୁଅଥ କବଞ୍ଚିବଳ ଦେବେ
ଜଣ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଲବାରର
ବର ପାଇଲେ କାହିଁ । ସମାବ ପାଇ ଅହିତମେ
କିଲ ମାଜଖୋଟ, ସଲାବ ସ୍ଵପ୍ନଶୁଣ୍ଟ, ରକଟେକୁର
ପ୍ରତ୍ୟକି ଦକ୍ଷିଣ ପୁଲରୁ ଅପି ଅହତମନ୍ୟ
ହାସ୍ପାତାଳକୁ ପଠାଇ ଦେଇ ଅନୁଷ୍ଠାନି
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିମୁକଳେ । ଅନୁଷ୍ଠାନର ଘର ତଣ୍ଟ
ପାଇ କାହିଁ ଏବଂ ତାହା ଲାଖିବା ଧର୍ମଧନ୍ୟ କିମ୍ବା
ହେଉଥାଇ ନ ପାରେ । ମହାପ୍ରସାଦର
ଗୋଟିଏ ଶାଖୁ ଅନୁଷ୍ଠାକ ଏହେ ବୟାନକ
କିଷ୍ଟଦରେ କ୍ରମ୍ଭ ଦେଲ ଏହା ଶୁଣି ଏବଂ ଥବ,
ଦୁଃଖିତ କ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ କର୍ତ୍ତ୍ତମାଳ
ପୁଅରେ ଘରେଁ ଏହି ଚଢ଼ା ଲବନ୍ଧାତ୍ମକ ଏବଂ
ତାମ ଲେବ କାମ କଥା ବନ୍ଧୁଅକ୍ଷର୍ମ
ଦୋହିବା କାହାରେ ସେ ଭୋଲନାପାଇ ଲେବ-
ମାନେ ଦିବାର ବରରେ ଫେର ମରେ । ସୁରଦ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ପରି ସହପ୍ରାୟବ ମୁହଁର ରୋତନର ରହ-
ଯୋଗୀ ଏବଂ ହଜାର ପାଇ (ବତ୍ର) ହାତ-
ପୁଣ୍ଠ ଅକ୍ଷ, ପ୍ରାୟ ଦୂର ଦଳାର କ୍ଷମତାହାତ୍ରି
(ସାକ) ଏବଂ ଅବେଳ ମିଶ୍ରାର ପେଣ୍ଠାଦ
ପରଦିନ କର୍ତ୍ତ୍ତମନ୍ ରହିବାରୁ ପରି ସାଇ ଅତ-
ର୍ଥାଣ୍ୟ ଏ ଲକ୍ଷ ହୋଇଲାଲା ।

卷之三

ଶିଳ୍ପୀ ବା କାର୍ତ୍ତିକାରୀଙ୍କର ପିଆ ନିମନ୍ତେ
ଶୈଳସୂର ସେଇଲି କଟେ ଗ୍ୟାରିଂ କଲେଜରେ
ଗୋଟିଏ ମୁଠିବ ଦିଲ୍ଲିଗ୍ୟାର୍ଡିପଣ୍ଡିତ । ଏଣ ହିନ୍ଦୁଜାହ-
ଜର ପିଲାମାଳେ ଏବଂ ଥଳ୍ଯ ପିଲାମାଳେ ଲେଖା-
ସତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ବା କି ଜାଣନ୍ତି ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚତା
ହୋଇପାଇବେ । କେବଳ ବୟସ କୁ ୧୫ ବର୍ଷ
ହେବା ଅବଶ୍ୟକ । ବ୍ୟସର ଅର୍ଦ୍ଧ ସାମା କର୍ତ୍ତା-
ମାନ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ପାଇଁ । ଉଲ୍ଲେଖିବ ଅଧିକ-

କୁର୍ର ଚାନ୍ଦାରେ ତୋଣସି ସମୟରେ କାହା
ଗରମାନେ ଦରଳ ହୋଇପାରିବେ । ବେମାକେ
ଧୋରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତିଦିନ ସବାଳ
ଆଠଥାତାରୁ ୧୫ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ ୨୦ଟାରୁ
ଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଏବଂ ମାନିତ ବୁର
ଟ ୧୫ ବାଟାରୁ ଟ ୨୦ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇବେ ।
ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସେ ସେକେ ଅଛିବ ବହୁର
ଅଧେ ଭାବା ନମରେ ଜମା ଦେଇଥିବ ଯେ
ଶିଶ୍ର ଶୈଖ କରି ବିଭାଗୀ ହୋଇ ଅସବା ବେଳେ
କାହା ପାଇବ । ମାତ୍ର ଶୁଭକାର ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅଥବା
ଅନୁୟମେତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଦଶ ହର୍ଷ କାହାର
ଜାମ କଣାଯିବ ଏବଂ ଭାବା ନମରେ କରିଥିବା
ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ସବଦି ହେବ । ପୀଡ଼ା ହେବୁ ଅକୁପ-
ସ୍ତର ହେଲେ ସେ ସମୟର ବୁଝି ଦୟାତ୍ମିକ
ନାହିଁ ଏବଂ ପୀଡ଼ା ବା ଚାଣୀଷିକା କରିବୁ ଅନେକ
ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାକାରୀ ସୁଲେ ପରାଇବ ଟ ୦୨ ଲା
କେଣାର୍ବ ଜରୁମାନା ହେବ ଏବଂ ଭାବା ବୁଝିବୁ
ବନ୍ଦାଯିବ । ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଶ୍ରାରେ ଘୋରାନବା
ଦେଖାଇ କାହିଁବ ନା ହେଲା କରିବ କାହାର
ବାକାର କରିବାକାରୀ କରିବ ଦେଲା ଦେଲେ ଜଣା-
ଇବ ଏବଂ ଯୋଗୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବା ବିଜୁ-
ଲୁହ । ଅଧିକାରୀ ବୁଝିମାନ ଶୁଣି ଏବଂ କରିବାକାରୀ
ଏକାଦିନେ ଶିଶ୍ର ପାଇବ । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନେ
ଏକ ବିଷୟରେ ନ ପାଇବେ ବିଶାର୍ଦ୍ଦୁ ଅନ୍ୟଧି-
ଷୟ ଶିଶ୍ର କରିବେ । ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ ଦେବଳ
ଏକଥର ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଝାନ୍ତା ସମୟରେ ଏକମାତ୍ର
କଟି ଦେବ ।

ଏହି ବିଦ୍ୟାକଳୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିଲାରେତେବେଳେ
ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ପରିବାରର
ମୁଖ୍ୟମୁକ୍ତି ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲା ସେ, ବର୍ତ୍ତମାନ,
କମାର, ବଜା ପ୍ରଦାନ କରିଯାଇଲା ପ୍ରୟୋକ୍ଷମ୍ଭୟ କିମ୍ବା
କାର୍ଯ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଥମେ ଦିଶ୍ୟାପିକ ଏବଂ ସେପରା
ମହିଳା ଜୀବି ହୋଇଥାଏ ବହୁବ୍ରାତରେ ପାମାତ୍ମା
ଅବସ୍ଥାର ଲେବି ଅକାଶରେ ଶିକ୍ଷା ପରି
ପାରିବେ । କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକ ଯେ ସମ୍ମାନ
କରେଛିର କିମ୍ବରେ ବାଧ କରୁଥିବା କାଗଜର
ପିଲାମନ୍ଦିର ଶିକ୍ଷାର ବର୍ଣ୍ଣାକାରୀ ହୋଇଥାଏ
ନାହିଁ ଆଖା ଦୁଇଅଳେ ଏହା ସମ୍ମାନ ହେଲେ ଓ ଦୂରର
ପିଲାମନ୍ଦିର ଅନ୍ତରେ ହେଲେ ସେ ବିଷୟକେ
ପରିର୍ଦ୍ଦମେ ଅନ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ନାହିଁ ।

କିମ୍ବା ଶର୍ମଜିତପାତ୍ର ।

କେବେଳ ହିନ୍ଦ ହେଲୁ କଲାକାର
“ପ୍ରକାଶରାତ୍ରିକି ମନ୍ଦିର”ରେ ବିବ୍ୟାର
ଚଞ୍ଚଳମୟ ଜନେଜଗ ବିଷବିଦ୍ୟାଗର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ

ଶ୍ରୀପତ୍ର ନୃତ୍ୟମୋହାଳ ଦୁର୍ଲେଖ୍ୟା ଭାବରେ ଥିଲୁ
ଓ ବଜ୍ରକଣ୍ଠୀ ସମ୍ମରେ ଗୋଟିଏ ବାର୍ଷିକରୁତା
ପ୍ରଭାକ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମତରେ ଏ
ଦେଶରେ ତିବାହା ଓ ଲକ୍ଷମୟୁରା କବାଳୀଯୁ
ପୂର୍ବେ ଅଛି ଥିଲା । ଗତ ବିଧିରେ ଅନେକ
ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥିଲା । ଏଣିକି ସରବେ, ତାକୁମା
ଓ ଅଜନ ଶିଶ୍ରାର ବିଦ୍ୟାଳୟ କରିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟତା ସଜ୍ଜା କରି-
ବାରେ ମଞ୍ଚ ଲାଭ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶ
ବା ଜିଲ୍ଲାରେ ସେଉଁ ପଦାର୍ଥ ସଲବ ସେଠାରେ
ସେହି ପଦାର୍ଥରୁ ପ୍ରୟୋଜନୟ ଦ୍ୱାବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାର ଶିକ୍ଷାରାଜ ବା ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ
କଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦେବ ଏବଂ ତାହା କରିବା
ଦୃଢ଼ିବ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଏଲ୍‌ସିଇୟମ ଖାତ୍ରର
ଆହୁର ଅଛି କବାଳ ସେହି ଧାରୁଳ ଦ୍ୱାବ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା କାରଣ ସେ ଦେଶ ଉପରୋକ୍ତା । ଅଜନ
ସ୍ଥାନରୁ ସେହି ଧାରୁଳ କରିବିଲେ ତେଣିବାହି ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲେ ତେବେ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ସେହିପରି
ଧୂରିଷ୍ଟା ଜିଲ୍ଲାରେ ନାଲବଡ଼, ରଜ୍ୟପୁରରେ
ତିନି, ମାତ୍ରମୁକ୍ତରେ କେଳ, ବିଧି ଓ ଗରଜା, ମୁକ୍ତ
ପିଦାକାର ମାଲଦକ ପ୍ରକଳିତରେ ରେଖନ
ରେଖନ ବନ୍ଦ ଏବଂ ରମନ ଓ ତାହାରେ ସ୍ଥାନ
ରୂପା, ଶିଳ୍ପ ଓ ଦାତାର ବାରିନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ବାର ଦ୍ୱାବାକ ଫଳପ୍ରଦ ଦେବ । କରିବିଲେ
ରୁଥ୍ର ନିଧିପୁରକ ବାର ମୂରା ରୂପା ଶିଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର ଅଛି ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱାବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ବୃଦ୍ଧତାର୍ଥ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଏ ସହ ଦ୍ୱାବ୍ୟ
ସ୍ଥାନରେ ବସ୍ତି କାଳରୁ କୋଳ ଅମୃତପୁର
ପଳକଃ ଯେମନ୍ତ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁ ଦ୍ୱାବ୍ୟ
କରିବିଥାଏୟ କୋଳ ଆମୃତକୁ ସେଠାରେ ତହୁଁ
ଜନତା ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଆବଶ୍ୟକ ସେ
ପର ସେଉଁ କୋଳ ପୁରୁଷାନ୍ତମେ ଯେଉଁ
କରିବିଥାଏୟ କର ଅମୃତକୁ ତାହାକୁ ତହୁଁର କି
ଦେବା ଭାବିତ ଅଟେ । ପ୍ରାଚୀର ବାସପୁରରେ
ବା ନିରଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ସହିତରେ ସ
ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ମୂର
ପାଇବ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ଯାହାର ସେ କରି
ତାହାର ଦେଶାବ୍ୟାର ଓ ଅଭ୍ୟାନୀ ଉପର
ତାହା ବାରେ କରୁଥିଲୁଛି ଏବଂ କେବେ
ଅବଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଦେବରୁ ଜୀବିତ
ପ୍ରଧାନ ଦେଶ କୁଟି ଓ ତହୁଁର ଅକ୍ଷୟ
କରିବିଥାଏୟ ଦେବାର ବିନ୍ଦୋବ୍ୟ ସ
ସ୍ଥାନରେ ହେବା ବାସପ୍ରଦ ଏବଂ ପାଇଲପ୍ର
ଅନେକ କିମ୍ବ ସର ଉପରାକ ଭାଗୀୟ
ହେଲେ ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନକୁରରେ ଏବଂ ଅନେକ
ବିଭିନ୍ନାବାର ଅବେଳା ଲାଭ ହେବ । କରିବା
ଉପରେଶମାନ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵରେ

ହେବେ ସ୍ଵପନପୂର୍ବ ଦେବ କହିଲେ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଯାହା ପୁଅମରେ କହିଅଛନ୍ତି ସେ
ହେବେ ଜାଗ୍ରତ୍ତା ଓ ଅବଳ ବିଶ୍ଵାସୀୟ
ବଡ଼ାଇଦାର ପ୍ରସ୍ଥୋଜନ କାହିଁ କହିଲେ ଅମେ-
ମାନେ ତାହାର ସହର ବହୁତ ବେଳେ ପାରୁ ନାହିଁ ।
ଏ ସ୍ବର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଦେଶରେ କ୍ରମାଗତ ବଢ଼ି-
ଥିବାରୁ ହୁଣ୍ଡି ଲଗା ଯାଉଥିଲୁ ସେ ସେ ସମସ୍ତର
ପ୍ରସ୍ଥୋଜନ ଅଛି ଏହି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବସାୟିକ
ବଳ୍ପା ଏହେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଲାହିଁ ସେ ଦେଖଇ
ପ୍ରସ୍ଥୋଜନକୁ କିମ୍ବା ଧରୁ ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଯେତେବେଳେ
ତାହା ଦେବ ଦେବତାଙ୍କୁ ହୁତ୍ୟାଳସ୍ତୁର
ସଂଖ୍ୟା ଥିଲେ ଜାଗା ଦେବ ।

ବାଲେଖର ଜଳ କୋରତର
ଗୋଟିଏ ଅବଲ୍ଲକ ।

ଏହି ମାମରେ ଜଳ ଜାନ୍ମୟାଜ୍ଞମାତ୍ରର କା ଧର-
ଇଲେ ସେଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରତିବିବି
ହୋଇଥିଲା ଜଳ ବୋରତର ଭାଇବେଳେଅଜ୍ଞା-
ମାତ୍ର ତାହା ପାଠ କରି ଏହି ପଥହାର ଲଗାଇ
ଥିଲୁ କି ସେହି ଯାଦିଗାର ସବ ଟାଙ୍କ ସାଇ
ସେପୁନର ମାତ୍ର ତା ୨୫ ରିଞ୍ଚରେ କଲିବା
ନାହିଁରେ ପ୍ରତାପିତା ନବର୍ତ୍ତନେୟ ଯୋଗ୍ୟ
ପଥହାର ପରିବାର ଦାଟ କୋରଅଛି ଏହି
କହିଥିଲେ ଦାଟ କ୍ଷୟମାବଳିର ଉପା ପାଇବା
ଅନ୍ତେ ପଠାଇ ସହସ୍ରାଧାରଶବ୍ଦ ଚାରିବା ଦାରଶ
ତାହା ପଥିବାପୁ କରିବା ବାରଶ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ଅନୁଭେଦ କରଅଛନ୍ତି । ସୁର ଏହି ପଥରେ
ତରାମଥିଲୁଛି କି ତାକୁ ତାହିଁ “ୟ ଶେରୀର
ଅଟେ ଏହି ତାହା ବାଲେଖର ଜଳ ବୋରତର
ଅଖିନ ଥିବାରୁ ବୋରତ ଜଳ ପାଉଣ୍ଡି ଏଣେ
ର ଦଳଷ୍ଟେକୁରକୁ ପିଯୋଗ ସତାଶି ପଠାଇପା-
ରିଲୁ । ମାତ୍ର ତାବିମୋଗେ ଥିଥିଥିବା ଦରଗାସ୍ତ
ସବଦା ହିରାପ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ନିରପଦ ନୁହେ
ବୋଇ ତାହା କରି ନାହାନ୍ତି । ଅନେକଥାର ଏ-
ପରି ଦଳିଥିଲୁ ଯେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତରେ ମନ ଲୋକ
ମାନେ ଦାଟ ଏକବିଧାରକୁ ଦରବର କରିବି
ଅଭିପ୍ରାୟରେ ସେପରି ଦରବାପୁ ପାନ୍ତି
କିମ୍ବରତା ତାକୁ ମନେବନାର ବର୍ଜିନ୍ତର ଏହି
ପ୍ରଥମ ଶୁଭାର୍ଥ । ଅବେଳ ସେ ସନ୍ତପ୍ତ କମଳ
କରୁଥିବ ସବତହିଲନ ଦତେଇରେ ତାଳି
କରିବ । ଜୀବନ ତେବେରମାତ୍ର ମହାଶୟ କିମ୍ବର
ଅପରାଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଠ କରି ସାଧାରଣ ତୁମ୍ଭ
ନିବାରଣାରେ ତୁ ଶୁଭାର୍ଥ ପ୍ରମତ୍ତ ଯହି ଲେଖି
ଥିଲୁଛି ଏହି ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ କରିବ
କରିଥିଲୁଛି ଏହି ଅନ୍ତପୁର ଓ ସୌଜନ୍ୟର ନାମରେ
ଅମ୍ବମାନେ ତାହାକୁ ଅଶ୍ରୁ ଦୁଇଲାଗା ୨୫
ଅମ୍ବମାନ ପାଇଁ କରାନ୍ତି । ମାତ୍ର ତାହାର

ବିଷୟ ସେ କାଳେ ଘରଜିଲ୍ ଦୋଷତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା କାହା ପରିବର୍ତ୍ତକ କରିବାର ହୌଣେଷ ହେଉ ଧାର୍ଥ ଲାଗୁ । ଦାଟ ନିୟମାବଳୀ ଏପର୍ଟିକାରେ ଶିଥା କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ କାରଣ ଯାହାକିରାର ପ୍ରୟୋଜନକ ସେମାନେ ଦାଟଠାରେ ଦେଖିବାର କଥା । କେବଳ ଏକବି ଜାଣାଯବା ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ଉଚ୍ଚ ଦାଟଟି ୨ ମୂଲ୍ୟରେ ହେବାରୁ କାହାର ପାରିବେବାର ମାସୁଲ ଦୋଷାଲ୍ ଧରନ୍ତ ପ୍ରତି ଟ ୦/୦ ଏବଂ ଆଜି ଶରତ ପ୍ରତି ଟ ୦/୫ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟପ୍ରତି ଟ ୦ ୫୦ ଧାର୍ଯ୍ୟଅଛି । ନିଜବଦ୍ଧାର ଘାରର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରାକରେ ନିରଜ ପଦ୍ମ ବିଷୟରେ ଉଣିଥିବୁ କି କା ଏବଂ ହେବୁ କିବିଜନ ମତେ ମାସୁଲ କେଇ ଅବିଳମ୍ବେ ଶରତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ପାରିବାରୁ ଅଛି କି କା ଓ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକଙ୍କର କ୍ରେ ବଞ୍ଚି ହେଉଥିବା କି ଏ ସହ ଦେଖି ଅନୁସରନ କରି ରିପୋଟ କରିବା କାରଣ କିମେ ଉବ୍ଲେକ୍ଷନ କରିବାର ନିଯମ ଅଛି । କେହି ହୌଣେଷ ବିଷୟରେ ଜାବରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ସରକାର କାମିମାନେ ତହିଁର ତହିଁ କିରୁ ଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷକଃ ବାଟୋଇମାନଙ୍କ ଦାଟ ପାରି ଲଭ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଗୁହାସ କରିବାର ସ୍ଥିରୋତ୍ତମାନ ହେବା କ୍ଷୟାସ୍ତର୍ଗତ ଏବଂ ଦାଟାରରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ସତି ସହବାବୁ ହିଂକର ଏକଥା ଦେଖି ୨ ମୂଲ୍ୟ ଦେବନେବମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଅଛନ୍ତା କାହିଁ । ବଥାର ଯେବେ ଅସ୍ଵାସବ ସମଜୀଯ ଅଭିନ୍ନାରେ କରିପାପ ପ୍ରାକ୍ଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଜାବ ଯୋଗେ ପ୍ରାୟ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ ଗୁହାରରେ ଅସ୍ତ୍ର କି କରିବେ ? ଯେବେ ଫରଜ ଦାରରେ ଗାଲି କିମା ଦାଟ କରିବାର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ନାହିଁ ତେବେ କିମେ କାଟ କିନ୍ତେକରେ ରଜୀ ବୃଥା ବ୍ୟୟ କରିବାର ପଳ କି ? ଅମ୍ବୋମାନେ ଥାର କରୁ ରାଜସ ତେଥରମାକ ଏଥର ଗୁହାରରେ ଯେ ଜାବରେ ପ୍ରେସର ଗୁହାର ପ୍ରକି ଅସ୍ତ୍ର କି କରି ସେ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥିବାକୁ । ଅମ୍ବୋମାନେ ପୁର୍ବେ କିନ୍ତୁ ଏବଂ କର୍ମମାନ ମଧ୍ୟ ହକ୍କିତୁ ରାଜୀ ନିମନ୍ତେ ସରକାରକୁପରି କରିବ କିମ୍ବା ଏତ ହେବା କାରାକାରି ହେବା କିମ୍ବା ଏତ ମାତ୍ର ।

**ପ୍ରାପ୍ତ
“ତାଳଚେର ସାହୁକୁସମାଜ”**

ଅହି ସ୍ଵାପିତ କିଶୋରଗନ୍ଧ ଉତ୍ତଳ ସାହିତ
ସମାଜେତନ ସମିତିର ହାବିଣ୍ଠ ସଖ୍ୟକ ଅଧ୍ୟ
ବେଶନ ସଜବାଟ ସମୀପବନ୍ଦୀ ବିଧି ଚିତ୍ର ବିଚି
ଦିତ, ଅଲେକମାଳା-ପରଶୋଇର ସର୍ବ ମନ୍ତ୍ର
ପରେ ବିଗନ୍ଧ ତାଙ୍କେ ରଜ୍ଞ ଉତ୍ସିରେ ହୋଇଥିଲା
ଆସିଲୁ ବଜା ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ସରଗ
ଅନୁମୋଦନ ମତେ ଅଧ୍ୟାର୍ଥ ହୋଇ ଅମ୍ବନ୍-
କଳ୍ପ ମାରନାୟ କମିଶନର ସାହେବ ମହୋଦୟ
ସର୍ବାଧିକର ଅସନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏତ ଅଧ୍ୟ
ବେଶତ ବିବରଣ ପଠିବ ହେଲା ପର ମାତୃତ୍ତ୍ଵ
ପାଇ ଭୂଷକ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାପିତ ଥାଇଲା
ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ସହେବ ମହୋଦୟଙ୍କ
ସମାଜେ ବିବିତକ ଆନାଦନ ଅଭିନାଦନ ଚାପ
ଉପହାର ପ୍ରବଳ ଧାର ହୋଇଥିଲା ।

ମହାକବି କାଳତ୍ତାପଙ୍କର ବିରଚନ ମେଘଦୂତ
କାବ୍ୟର ସ୍ମୃତ ଉତ୍ସାହୀୟ ଛବିର ମେଘରୁ
ଭାଷାଗୁର ଓତ୍ଥ ପଦ୍ୟ, ଆହାଶ, ସହ, ସହାନୁ-
ହୁତ, ପ୍ରତିବନ୍ଦି ସ୍ମୃତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଗଢି ପଡ଼ୁ
ଯୁକ୍ତ ଏକ ଉତ୍ତଳର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧେ ସଙ୍ଗିତ
ପାଠ କରିପାଇଥିଲା । ଅକଣ୍ଠର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ଶ୍ରୀଜମାନେ ବହୁ ସଂସ୍କର ଚର୍ଚା ଦେଖାଇ
ଥିଲେ ।

ଦୟକ ରଂଘା ବଙ୍ଗାଳା ଉତ୍ତା ଇତ୍ୟାହ
ଶୁଣା ଦିଶାର୍ଥ ସାହେବ ମହୋଦୟକ ରସାହୁତ
ସ୍ଵରା ଘୋଷନ୍ୟ ସହାନୁଭୂତି ଏବଣ ସର୍ବଜୀ
ବର୍ଣ୍ଣଳ ଲାଭ କରି ସମାଜ ପାଦର ଜୟ ଜନ୍ମ
ଜୀବ ଜାନ କଲୁ ପରେ ସମ୍ମରି ଗ୍ରାସୁଳ
ହେବ ମହୋଦୟ ଯେଉଁ ହୃଦୟଗ୍ରାହଣୀ
ଶୁଗା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ପାଦା ନମ୍ବେ ବିନ୍ଦୁର
ପାଦ !

ବଜା ସାହେବ ଏକ ଉତ୍ସମ୍ପିଳ ସର୍ବଦରଶ !
ମୁକୁ ଥଳ ସରପତି ପଦରେ ବନ୍ଦର କର
ଯେମାକେ ଯେ ପ୍ରକାର ସମାଜର ଦେଖାଇ
ହେଉ କହି ସକାଶେ କୃଦୟ ସହିତ କୃତକ୍ଷତା
କରି କରିଅଛୁ ।

ପୂର୍ବାକୁ ଯାହା ତେଣେବେଳେ କୋରସ୍ଥିଲୁ
ପ ଅଦ୍ୟ ସବୁର ବାର୍ଷିକ ଲାଗ ଦର୍ଶକ କଥି
ପ୍ରତି ହେଲୁ । ମନ୍ତ୍ରଜୀବରେ ଏପରି ବିଦ୍ୟା-
ଜୀବା ହେଉଥିବାର ତଥାର ଅମୂର କଣ୍ଠାର
ାଳ, ପୁଣ୍ୟରେ ଦେଖି ସ ଶ୍ରଦ୍ଧରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଅଧିକ ଅନ୍ତର ହେଲୁ । ସମସ୍ତକୁ ଜୀବା
ଚୌରାଷ ବିଷୟ ଅଲୋଚନା କି କରେ
ଏ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ର କଥା ହୋଇ କି ପାରେ ।
ଆଲୋଚନା ବିଷୟ କରିବାର ଦେଖିବ,
କି ସେ ଯେପରି ବିଦ୍ୟାପାନ ଶଶାଙ୍କ କଣ୍ଠାର

ଉପଗୋଗୀ; ବିଦ୍ୟାକୁଣ୍ଡିଲକ ମତ ବୃଦ୍ଧିର ଉତ୍ତେ-
ଜଳ, ସେପରି ଅପଶମାକେ କରି ବିବାଦ କର
ମାନ୍ୟାଧାର ଉପର ସାଧକରେ ସହ କରୁ ଅଛନ୍ତି
ଉଦ୍ୟାନ ଉତ୍ସାହ

ଅମ୍ବର ଉହିଲ ଭାଷାରେ ଦୁଃସ୍ତତି ସେତେ-
ଦୂର ଲାଭ ହୋଇଥିବ କହିବେ ଉହିଲଭାଷା
ଅଳ୍ପାଳି କଙ୍ଗ ରଂଗାଳୀ ପ୍ରକଟ ଭାଷା ଥିଲେ,
ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ସଙ୍ଗେ ବିଶେଷ ସାହୁଗ୍ରେ ରଖିଥିବା
ଅମ୍ବ ଦୃଢ଼ବିଦ୍ୟାର ହେଉଥିଲା । ପୁଣି ଅମ୍ବ
ଉହିଲ ଅସିବା ସମୟେ ପ୍ରଥମକଳ ବିଭେଦରେ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରାମାଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଅପଣାର କଥିତ କଥା
ନଥରେ “ପଣସ” ଏହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧତାଟି ପ୍ରକାଶ
କରିବାଦାର ସେ ଅମ୍ବଙ୍କୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧଭାଷା ସହିତ
ଉହିଲଭାଷାର ସମତାତ୍ମବାର ତୁଳୟଜ୍ଞମ କରି
ଦେଇଥିଲା ।

ଦୁଇଲକ୍ଷାପର ପ୍ରମାଦ ଏହି ପ୍ରମାଣପଦବର
ଦେବ ଏହିକି ବଜ୍ର ପ୍ରତିକି ଦେଶ ଅପ୍ରେସ
ଦୁଇଲରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ବାସ କରିଛି
ଦେଶ ପୁଣି ଉଚ୍ଚବଜ୍ଞମାନଙ୍କର ସାଥୀତ
ଶଶରେ ଲାହ ବରାହଙ୍କ, ସହ ଦୁଇଲକ୍ଷାପ
ଅମରୁ ଯହିଲର କରିଆନ୍ତା ବେବେ ସେ ସମସ୍ତ
ଜା ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକତମ ଦୂରକ ବୋଧାକ
ଧବାର କରି ଆଆନ୍ତା ଏ ବିରମେ କିଛିମାତି
କେବଳ ଜ ଥିଲା ।

ମରଦ୍ଧକୁମାନଙ୍କ ଘଜିବ ସମୟେ କଂସୁତ୍;
ଲମାକମାନଙ୍କ ଘଜିବରେ ଆରଷି, ଦଂଘଜ-
ନଙ୍କ ଘଜିବରେ ବର୍ଦ୍ଧନାମ ହଂଶଙ୍କା ଶ୍ଵାର
ଏଥିର କୌରବ ପ୍ରଫଳରେ ଦେଉଥି, ଏଥିକୁ
ପ୍ରଫଳକ ଦେଉଥି ବ ବନାକ ଉତ୍ସାଦ ସହ
ଯ କୌରବେ ଶ୍ଵାର ଶାହୁକି ସାଧକ ହୋଇ ନ
ବେ। ଅତିବ ବନାକର ଉତ୍ସାଦ ଭବ୍ୟମରେ
ପୃଷ୍ଠିତ ଏହି ସମାଜକୁବ ଭବିତଶ୍ଵାର
କ ଉତ୍ସାଦ ଅବଶ୍ୟମାନ ।

ବ୍ୟକ୍ତି ସାହେବ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଭାବରେ ଥାଏ କିମ୍ବା
ଲକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଏକ ବ୍ୟାୟାମାତ୍ତ ପଣେ
ଯର ସହବାଳ ଅଛନ୍ତି, ପ୍ରଜାପାଳଙ୍କ ପଣେ
ତାଥିବ ସହ ବରିବେ । ସମଗ୍ରୀ କ କର-
ଇ, କର୍ମୋଚିନୀ ଲାଗି ସୁବା ପ୍ରସ୍ତରମା ସାଇଳ
କ ଧାର ପ୍ରଜାନମ୍ବର ହେଲାଥାଏ ।

ଶ୍ରୀଃ କୁରୁମାନ୍ୟପ୍ରସାଦ ପାଳିକାଃ
ପ୍ରଜାପା ହତେ ସମ୍ପୁଂଜ୍ଞ ବେଦଭୂତ
ସଦଶୀଲଗୀ ବିଦଳ ସମୟଘୋ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଦେହବନେ ବଜେତରଙ୍ଗଃ

ଏହି ଏହି ପ୍ରଥମ ଯୋଗରୁ କଣା
ଏହି ପ୍ରକାଶକ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭର ପ୍ରକଳ୍ପ
କାହିଁ ଥିଲେ । ଅଛେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ବଜା
ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଧର୍ମ ପ୍ରବାସ କରି ସନ୍ଦର୍ଭ-

ନିତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି

କାମରହ ଗୀର୍ଜା ସ୍ଥୁ ଲଗ	୫ ।
ଦୂର ଚୌକିଶା ଓ ଉଚିକମାଳା	୮ ।
ମସ୍ତୁରବନୀ ସ୍ଥକ	୮ ।
ପ୍ରବନ୍ଧ ଅଖଣ୍ଡତତ୍ତ୍ଵ ଗା ବାଦମ୍ବା	୯ ।

ବିଷୟାବ ଟ ० ୫/
ବିଷୟକୁ ପ୍ରସତମାନ ବିଶ୍ଵକ ପ୍ରୟୋଗକ୍ଷାଳିକ
ପ୍ରସତମ୍ବରେ ମିଳିବ ।

ଆମ୍ବର୍ଦ୍ଦ ପୁଣବିଶିଷ୍ଟ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧଳପ୍ରଦ !!
ଭାକ୍ତିର ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ-ମେଜର

“କଲେବଟୋ ସାହୁ ।

ପ୍ରତିଷ ଜକଣ୍ଠମେଘବର ଥାଇଲ ଅନୟାଯେ
ବେଳପୁଣ୍ଡ ବର ।

ବିହୁ ପଦ୍ମନାଭ ! ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶିତ !

ଆବା ଓ ଅକ୍ଷେମ

ଅତି ବାହାରକୁ ଅସ୍ତାୟୀ ପୁଣବିଶେଷ୍ଜ ଦେଖ
ବା ଦିଲଙ୍ଗ ସାଲିଥା ପ୍ରଦରକ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଜୀବନ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ଅତି
ବାହାରକୁ ଯେତେ ସହଶା ଗୋଗ ବରିବାକୁ
ଦେବ କାହିଁ । ଯେହେତୁ—

ନଳେକଟୋ ଶାଲସା :—ନିଜ ଗୁରୁରେ
ଦିଦିଶା କରିବାର ସହୋତ ପ୍ରାକ ଅଧିକାର
ଦୟାରୀ ।

ରକେବଟୋ ସାଲସା :—ପ୍ରତ୍ୟବ୍ୟାହ ଯେଉଁପାଇଲାରୀ ଦିଶି ବନ୍ଧୁ ଦେଇଅଛି କେବଳ ବିଦେଶୀ ପେହିପରି ଗଣିବା ଅନାଚିତ ସୁଖାଭିପଦକାଳିବା କରିଥିଲା ।

ମନେହତ୍ତୋ ସାହସଃ— ଜବୋରାହିତ ଛୁଟା-
ସୂରେ, ଦେଖାନିକ ପ୍ରକରଣରେ ବୈଶ୍ୟକଳ-
ସନ୍ଧି ସମୋଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋରିଥିବାରୁ ଏହାର
କିନ୍ତୁ ଉପଥ ବିଦ୍ୱତ ଦେବରେ ସହ ଶଶ୍ଵର
ବିଶାରତ ହୋଇପାଇଁ ଏହି ତାହାର ଅବେଳ୍ୟ-
ବାହିକା ଶଳ ପୁଣ୍ୟରୁ ସଙ୍ଗେଁ ଦେବର ପ୍ରକା-
ଶଳା ପାଇଁ ଦମନ କରିଦିଏ ଏହି ୩୯ ମାହା
ଦେବକ ମାତ୍ରେ ଘେମୋପଶମ ପୁଜନକା ଅନୁଭବ
କରୁଥାଏ, ପୁଣି ୩୪ ସପ୍ରାତ ମଧ୍ୟରେ ଦେବର
ମୂଳ ଧର୍ମଚିହ୍ନ ଉତ୍ସାହର କରି ନବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନବ
ଉତ୍ସାହ ଓ ନବ ନଳିନୀର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଦିଏ ଯୁ
ମୌଦ୍ରିନ ବାଲୋତିତ ବଳ ଧର୍ମ ପୁଣି
ଦେଇ ଥିଲେ ।

କଲେରଟୋ ସାହୁ :— ବ୍ୟାଙ୍ଗନ ତ୍ରିପ୍ଲା
ଏବଂ ମେଘବ ସଳଭବେ ପ୍ରକଳିତ ଓ ବିଜ୍ଞାପିତ
ଦେଉଥିବା କି ସନ୍ଦେଖା କି ବିଦେଶୀ ସଙ୍ଗଳ

ପ୍ରକାର ଶାଲବା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଆପଥହୁଁ କୃଦିମ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗୁଣବିଶ୍ୱା ଅର୍ଥାତ୍ ବେଗକୁ ତାଙ୍କେ
ରଖେ ବିନ୍ଦୁ—

କଲେକ୍ଟୋ ସାଲିଥା ।— ଦେହିରିକ ଶକ୍ତି

ପ୍ରଭୁବଳୁ କେଉ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅବେଗ୍ୟ କରିବା
କହାଏ ପୁନରବୃତ୍ତମଣି କରେ ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁ ପଶୁଭାଙ୍ଗ
ଓ ବୁଝୋ ଦର୍ଶନ ପଲେ ଏହା ପ୍ରତିପଦ ହୋଇ-
ଥିଲା । ପୁଣି ଏହି ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଅବେଗ୍ୟକାରିତା ଗୁରୁ
ଥିବାକୁହିଁ ଏହି ଅଭ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଆପ୍ୟପୂର୍ବକ ବଜାରରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀ
ଅଧିକାର କଲାଇ ଘେରିପାଇ ଥିଲେ ଜୀବି
ପ୍ରେରତ ହେଉଥିଲା ଯେତୋ ଅଖବାନିମାଳେ
“ ମନେକଟ୍ଟେ ସାଲବାର ” ପଞ୍ଚଶାଖା ହୋଇ
ଦାରମାର ଜଳନୀ ତେବେଷ ପଠାଇବାକୁ ପଢ଼
ଲେଖୁଥିଲା । ବଜାର ଦାରମାକାଳରେ ଉପ
ସକ୍ରି ସେବିକୁ ଏହି ସାଲବା ବ୍ୟବହାର କରି
ଯାଉଥିଲା । ଅସିଯାଇ, ଲଜ୍ଜାବେଷ, ଅମେରିକା,
ଅଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା । ଭାବର ଲୁଣୀରବାପି
ହୃଦୟରୀକରି ମୁହଁଟଧାରା ସଜା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ମାନ ଆଦରର ସହିତ ପ୍ରଦଶ କରୁଥିଲା ।
ମନେକଟ୍ଟେ ସାଲବା ସତ୍ୟ ସେପରି କୃତ୍ତାଣ୍ତ
ଜୟ କରିବାକୁ ଶୁଭିଶରେ- ଶୁଭଦୂର୍ଭବରେ
ଦିନ୍ତିର ହୋଇଥିଲା ! ! ! କାଷ୍ଟକବ ଏରୁପ
ଯଳିବା ଏରୁପ ଅବେଗ୍ୟକାରିତା । ଏରୁପ
ଲୌଦିକବା ଜୀବି ଏକାଥାରେ ଏବେ ଅଖବ
ଅସମ୍ଭବ ଦରିପୁରେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ନମେରଟୋ ସାଲବା।— ଦୁଃଖରକ୍ତ୍ତି ଶେ
ବଦିଗାଳୁ, ଦୂଳନ ବଜୁବଣିତା ସ୍ଵପ୍ନ କରିବା
ବାଚ, ପଞ୍ଚାଗାଚ, ବଜିବାଚ, ଆସୁଗଣେ ପଲୁ
କୁଣ୍ଡେର ହୋଇ ପଲୁ ଛାଟିବା, କୁଣ୍ଡାଥିଶ, କୁ
ଷରମି ଓ ପାଷର ବା, କାଳ ଓ କାନ୍ଦର ବ
ବେଦରେ ବା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ବଳରେ ପ
ଗରମେର-ଆଜା ବା କଳା ପକ୍ଷ, ଧଦଳ କୁ
ବେଗର ପ୍ରାରମ୍ଭବନ୍ଧୁ ଉତ୍ସାହ ବଜୁମୟବନ୍ଧ
ସଂପ୍ରକାର ଗୀତା ଓ ଭୂଷର୍ଗ ଏହି ତହିଁ
ଅଞ୍ଚଳମୂଳ ମହାନାହ ଧୂର ଧାର ଓ ଗରି
ବେଶର ଜନ୍ମ କାର କରିବାକୁ ଏହାପରି ପ୍ରାତି
ବେଶରକ୍ତ ଆଶ୍ରଯ ଦେଇଯ ତାହିଁ ।

ବନେଦୁଟୋ ସାଇପା ।— ରଚଳ ଶୁଣ ଗାନ୍ଧି
କରିବାକୁ ଘୁଷିଲାଯିଥି ସ୍ମୃତିମୁଣ୍ଡ କରିବାକୁ—
ହୃଦୟପ୍ରାପ୍ତ ଜୀବର ପରିମାଣ ଦୂର କରିବାକୁ—
ଖୀ ସଦବାସରେ ମମତା ଜାହାଇବାକୁ,— ତଥ
ଆକଙ୍କ୍ଷା ଶୁଭବାସ୍ଥ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ଶୁଭମେହ, ଧାରୁ କୌଣସିଥି, ବନ୍ଧୁମୁହ, ବାରମାର
ଅଧିକ ବା ଅକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା, ନେହବାତ,
ପ୍ରସ୍ତାବ ଜଳିବା, ନୁଗାରେ ଦାଗ ପଡ଼ିବା, ମୂରି-
କାଳର ଶୁକ ବା ପଳ-କର ପରିବା, ସମ୍ମାନ

ପ୍ରସ୍ତାବ ସହି ବା ଘରେ-ଦୂର୍ଭାଗ ବା ଅଦୁର୍ଭାଗ ଶୁଭ
ପତନ, କମ୍ପ ମଳ ଦେଖରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣା,
କ୍ଷେତ୍ର ନେଥେକୁ ବା ଅଭିଭାବକ ହେଉ ସୁରକ୍ଷା
ଶକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ, ମୁଣ୍ଡ ସୁରକ୍ଷା, ଚନ୍ଦ୍ର ଅଷ୍ଟରକା,
ନିର୍ବଳ ପ୍ରେସରା, ବିନ୍ଦୀ ଦରଶକାରୁ ଅସମର୍ଥକା,
ସାମାଜିକ ସହାୟ ବା ଜୀବଜୀବନ ମାତ୍ର ଶୁଭ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବା ଉଚ୍ଛବିତ ଯାବନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧପାତିତ
ବ୍ୟାଧି, ଲକ୍ଷଣ ଓ ଇଯର୍ଗାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧୂର୍ବ
ଦରଶକାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଅମୋଳ ।

ଲମ୍ବେଦିତ୍ରେ ସାଲକ୍ଷଣୀ—ଏ ଶୁଣାନ୍ତି ପ୍ରକାଶ
କରିବା ବାହୁଦିଲ୍, ଥରେ ପ୍ରସରା ତର ଦେଖ !
ସଙ୍ଗେ ଶୁଭପଳ ଫଳିବ । ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ହେବ
କୋଣ୍ଠ ପରିଶାର ଦେବ । ଦେହରେ ଦ୍ଵିରୂପ ବଳ
ବାରିବ ଦେବ, ଯୁଦ୍ଧ ଦୂରୀଳ ଉପ ଜାଣି ଦେବ
ବଳ-ତୁଳ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଓ କାନ୍ତିପତ୍ର ହେବ । ପରାର
ର୍ତ୍ତଳକ ଦିମେ ନିତ୍ୟବ ।

କରେକଣ୍ଠେ ସାହିତ୍ୟର ବୌଣସେ
କାର ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦ ଜାହାନ୍ତି । ସୁଧ୍ବା-
ଧ୍ୱା ଥିବାକି ଦୃଢ଼ ସମସ୍ତେ ସବଳ ଅବସ୍ଥାରେ
କଲ ସମସ୍ତରେ ସେବନ କର ପାରନ୍ତି, ଅଥବା
ଜୀବନର ବଠିକ ଜିଯୁମରେ ଅନନ୍ତ ଫୋଲ ରହ
ଛି ହୁଏ ଲାହାନ୍ତି ।

ବିଶେଷଜ୍ଞାନୀୟ :— ସୁଧା ପ୍ରମରେ ବିଷ କସି
ର ଗାହିଁ । ଅଥାଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାପନ
ବିଧାନ-ସେବନରେ କୋରସେ ଯଳ କାହିଁ ॥

“ନଳେକୁଟୋ ସାଲବା” କୁମୁ ପ୍ରେରଣ
ର ଅଧିକ ! ଯେହେତୁ ମୋଟିଏ ବେଳୀ ସୁକ୍ତା
ଯାଏ ଦେବଶ୍ରୀ ହୋଇ ନାହିଁ ତାହାର ବନ୍ଦୁ
ନୃ-ଦୃଷ୍ଟ ପ୍ରଥମାଧ୍ୟ-ନାହିଁ ପ୍ରମାଣ ଧ୍ୟକା-
ରେ ଶଗ ଦେଉଅଛି । ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରକାଶିତ ଓ
ଜଳ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେତ ଗ୍ରାହକ ତାହା ଧାରିବେ

କହୁ ଓଶାନାସୀ ଫେଲିପ୍ରାଣ୍ ପଠାଇ ତିରଥ
ଦେଉନ୍ତି - ବେମାଳଙ୍କର ଓ ଅଷ୍ଟଖ୍ୟ ଦୂର
ବସାନ୍ତି ବେଗଙ୍କର ସୁବନ୍ଧେ-ପୁଣି ଫେଲି-
ପଠାଇବାର ବ୍ୟୁତିବନନ୍ଦେ-ଦୃଢ଼ ବ୍ୟୁତି
ଗର୍ଭମେଘର ନିଷ୍ଠମାକୁୟାଏ ଅମ୍ବାନ-
ସଂପ୍ରତି କାମ ଓ ତେବ୍ରା ଚରପ୍ରାୟ ରୂପେ
ଫୁଲ କରିଯାଇଅଛୁ ଥରିପର ଲେଖା-
କବଳା ହେବଳ “ମେଜର—ନଳିତା”
ରେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ତାହା ଅହ ଅଣିଷରେ

ଲେବଟ୍ରୋ ସାହିତ୍ୟର :—ଅବିହାର୍ତ୍ତା—
କେମ୍ବୁ, ମେଜର ଏମ୍, ଏ, ଏମ୍, ଓ,
ଶୁଷ୍ଠାଳ, ନିର୍ଯ୍ୟକ ଅମେରିକା । ଜୀବି-
ଏକମାତ୍ର ଏଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରାଣୀଜାଗା,—
କୁ, ମେଜର ଏଣ୍ଟ କୋମାନ୍, "କଲିବିଦୀ
"ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅଧିକପର ବିବରଣ୍ୟ
ଥାବି ହେଲେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

**NEW YORK LIFE
INSURANCE COMPANY**
Is the property of the Policy
Holders and all profits made
are allotted to them. A safe and
profitable investment—For full
particulars apply to

H. J. BELL
Agent Outtack.

ବିଜ୍ଞାପନ

ଆ ମଧୁସୂଦନ ବର୍ତ୍ତ ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରଣାଳ
ଅକ୍ଷପ୍ରସ୍ତୁତ (ହରମାତ୍ର)

ଆ ମଧୁସୂଦନ ବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଣାଳ
ଅକ୍ଷପ୍ରସ୍ତୁତ ସମାଧାନ

ଅକ୍ଷପ୍ରସ୍ତୁତ ଏ ମାତ୍ରାମନ୍ଦୁଷ୍ଟାରମେଣ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ
ଓ ଅନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ
କିମ୍ବା, ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ।

୨ୟ ଭାଗ ଉଚ୍ଚପ୍ରାପ୍ତମେଣ୍ଟ ଓ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀ
ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କ କିମ୍ବା, ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ୫
ଅକ୍ଷପ୍ରସ୍ତୁତ ସମାଧାନ ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ୫

ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫିନିଷ୍ଟର୍ସ୍ଟ୍ରୁଟ୍
ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କୁଳନା କରି ଦେବନ୍ତା ।

ଦିନକ ନର୍ତ୍ତଳ ମୂଲ୍ୟରେ ଆ ପ୍ରାକ୍ତନ ବର୍ତ୍ତା
ରେ ଏ ଦିନକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଇବାକରରେ
ପ୍ରାପ୍ତମ୍ୟ । ଏ ପ୍ରାକ୍ତନ ବର୍ତ୍ତରେ ଏହାବେ-
ବବେ * ଅତ୍ୟ ବା ତତୋଦିତ କିମ୍ବାଲେ ଟଙ୍କା
କେ ୧୦୯ କିମିଶନ ପାଇବେ ।

ଅକ୍ଷପ୍ରସ୍ତୁତ ସମାଧାନରେ କଣ୍ଠ ସାମାଜିକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଦିନକ ଆ ବେହାରକାଥ ବିଶାରଦକର
ଅସୁଖେଦେଲୁ କିମ୍ବାଲୟ ।

୫୦ । ୨ କି ଦୂରଦୋଷପ୍ରୀତି, ସମ୍ମଳିତ,
ବିଲିକତା ।

ଏହି ପ୍ରାକ୍ତନେ 'ମଧୁସୂଦନ' ବେଗର ତାତ୍ପର୍ୟ,
ଛେତି, ଦୃଢ଼, ମୁଗନ୍ଧାୟ ବା କୁପୁରୀ, ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ,
ମୁକ୍ତା ଓ ପ୍ରବାଲାଦି କାରାର ଧାରୁ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି (ଦ୍ରବ୍ୟ)
ମନେ ବିଦେଶସ୍ତ ବେଗମାନଙ୍କ ପୌଢାର ଅବସ୍ଥା
କଣ୍ଠର କେବଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବି ପଠାଇବ ।

ଯୋଗସେଚି ବିଟିକା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦେଶସ୍ତ ଯୋଗକାଳୀ ପିତମହୋତ୍ତମା)
ଏହି ଯୋଗସେଚି ପ୍ରଦିତ ଭାବରେ ମାନନ
ଦେବର କରି ପରିଷାର ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସମ୍ଭାୟ
ପିତା ଅବସ୍ଥା ହୁଏ । କହିବାକ ଏବଂ ଭାବର
ମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବେଳମୁହଁ ଅଭିଭାବିତ

ବିଷୟରେ ଏପରି ମହୋତ୍ତମ ଅବି କାହିଁ ।
ମହା ଦୋଷରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୋଣ୍ଠ
ପରିଷାର ହୁଏ କାହିଁ, ଅହାବର ପରେ ଥିଲୁ
ଦେବାର (ଅରହାତୁଃ) ଉଠେ, ବାସୁଦ୍ଵାରି
ହୋଇ ଘେଟ ପୁଲେ ଏବଂ ଶୁଶ୍ରା କଲରୁଣେ ହୁଏ
କାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଏହି ଜୀବନ ଅବ୍ୟଥର
ଏତଦିନରେ ଅର୍ଥରେ, ଦୂରକାର, ଉତ୍ସବମୂର୍ତ୍ତି
ଅନ୍ତର୍ମାଲା, ଶୋଥ, ସକଳପ୍ରକାର ଜୁବ, ଶିବେ
ବେଜ, ପାରଦୋଷ, ଶରସରରେ ବଜାରାର ପିତା,
କଣ୍ଠ, ବସ୍ତ୍ରଦୋଷ, ଧାରୁର କରଳାଗା, ସ୍ଵରୂପି-
ତାନ, ବସ୍ତ୍ରମୂର୍ତ୍ତି, ମେହବେଗ, ମସିବୁଣ୍ଠିକ,
ଦିନ କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରିଷ୍ଟାକ ଓ କାଲୀଯା କିଂଶେଷ
ଅବସ୍ଥା ହୁଏ । କାବଦେବମା, ଗଣ୍ଧୀଲୁ,
ଦ୍ସପରାଦର ଜ୍ଞାଳ, ସକଳପ୍ରକାର କାଷବେଗର
ମହୋତ୍ତମ । ଧାଲେବମାନଙ୍କର ରଜୋଦୋଷ,
ବାଧବେଦମା, ଗୁରୁ, ଷେବ ଓ କରୁପ୍ରଦର
ଏବଂ ମୁର୍ଛାଦ ବିଧାପାତ୍ରାର ଶାନ୍ତି ପାର୍ଶ୍ଵ ହୁଏ
ଏବଂ ଶରସର ଲକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।
ଦେବକୁ ବେଳମୁହଁ କରି ସ୍ଵରୂପାକୁ ଥିଲୁ
ଏହି ଜୀବନର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏ ବିଦେଶସ୍ତ ଏବଂ ଦୈଶ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅଠାଶାହା
୧୦୦ କିମ୍ବାତୁମ୍ଭ ଏବଂ ଦୈଶ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଏକରଙ୍ଗା ।
ପାଇଁ ଅରତ ଏକରଙ୍ଗା ଏବଂ ତାକମାତ୍ରର
ଅରତଙ୍କ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ହୃଦୟମା ତୋଳ ।

ହେଉଁମାନଙ୍କ ପତ୍ରଶବ୍ଦବିଦ୍ୟା କରୋଧିକାଳ
ଭିଷଦଂଶ ବେଗମାନଙ୍କ (ଅରମିଦେମାତା) ହୋଇ
ଦେବକୁ ରୋଗ କରୁଥିବେ, କିମ୍ବା କୋଣ୍ଠି ପ୍ରକାର
କିମ୍ବା କାରାହକାରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଗର୍ଭ
ଧରୁଥିବ ଥିଲା ଶୁଦ୍ଧ ଅଥବା ଶୁଦ୍ଧରେ ବାକପ୍ରଦୂର
ବେଳକୁ ପ୍ରଦରକ ଯେ କୋଣ୍ଠି ପ୍ରତାର ଦୀର୍ଘ ଦେବ
ଲବ୍ଧ ମେମାନେ ଅମ୍ବର ଏହି ହୃଦୟମା ତୋଳ
ଦିଲୁ କାହିଁ ମାତ୍ର କିମ୍ବା କରିବାର ରଜ୍ଜା କରି
ପଥ ଲୋକିଲେ ଅମ୍ବର ବର୍ମନ ସା ଅମ୍ବେ
ଦ୍ୱୟ ଯାଇବାରେ ଅମ୍ବର ବର୍ମନ ସା ଅମ୍ବେ

ସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲୁ । ବେଗର ଉତ୍ସବ କର୍ଯ୍ୟାଦ
ଜଳାଇଲେ ଉପସ୍ଥିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଦିଷତ ଦେଲୁ-
ପେକଳୁ ତାବେଗେମେ ଜୀବନ ପଠାଇବ ।
ଦୁଇର ପାରବାପାର ଉପାଦାନକୁ କିମ୍ବା ଦୂର-
ପରିଷାର ତାକଟିକଟ ସହ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକାଇ
ପଥ ପଠାଇବାରେ ।

ବାହାବଳପ୍ରଦ
ସାକ୍ଷୀର ପୋଃ ଅପି
କଟକ } ଶାମବଜ୍ରର ଦାସ
କଟକ } କଟକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଦିନାରସୀ ମାଲ ।

ବିବାରସ କରିବାର ଅମ୍ବର ଏହି ବାର୍ଷିକ
କୋଠିରେ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ସମ୍ପ୍ରକାର ବକା-
ରସୀ ମାଲ ଉଚିତର କାନାପ୍ରାକାର ସତ୍ତା
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁବଳ ମାଲ
ଯୋଗାଇ ଥିଲୁଛି । ବାର୍ଷିକ, କେନ୍ଦ୍ରିତ,
ଆଠମହିତ, ଗୁରୁଗତି, ସତ୍ରେବକଳା, ସୋନ୍ଦର,
ପାରଶା, କେନ୍ଦ୍ରିତ, ମୁଦ୍ରିତ, ପାରଶାର, କାନାପ୍ରାକାର
ବକାରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁବଳ ମାଲ
ଯୋଗାଇ ଥିଲୁଛି ।

ଅମ୍ବର ବାର୍ଷିକ କୋଠିରେ ବିନ୍ଦୁ ସବାପେ
ସବାଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା କରାରସୀ ଶାଢ଼ା, ଧୋଇ
ଗୋପି, ବେଗା, କିଂଜାପ, ବାପ୍ରା, ସଙ୍ଗେ, ଦେଖିଟା
ମନ୍ଦିଲ, ଶିରରେ କାନାରାର ଫେରା, ପୁରୀଲ
ସାଲ ଏବଂ ନାନା ପ୍ରକାର ରହାଇଥିଲା କରିବାର
ପ୍ରକାର ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରକାର ବିନ୍ଦୁକ କରିବାର
ଦେବର ଦେବାବେଳେ ଅନୁମାନିତ
ମୂଲ୍ୟର ତୁର୍ଥାଂଶ ଅଗ୍ରାମ ଦେବାକୁ ଦେବ
କେହି ବେଶୀ ମାଲ କିମ୍ବା କରିବାର ରଜ୍ଜା କରି
ପଥ ଲୋକିଲେ ଅମ୍ବର ବର୍ମନ ସା ଅମ୍ବେ
ଦ୍ୱୟ ଯାଇବାରେ ଅମ୍ବର ବର୍ମନ ସା ଅମ୍ବେ

ତାକରେ ପଥ ପଠାଇ ପଥାର୍ଥ ମାରା
ଲେ ମାଲ କେବି ଠିକାରେ କି ଉପାସ୍ତରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ତାକରେ କି ରେଲିବେ) ପଠାର-
ଗାଲୁ ଦେବ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଉତ୍ସବରେ
ବିଶେଷ କାରବାର ଶୁବ୍ରାରୁ ଜରେ ତେଣୁ
ମୋହରର ରହିଥିବୁ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ତେଣୁରେ ପଥ
ଲେଖିଲେ ତଳବ ମାଟ୍ଟ ଲିପାଣାରପରେ ଅମ୍ବର
ନାମ ଓ ଠିକା ହୁଏ ବା ଉପରେ ଲେ
ଲେଖି ନିରାପଦରେ ଅମ୍ବର ହୁଏଇବାର ହେବ ।

ହେଲୁପେକଳ ପାରସବରେ ମଧ୍ୟ ମାଲ
ପଠାରୀର କିମ୍ବା ମାଲ ପଠାରୀର ଏବଂ ଫେରର
ଦେବ ମାଟ୍ଟର ମାଲ ମାଲ ମାଲାଇଥିବା କିମ୍ବା
ଦେବାକୁ ପାଇସି ପାଇସି ଦେବାକୁ ପାଇସି

ଶାମବଜ୍ର ପାଇସି ଦେବାକୁ ପାଇସି

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ତାଙ୍କୁ ର ଜେ, ଟୀ, ମାନ୍ଦିନ ସାହେବେଙ୍କ ଅବିଷ୍ଟ
ଜଳକ ପ୍ରସ୍ତର, ଅଧ୍ୟୟେ ଗୁଣବିଶ୍ଵାସ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେ
ପଲପ୍ରକ ଖେଳ—

<http://www.sciencedirect.com>

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶକ ଏକାଡେମି ଅତ୍ୟନ୍ତ

DANZIN

ଦ୍ଵିତୀୟ କବିତାମେହୁଳି ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ରେତୁଷୁଖୁରବସ ।

ଜୀବତର୍ଥ ଗ୍ରୌଚୁ ପ୍ରଧାନ ଦେଖ, ସେଥି କିମନ୍ତେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବୟସଠାରୁ ଏହବେଳବାସିମାନଙ୍କ ଲଜ୍ଜାୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର ଏବଂ ତାହାର ପଞ୍ଜାମା ଘଲରେ ଧାରୁଦୋଷାଳ୍ୟ, ମେଡ, ପ୍ରମେଡ, ଶୁନ୍ଦରାଳ୍ୟ, ବିକ୍ରିରୂପୀ, ଆବଦ ବିକୁଳ, ଏମନ୍ତ ବି କୁଣ୍ଡମେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥାର ତୁଳନା ମାକବଜାବକରୁ ଅଥାବ ଓ ଅକ୍ରମଣ କର ପଡ଼ାଏ, ଏହି ସତତ ଦେଇ କବଳରୁ ଭାଇବାହିମାନଙ୍କ ଭକ୍ତାର କିମନ୍ତେ “ଭ୍ୟାକିଜନ” ଅବିହୁତ ଦେବାର ପୃଷ୍ଠାରୁ ପ୍ରକୃତ ଫଳ ଦୟାକ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିକଳ ହୋଇଥି ଦିଶ୍ରୀ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅବଶ୍ୱର ଦୋଷ କ ସ୍ଵଳ୍ପ । ସେଥି କିମନ୍ତେ ଭାକୁର ମାଟ୍ଟି ସାଦେବ ଶର୍ଦ୍ଦରକବ୍ୟାପୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରାଗ ତେଜ୍ଜ୍ଞା ଓ ଅଧିବିଷୟ ଓ ଅକ୍ଷସ ଅର୍ଥ ବ୍ୟସତାର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକର ଫଳରେ ଦଶି ଅମେରିକାର ପ୍ରାଦୀର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିବଜ୍ଞାତ ହେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲଗା ଓ ଗୁରୁ ନିର୍ଯ୍ୟାସବହଳ ବ୍ରିଣ୍ଡା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟର ଧାର୍ମିକୋପାଶ୍ୱର ଅନୁମୋଦିତ ଅସୁରଳ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାତ୍ତ୍ଵିଦ୍ୟାକାରୀ ପ୍ରଭୁତ ଦେବୋଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ରକ୍ତ ପରିଷାରର ଓ ଶୁକ୍ର ଦୃଢ଼ିକର ଜୀବଧର ସର୍ବିଶାରେ ନରକ ସବସୁନିତ ପ୍ରକିମ୍ବାର ପାଇବୁଲେବେଳ ସନ୍ଦର ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ମହାଅତ୍ରିଶାଲୀ ଅନ୍ୟ ଭ୍ୟାକିଜନ” ଅବିଷ୍ଵାର ଦୋଷ ଭାଇବାହିମାନଙ୍କର ମହାନ ଅଛୁବ ଦୂଷତ ଦେଇଲାଜି ଯେବେ ଭୁମ୍ପେ ମନେ କରିଆଅ ଭୁମ୍ବକ ଦେଇ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଯଦି ଭୁମ୍ବକ ଭୁମ୍ବକୁ ଅସ୍ରେଣ୍ୟ କରିବାକୁ ନୈବ୍ୟାନ କରିଆନ୍ତି ଯେବେ ଭୁମ୍ପେ ସାଲାହା ପ୍ରଭୁତ ବିଷ୍ଣୁକାର ଭୀଦିତ ସେବକ ଦରି ଜୀବନରେ ଦରାଶ ଦୋହରାଅ, ବଥାଏ ଭୁମ୍ବକୁ କହୁଅଛି ଜୀବନରେ ନୈବ୍ୟାନ ହୁଅ ନାହିଁ । ଅବେ ଏହି ମହାଶ୍ରୀ “ଭ୍ୟାକିଜନ” ସେବକ କଥି ଦେଖ ସଙ୍ଗେ ଶୁଭେଳ ଫଳକ ! ନିର୍ଗାତିକ ଦେହରେ ସୁକର୍ମୟ କୂରନ ଜୀବନ ପାଇବ ! ଅକ୍ରମ୍ୟଶର୍ଷାର ସୁକର୍ମୟ ଦେବ ! !! ଅଦେକଙ୍କର ଧାରଣା ଥାର ଓ ନରମୀର ବିଷ ପରାବରେ ପ୍ରଦେଶ ଦରେ ତାହା ଆର ନାହିଁରେ ଦୂଷତୁତ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅକ୍ଷ୍ମାଶାରୀ ଦେଲ ସାଧାରଣକର ସେ ବିଦ୍ୟାପି “ଭ୍ୟାକିଜନ” ଏକାବେଳେ ଦୂଷତୁତ ଦୟଦେବାଅଛି । ଭ୍ୟାକିଜନର ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଦୋଷିତ ଥାର ଏହି ଯେ ମଲ ମୂଳ ଓ କର୍ମ ସହିତ ପାର ନିର୍ବିର କର ଦେବାର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖାଯାଏ । ପାଇସି—ଦେଇ ନୂହି ରଖେ । ଭ୍ୟାକିଜନ ଦେଇ ଗ୍ରେ ରଖେ ନାହିଁ, ସଙ୍ଗ୍ରୁତ ଅସ୍ରେଣ୍ୟ ଦରେ ଅବେ ଅବେଶା ଦେଇଲେ ଆଜୁ ସୁକର୍ମୟମର କରେ ନାହିଁ । ସାଇଥାର କର ଥିଲାଯାଏ । ଭ୍ୟାକିଜନ ଗଣ ପ୍ରାୟୀ ।

ତ୍ୟାକଳିକରେ କି କି କୋଣ ଅପେକ୍ଷା ହୁଏ

୧। ଦେହ ସମନ୍ତୀୟ ପୀଡ଼ା ଓ ଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା; ୨। ଗର୍ଭା ଓ ଘାରବ ଦୂରତ କରୁ ସମନ୍ତୀୟ ପୀଡ଼ା; ୩। ଜାତ ସମନ୍ତୀୟ ପୀଡ଼ା।
ମେହ ସମନ୍ତୀୟ ପୀଡ଼ା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସ୍ଫୁଲ ଖାରୁ କର୍ଣ୍ଣର ବା ଉତ୍ତର ଚିରକି ଦେବା, ମୁହୁର୍ମୁହ ପ୍ରସ୍ଥାଦର ଦେବ, ପ୍ରମୁଦର
କଳା, ପ୍ରମାଦ ପ୍ରଦେଶ ବା ପରେ ସ୍ଥାପନ ପଦାର୍ଥ ବାହାର ଦେବା । ଶ୍ଵାସେକ ଦର୍ଶକ ବା ପ୍ରମରେ ରେତାପାତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣର ଦରଳକ, ସ୍ଫୁଲ
ଦୋଷ ଓ ତତ୍କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୃଦୁଧର, ମୃଦୁଲ, ଦୂରତ୍ୱ ଦୂର, ତନ୍ତ୍ର କାଳ, ତନ୍ତ୍ରକୁ ଜଳପତିବା, ଆଗମୋତ୍ତମିଲବା, ସ୍ଵରଙ୍ଗ ଶକ୍ତି ଦୂର, ଖାରୁ
ଦୌଷଲ୍ୟ, କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ, କ୍ରମାମୟ, ଅରୁଳ ଦୂରଧାର । ସ୍ଵାସାଧାର—କରୁ ବା ଦେଇ ପ୍ରଦର, ଅନୟମିତ ରହୁ ଯୁକ୍ତ, କଞ୍ଚାରକ, ଦୂରକାଳର
ଦେଇ ଦେବା ଓ କରନ୍ତବାକ ରହାନ୍ତ ।—କରୁ ସମନ୍ତୀୟ ପୀଡ଼ା, ସଥା ।—ଗର୍ଭା ଓ କରନ୍ତବ ପାଇ ବନ୍ଦଦରାର ପ୍ରସୁଳ ସବାମେ ବା ଓ
ରକା, ଦାର, ହାତ ଓ ଗୋତର କଳରୁ ରମନ୍ତା ଦଠ, ମୁଶ୍ରୁ ଦେବ ଉପରିବା, ମୁଖରେ ଓ ନାକରୁଗରେ ବା, ଦାର ବା, ପର୍ବତା, କାନଦା
ଦାଉଳ, କରନ୍ତବ, କାନ୍ଦ କୁଣ୍ଡା ଓ ଏମନ୍ତକୁ କୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅବେଗ ହୋଇଥାଏ । ଜାତ ସମନ୍ତୀୟ ପୀଡ଼ା ।—ଗର୍ଭରେ ଦେବତା ସମସ୍ତ ଧ୍ୟାନ
କରନ୍ତବ କରିବା, ହାତ ଓ ଗୋତର ପୁଲବା, ଥାଣ ଓ ପିଠର ଦେବନା । ଦୂରଧାର—ଜାନକିଲ—ସ୍ଵର ଶର୍ତ୍ତରେ ଦେଇବ ଏକ ବା ଦୂର ମାଟ୍ଟ
ଦେଇବ କରି ନନ୍ଦ ଦୂର, ଦୂରତ ରକ୍ତ ଦୂର କରି ନୃତକ ରକ୍ତ କରିବା ସ୍ଫୁଲ ଦରେ ଓ ଶରୀର ସବଳ ଓ କାଳିବର୍ଷ୍ୟ ଦୂର ।

ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥଳ ବୋଲିଲ ଟ ୫୦। ୨ ବୋଲିଲ ଟ ୪୫ରେ, ୨ ବୋଲିଲ ଟ ୨୫ କାଣ୍ଡା ଏବଂ ବନିଲ ଟ ୧୦ କାଣ୍ଡାରେ ଆଜିରେ ବିଶ୍ଵାସ ହେଉଥିଲା ।

ମୋଲ ଏହେନ୍ତି—ଇଣ୍ଡିଆ, କର୍ମୀ, ସିଲେଚ୍‌ଅନ୍ ବି ବି ୧୫ ଟଙ୍କା

ଦେବତାପିତା—କ ୧୦ ମର ଅପର ଚନ୍ଦ୍ର ରେତୁ ବଲିବଳା ବଡ଼ବଢ଼ାର ଯୋଗାନୀୟ କିମ୍ବା ହାତେ

୨୪ ବଣ୍ଟାରେ ପାଦକ ଆଗେନ୍ତା ।

ପାନ୍ଦିର କେ, ଶୀ, ମାଟେଲିକର ଅଧିକ ଚ—ପରିଷ ପରିଷ ପାଠେ ଲିଖ

ଏ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ଯାଇ ହେଲେ ହେଲେ ୨୪ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଆମେରୁ ହୋଇଥାଏ ।

ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ତିକ ପ୍ରକାଶକ ଲିଖିତ ଅବେଳୟ ହେବ, କ୍ଲାନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରକାଶକ ହେବ, ଏବଂ ଏହଠାରୁ ପାଞ୍ଚ କୋଣାର୍କ ଟ ୦ ୫ ଜଳକ ଟ ୦ ୫ ମାତ୍ର ଏହଠାରୁ ପାଞ୍ଚ କୋଣାର୍କ ଟ ୦ ୦

ଭାଦ୍ରି ମାହିକର “ଆମେଖ ପ୍ରେସ୍” ।—ସାକାର ସେ ତୋରିବେ ପ୍ରକାର ଯା ହେଉ ନିଷୟ ଆମେଖ ହେବ ।

ଏହିଥିରେ—ଅର, କ, ଲ ଏବଂ ୧୦° ୦ ୧୦୮ର ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତାରେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚତାରେ

ଉତ୍କଳ ଦ୍ଵିପିକା

ସାହିତ୍ୟକ ସମାଚାରପତ୍ରିକା।

THE UTKAL DIPIKA.

ଶ ୨୭ ଗ
ସ ୨ ଜୁନ

CUTTACK, SATURDAY THE 15th FEBRUARY 1902.

ବିଷୟ ପାଲାନ୍ତର । ସଂଖ୍ୟା ୧୩୦୫ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଞ୍ଚଳିମ
ପଞ୍ଚାବେଶୀ

ଶ ୨୯
ଶ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ।

ନୃତ୍ୟପଞ୍ଜିକା।

ପବାଦା ୧୯୦୪ ସଂଖ୍ୟା ୧୩୦୫ ଟ ୧୦୦
ମଂସଗା ସଂଖ୍ୟା ୧୩୦୨ ଟ ୧୦୦ ପୁରସର
କରକ ପ୍ରଦିଃବନ୍ଧାନବନ୍ଧାର ପ୍ରତାପିତ ହୋଇ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲା।

ବିଜ୍ଞାପନ ଟ ୦।

ଶେଷ ଟ ୦ ୧୦

ମୋପରକ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନାସ୍ତର ଟ ୦ ୧
କ୍ରେଙ୍କ୍ଲମାନବର ରେଲ ବିମା ଜୀମାରହାର
କେବାର ହୁଏ ଅଛି ସେମାକେ କେବିଲେ
ବେହି ଅନୁଷ୍ଠାରେ ପଠାଯିବ।

ଗ ଗୌଣଶକ୍ତର ବୟ
ଦେକ୍ଖେଇ

WANTED

A competent clerk on a salary of Rs. 20 per mensem for Khurdah Khasmehal Improvement works to work under the District Engineer at Puri. The applicant should be well up in checking work bills and rendering accounts, write a quick and neat hand, he be prepared to join at once. Applications will be received up to 28th February 1902.

Shashi Chunder Sen
Clerk
for District Engineer PURI

ବିଜ୍ଞାପନ।

ଏହକୁର ସବସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ-
ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ଦୃଶ୍ୟଠାରୁ କେଉଁଥର ଗଡ଼
ଦେଇ ଜଳନ୍ତି ଗଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଡ଼ି, ଶବତ
ସିବାର ବସ୍ତା ଝୋଲ ସାଇଞ୍ଚଗାରୁ ଗଢ
ଜାନୁଆରୀ ମାସ ଅରମ୍ଭରେ ମାନଙ୍କଣ୍ଟ ଜଳକାଳ
ମାହାର ଶୁଷ୍କ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ
ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ
ଗଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ଅମାମି ଶିବପର୍ବତ
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ କେଉଁଥର ଗଡ଼ ନିକଟବିରୀ
ବୋଦ୍ଧାପଳଶା ନାମକ ପ୍ରାଚୀରେ ମେଲା
ଦେବ । ବାରିଜ୍ୟ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ସେବମାନେ ବିଷ୍ଣୁ, ପିତରବାସନ, ମସିଲ,
ଦେଶୀ ବିଲଙ୍ଗ ଲୁଗା, ମନଦୟ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଜନପାତ୍ର ଅଶ୍ରୁ କରିବାକୁ କରୁଥି
ସେମାକେ ଗାଡ଼ରେ ମାଳ ମାହାର କରି
ନିର୍ବିଦରେ ଅମି ଶରୀର ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାକୁ
। ରତ ।

କେଉଁଥରଗତି } Gopal Bullub Das,

ପାଶ୍ୟ ୧୩୦୨ } ଦେଖେଇ କେଉଁଥର ଶେଷ

ଥରେ ପଢ଼ିବେ ତ?

କବିତା ଶା ଛୁକତ କର କବିତାକର

ଅର୍ପଣା

ଅୟୁଦେଶ୍ୟ ଜୀବଧାଳୟ, ଗୋଧୁମା

ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାକୁ

ଏହ ଜୀବଧାଳୟରେ ଅୟୁଦେଶ୍ୟ ପାଖେତୁ
ସବପ୍ରତାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ନ୍ୟାୟ ଓ ସବର

ମୂଲ୍ୟରେ ପାପୁବ୍ୟ । ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସମାଜ
ସେବମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ସବକାରେ ଦେଖା-
ଯାଏ । ଦେଖିବୁ ଓ ଅସମର୍ଥ ସେବମାନଙ୍କୁ ବିନା
ମୂଲ୍ୟରେ ଜୀବଧ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହୁଏ । ମଧ୍ୟକାଳର
ସେବମାନଙ୍କେ ବେଳର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ମର୍ମରେ
ଅର୍ଥ ଅଣ୍ଣାର ଉତ୍ତର ସବ ଲେଖିଲେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
ଏବ ସ୍ଵଦ୍ୟବସ୍ଥା ସବର ପ୍ରେରଣ ହୁଏ ।

ଶବ୍ଦବିନ୍ଦୁକ ବଠିକା ।

ଏହ ଜୀବଧ ଅର୍ପଣା ପ୍ରମାଦକାରେ ଏକମାତ୍ର
ମହୋନିଧି । ସେବମାନଙ୍କୁ ସବ ବାରଣକଣତା
ବାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵକତ ଦେଇଥାଏ, ସେମାନେ ଏହ ଜୀବଧ
ବିଦବାର କଲେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ
ପଳ ଜୀବ ବରବେ ଏବ ଧାରୁ କୋଣଲ୍ୟ
ଭ୍ରମଶମ ହେବ । ଏହ ସମ୍ମନେ ବାହୁଦୟ ଅଭି-
ମର ନିଷ୍ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପାଇବେ ।

ଏହ ତଥା ଜୀବଧର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ ମାତ୍ର
ଜୀବନାସ୍ତର କରିବାକୁ ।

କଲ୍ପନାର ଉସାଦ୍ୟନ ।

(ଦେଶୀୟ ସାଲକାରୀ)

ଏଥୁରେ ଉପଦ୍ୟ (ଗରମା,) କ୍ଷତ,
ପାରଦାତ ଦୋଷକନିତ ଶରାରରେ କଲା ୧
ତଥା ଦାର ଓ ଘୋଷକ ପ୍ରଦତ୍ତ କରୁଥି
ଅବେଳ୍ୟ ହୁଏ । ଅଧିକାନ୍ତ ଏହା ଦୂଷିତ କରୁ
ପରିଷାରର ଅମୋଦ ଜୀବଧ ।

ପ୍ରତି ଶିଥି—ଦେଖିବା ।

କରି ଶିଥି ଏକଥ—ଟ ୧୦

ଗୋଧୁମା ବଜାର } ଏ ଛୁକତ କର କରିବାକୁ
ଅର୍ପଣା ।
କରିବା } ଅୟୁଦେଶ୍ୟ ଜୀବଧାଳୟ

ତକଳଦୀପିକା ।

କେ କା ଏ ରାଜରେ ଶେଷ ଦେବା ସାପ୍ତା-
ହିତ ସଂକଳନ ଗାଲିକାରୁ ପ୍ରକାଶ କେ ଉଚ୍ଚ
ସାପ୍ତାଦରେ ଦୂର୍ବଳ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ବନ୍ଦକ୍ରିକ
ସଙ୍ଖ୍ୟା ୨ ଲକ୍ଷ ୮୦ ହିଲାର ମୋଲିଅୁଳ ।
କହିଲୁ ସୁବସ୍ଥାତର ସଙ୍ଖ୍ୟା ତାକିର ଏଣ୍ଟ ବଜାର
ଥିଲା । ସୁରକ୍ଷା ଏକଃପ୍ରାଦୁରେ ଅଧିକାନ୍ତରୁ ଅଧିକ
ହିତ ଦେବା ବଜ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟେ ।
ଲଙ୍ଘକ ଗଲିମଧରେ କମେର ଓ ଦିନ୍ଦିରେ
ଏବ ଦେଶୀୟ ସଜ୍ଜମଧରେ ଗଲିପୁତାଗା ମଧ୍ୟ-
ଭରତ ବବେଦ୍ୟ ଓ ଦମେର ଅନ୍ତରକ ପଚୋ-
ଡାରେ ତୃତୀ ଦଶିଆତି । ପଞ୍ଚାବରେ ଦଧ
ସାମନ୍ୟ ବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏକ ସେଠାର
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ନହେ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ତରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ
ଫାଠମାକେ ଅନ୍ତରେ ଦେବେ ଯେ ବିଜ୍ଞାପନାଟି
ହେଉଥିବା ଗଡ଼ିବାରେ ନାହିଁ ଗଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସତ୍ତବ ବାଟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଏବଂ କହିଲେ ଗାତ୍ର
ଶବ୍ଦ ଅନ୍ତରେ ଯିବା ଅସିବା ବରୁଷବାର
ଲୋକାନ୍ତବାରୁ ଅନୁମାଳ ହେଉଥିଲା ବେ ସତ୍ତବ
ଛୁଟା ମାଟିର ନୃତ୍ୟ କହିଲେ କହିଲୁ କହିଲୁ
ଦୋଷଥିଲା । ତାହା ଦେବେ ସାମାଜିକ ସ୍ଵର୍ଗ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଦୂର୍ଗମ ଗଡ଼କୁ ଏମନ୍ତ ହୀନ
କହିବେବା କାହିଁ ମଦାରଜାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ହେଉଥିଲା । ସତ୍ତବ ଗଡ଼ିକାତ ଗଜାକର ସ୍ଵର୍ଗ
ବିଜ୍ଞାପନାଟି ପଢ଼ା ମହିନା ନିର୍ମିଳ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦାନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବେ ଜୁହିତ । ସ୍ଵର୍ଗବାଟ ଦେଖିବା
ଉନ୍ନତିର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗବାକ ଭାଷାବରଣ ।

ଭରଣେ ଦୁର୍ବିଷ ପଟିକ କାମରେ ବୋଇଏ
ନୂତନ ସବୁ ସ୍ଥାପିତ ହେବାର ପାଠବମାନଙ୍କ
ଜଣା ଅଛି । ଦୁର୍ବିଷର ନୂତନ କାରଣ କିମ୍ପି
ବରବା ଅତିପ୍ରାୟରେ ହେବେକ ଗ୍ରାମର ଅକ୍ଷୟ,
ଅସ୍ତରାନର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଲାପି ଭରଣେ
ଦେବାଙ୍କ ନୃତ୍ୟରକା କାରଣ ଖଣ୍ଡିଏ ଅବେ-
ଦିବ ପଥ ସହି ସବୁର କେତେବେଳେ
ବଳ ପ୍ରତିକର୍ଷ ସବୁପ ବାହାକ ସମୀକ୍ଷାରେ ଉପ-
ଦ୍ଵାରା ଚୁଲ୍ଲାର ପ୍ରତାନ ବନ୍ଧବା କାରଣ ଅନୁମତି
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଦୁର୍ବିଷ ସହି ଅତ୍ୟର
ଦେଲ୍ଲ କେ ଯେବେଳେ ମହୋଦୟର ଭାବା ପାତ୍ର
କରି କହିଥିଲି ଓ ଯେମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବରେ
ନୂତନ କଥା ଦ୍ଵାରା ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଧ୍ୟାନକରି
ଲିଖିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାରେ ଧେବେଳେ ମହୋଦୟଙ୍କ
ଜଣା ଅଛି ଏହି ଯେବେ ନୂତନ କହି ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦା ମଥା ଜଣାର ପାଇବେ ହେବେ ତହିଁ
ବରର ହେବ । ଏଥିରେ କାହାର କର୍ମକାଳ

ମୁଣ୍ଡ ଜଣାଅଛି ଅଥବା ଅମୃତାଳଙ୍କର ଦୂର
ଶାନ୍ତି କାହିଁ । ଏହା ଗନ୍ଧଦୋଷ ବିନା ଅଛି
କି ଫୋଲିଯିବା

ପେରେଗ କେବଳ ସୁନଦୀର ତୃତୀ ହେବାର
ସରକାର କାଲିକାରୁ ପାଇଥାଣ । ଗରମର୍ଦ୍ଦ ଜାନ୍ମ-
ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ଶୈଘ୍ର ସପ୍ରାଦରେ ମରସ୍ତ କରିବାରେ
ଏହି କେବଳରେ ୩,୪୯୯ ମୂର ଘାଷିଥିଲା ମାତ୍ର ।
ବର୍ଷର ସେହି ସପ୍ରାଦରେ ୧୧,୪୫୯ ଏବଂ ତହିଁର
ପର ସପ୍ରାଦରେ ୩,୫୫୨ ମୂର ଘାଷିଥିଲା । ଏହି
ମୋଟ ୨୨,୫୩୨ ମରସ୍ତ ଘେର୍ତ୍ତ ହେବେବାରେ
ଯେତେ ମୂର ହୋଇଥିଲା କହିଲା କାଲିକା ଯଥା-
ପଞ୍ଚାକ ୪,୧୦୨, ଉତ୍ତରପଦମ ଏବଂ ଅଗ୍ରାଯା
୫,୧୮୨, ବମେଳ ପ୍ରଦେଶ ୩,୮୨୨, ବମେଳ
ସହର ୪୦୮, କର୍ବତ ସହର ୪୫, ମାନ୍ଦାଳ
୨୨୨, ପର୍ବତପୁର ୨୨୨ ମହିଦୁର ୫୮୭, କର୍ବ-
ଦରବାଦ ୧୫୯ ଓ ଜାମନିର ୩୨୯ । ଆଗାମ
ଓ ବୃଦ୍ଧା ଛଡା ପ୍ରାୟ ସତକ ପ୍ରଦେଶରେ ଏ
ବେଗ କିମ୍ବାକାନ ଅଛି ଏବଂ ପଞ୍ଚାକ ଓ ଉତ୍ତର-
ପଞ୍ଚାକରେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ବିଦ୍ୱାର ହୋଇଥାଏ,
ବଙ୍ଗଲାଦେଶ ବୈଦ୍ୱାରାଥଦେବ ଗଡ଼ ଅଗାମ୍ଭି
ସାପ୍ରଥିବର ଖ୍ରୀଣ ଥିଲା । ସମ୍ରକ ମେଠାରେ
ପେଲେଲାର ପ୍ରତୋଷ ଏମନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ବୈଦ୍ୱାରାମ୍ଭୁଷ୍ମା ୧୫୦ ଲେଖାର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ଲେବେ ନମର ଶତି ପଳାଉଥିଲା ।

କୁରକ ଜଳଶୀଖେ ଦୂରୀଷ ସମୟରେ ସେଇ
କଲିଶକ କମାଇଥିଲେ ହେଥିର ଉପୋର୍ଚ୍ଛ କାହା
କିଥିକାରୁ ତାହା ବିଲା ପାର୍ଶ୍ଵାନ୍ତେ ନଦୀର
ଧରେ ଅଗର ଦୋଷକୁଳ । ହେଥିମନରେ
ଶୀଘ୍ର ଦେଇଶାହେର ଦେଇବ ଆହୁ ତର-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଫେଟ ସେକେଟିଲୁ
ମହୋଦୟ କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡାର୍ତ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦଶତିର
ମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଗର କରି କହିଲେ ସେ ଗତ
କୋତେବର୍ଷର ପୃଷ୍ଠ ଅପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ କର-
ତବମିମାନେ ଅଧିକ ଜଣାବ ହୋଇ ନାହାଣି ।
ମହୁଡ଼ିର ହୃଦୟକ ଦୂରକର୍ତ୍ତା କାରଣ ଘେରା
ଦେ ଅଧିକ ସମ୍ପର୍କ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ କରନ୍ତର
ହୃଦୟ ବଜାପ ପ୍ରଦେଶ ବିଶ୍ଵାରେ ହୃଦୟ ପ୍ରାୟ
ଦେଉଥିଲା । ବିଦ୍ୟାର ଦୂରୀଷ ନିରାକରଣୋଦେ
ଶରେ ଭାବର ମନ୍ଦିରମେ ମନାଲେଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିବାର ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ । —ଫେଟ
ସେକେଟିଲୁବର ଘୋରେବେଳେ ଏଧର ମତ
ଆମେମାକେ ଅଛୁ ମୁହାସ କରିବା ତେବେଠା
ରେ । ସେ ଥରେ ଭାବକରି ଅଛି ଏଠା ମୋହୁ
କର ଅବସ୍ଥା ମେହମଳମାନଙ୍କରେ ଦିଲ ଦେଇ

ଲେ ପ୍ରକଳ୍ପ କଥା ଏବଂ ସରକାରୀ କାମକଳ୍ପଦିନ
ଅବରେ କେବେ ପାର୍ଟିକ୍ୟ ଅଛି ହୃଦୟକଳ୍ପ
କରିଥାରନ୍ତେ ।

ବୁଝିବ ସ୍ଵର୍ଗକ ଅଭିଜ୍ଞ ବିଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବ
କାହାର ବିନ୍ଦିତ ଅର୍ଥ ସତିକ ଅକାଳୀ ଉପାୟ
ମଧ୍ୟରେ ବିନ୍ଦିତ ବ୍ୟାଧ ଭିପରେ ଟିକିଥ କରି
ବିରବାର ବିଦ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟାଧ ଶୁଣୁ
ବିରବର ବ୍ୟାଧ ଦେଖିବାପାଇଁ ମହା ଦ୍ୱା ହୋଇ
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିବାଦ ଅରମ କରିଅଛନ୍ତି ।
ସେ ଦିନ ବିଜିବାରେ ଗୋଟିଏ ହାତ ବର
ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ବିଶବସନ୍ଧର ହାତପରି ଟର୍ଣିର
ସାହେବ ହେଠାରେ କରୁଥା କବ କହିଲେ କ
ଜାରିବର ବ୍ୟାଧ ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି
ମନ ହୋଇଥିଲ ବହୁ ଭିପରେ ଅଖିଳ ମାସ୍ତୁ
ବିଷିଳେ ସେ କାବ୍ୟାୟ ଅଛି ମଲିନ କାହିଁ । ମାସ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟୋଗ ବର୍ଷ ଭାଗୀ ଦେବା କରିବ ।
ଏହି ବିଦ୍ୟ ଗନ୍ଧିମେଷ୍ଟୁ ଶୁଣାଇବା କାରାକ
ମହାକାର ମାନଙ୍କର ବେଳେର ପୁରୁଷିକ ମହା
ମାକାର ଲକ୍ଷ୍ମିରଜ୍ଞନରକ୍ଷଣ ସମ୍ମରଣକୁ
ସେଇବ୍ୟ ପଠାଇ ଉପରିନନ୍ଦନମାକ ଯେପରି ସା
ହାନ୍ୟ କରୁଥିଲା ଜାରିବର ହେଠାକୁ ପଠା
ସାଇଞ୍ଚିକା ସେଇବ୍ୟ କିମ୍ବା ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ
ବିରବର ଜବବିଳକୁ ଦୟାପିନା କରିବ । ଏଥୁର
ପାୟର୍ଯ୍ୟ ଏହି କି ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ସ୍ଵର୍ଗ ସକାଣେ
ବିରବର ଜନଧାରିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ଆଜି
ମହା ଉପରେ କାହିଁ ନ ପଡ଼ୁ କାରଣ କାହା
ସାହେବମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରୂପ । ସୁରକ୍ଷିତମାନ ମହା
ମାକାର ଲକ୍ଷ୍ମି କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ବାହାରୁ ଏ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଦିଲବେ କି କାହିଁ ଦେଖାଯିବ ।

ତାଳମେଘ ସଜ୍ଜା ମର ସମ୍ରାଦରେ ପୁନର୍ଜୀ
ଦେଖିବା କାରଣ ଏ ନଗରକୁ ଅସିଥିଲେ ।
ସନ୍ଧିଲୁ ବେ ଯୋଜାନାକୁରେ ଲଡ଼ିବାରୁ ବାହାର
ଏ ଏ ଥା ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ଏହା
ସଜ୍ଜାଦର କଲ୍ୟାଣର ସୂର୍ଯ୍ୟଚିତ୍ର ସନ୍ଦେଶ
ଲାହି । ଗାନ୍ଧି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କିମ୍ବା ଏତେ କଷଳ
ଅମିଷାରମ୍ଭେ କି ? ସମୟ ବ୍ୟାକୁ ଏହିପର
ସତ୍ତବବାଟ ଯିହିଲେ ବଜା ଓ ପ୍ରତି ଭାବୁମୁ-
କର ଥିଲେ ଛପକାର ହେବ । କିମ୍ବା ସଜ୍ଜା
ସଜ୍ଜାମନ୍ଦର ସମୟରେ ସହଚରନ୍ତୁ ଆମେ କାହା
କିମ୍ବୟ ଦେଖିବା ଏହି ଉତ୍ସବରେ କର ଥିଲୁ । ମହି
ମଧ୍ୟରେ ହକ୍କଦା କେବଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ନେବା
ପପହେଣ୍ଟିବ ଦେବାର ବହିରେ ହୃଦ ଦୃଢ଼ିଷ୍ଠ
ମନକ ଦେବିଯାଏ ଏହି ଉତ୍ସବର କଲା ଉତ୍ସବା-

ର ହୁଏଗ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ପରିକ୍ଷା ଏଣିକ ସତ୍ତକ
ଦିପବଳ୍ପ ରେଲବାଟ ଖୋଜା ପଡ଼ିଲାଗି । ଓଡ଼ି-
ଶାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ରେଲବାଟ ପିଇଥାଇ
କହିଛି ସାମାନ୍ୟ ଅଂଶ ଗଢ଼ିବାର ଉଚାରିରେ
ପଡ଼ିଥାଇ । ସମୟରେତାରୁ ଖୋଦିଧା ଫ୍ରେଷ-
କକୁ ଯେଉଁ ରେଲବାଟ ଅହିବାର ପ୍ରସାଦ
ଦୋଇଥାଇ ତାହା ବାର୍ଷିକରେ ପରିଣାମ ଦେଲେ
ଅବେଳା ଗଢ଼ିଲାଗର ସୁଦିଧା ଦେବ ଏବଂ
ଏକାନ୍ତ ଅଶା କରୁ କି ଗଢ଼ିଜାତ ସ୍ଵପ୍ରଶ୍ରଦ୍ଧ
ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ପୁଣ୍ୟ ଜଦ୍ଵିମେଶାଙ୍କ
ଅନୁରୋଧ କରିବାରେ ସୁହି କରିବେ ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ

ଏହି ଶୋଗନୀୟ ହୁର୍ଦ୍ଦଗାର ବିବରଣ
ଥାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ଅତ୍ଥବା ବ୍ୟାଙ୍ଗ
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଣ ସମ୍ମାନରେ ମର ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସୁତରଂ ଜନେଜୀ ବଜ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଦିଲ୍ଲି ଅଥବା
ବି ୨୦୯୮ ମୁଁକ ବ୍ୟାଙ୍ଗର ଲୋକ ଥିଲେ ।
ମାତ୍ରମୁଁପରିଚାର ଅନୁଷ୍ଠାନର ପଳ ଠିକ କଣା
ଯାଇ ଗାହି । ଲୋକେ ନାନାକଥା କହୁଅଛନ୍ତି ।
ବିଶ୍ୱର କର ଦେଖିଲେ ଘଟନାର ପୁଲ ଜଗ-
ମାଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନ ମଠ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଛି
ପ୍ରକଷ୍ଟ ପୁଲ ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟ ଝୋଟ କୁହେ । ସୁତରଂ
ପୁଲର ଦୋଷ ଦୟାମାର ନ ପାରେ । ମହାନାଳୀ
ପାତ୍ରାବ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଭର ଦେଇଥିଲେ
ଏବ ସେ କହେଶି । କାହାକୁ ଅବା କ ବୋ-
ଲିହିବ । ମହାପ୍ରସଦ ଆସିବାକୁ ବହି ହେଲା
ବୋଲି ଯେବେ ବାହା ପନ୍ଦିତର କର୍ମଗ୍ରହ
ହୃଦୀରୁ ପଥିଆଏ ତେବେ ଅନ୍ତରଃ ସମୟାନ୍ତ-
ସରେ ହେଲା ହେବା ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁଇ ଜୟମ ହେବା
ଛିବିତ । କିନବେଳେ ମହାପ୍ରସଦ ଆସିଥିଲେ
ଏପରି ଦଟି ନ ଆନ୍ଦ୍ରା ଏବ ଗଢ଼ ଦେଇଲେହେ
ପଣ୍ଡି ଯେବେ ସଥେଥେ ଅଳୁଆର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ
କରିଥାନ୍ତା । ଏବ ପୁଲାସକୁ ପୃଷ୍ଠରୁ ଜନଗାର
ସମାଜ ଦେଇ ଶାନ୍ତିବିଜ୍ଞା କିମନ୍ତେ ସତର୍କ କର
ଦେଇଥାନ୍ତା ତାହାକେଲେ ତାହାର ଦାୟକ
ଅନେକ ଲିପବ ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ସେ ତାହା
କର ନ ଥିଲେହେ ପୁଲାସର ଦାୟକ ଏକାବେଳେ
ଗଢ଼ ହୋଇ ନ ପାରେ । ପୁଲାସ ସଦରଥାନାର
ଅଛି ନିକଟ ଜନଗାଥବିହାର ମଠାରେ ପ୍ରାତିଶ
ସେଇକ ହେବାର କଥା ପୁଲାସକୁ ଅଳ୍ପକା
ନ ଥିବ । ଅନ୍ତରଃ ସହିତ ପ୍ରାତିଶ ସୋରେ
କିମା ହେବାର ଦେଖିଥିଲେ । କିମେ କିମ
ହୋଇ ଅନବାର ଦୋଷାଦିଲ୍ଲି ଏବଂ ଅନେକ
କାଦର କଲ କିମୋଦ୍ସ ନ ଥିବାର ଯେବେ
ଦେଖିଲେ ତେବେ ଶାନ୍ତିବିଜ୍ଞାର ବିଧାକ କିମା

ବାଲେଶ୍ୱର ଦୁଷ୍ଟିକାଳ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପଦ ।

ବାଲେଷ୍ଟରର ସୁଧନମାଳ ସମ୍ମହାୟର ଶିଖ
ଦକ୍ଷ ସକାଣେ ସେହି କଗରରେ ଜୀଥିଲୁ ଦିନ
ସାତେବ ମାକିଷ୍ଟେଟ ଥିବା କାଳକୁ ଜାହାନ
ନାମନୁଷ୍ଠାରେ ବିଜନମଦ୍ଵାରା ନାମରେ ଗୋଟିଏ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତହୁଁ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ କରିଛି ଫ୍ରିରେ ନାୟିଅଛୁ
ମହିମବ ଦ୍ୱୟା ଅବଦୂଷ ଘୋରାନ ଶାକ ହେ
କମେଟିର ସଙ୍ଗାତକ ଥିଲୁ । ଏହି ମହିମା ମନ
ଲଂଘିଲା ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି
ଶ୍ରେଣୀକ ନିମନ୍ତେ କେତେବୁଦ୍ଧି ବିଶେ
ହିତ ଶାକା ଥିଲା । ଏହେତୁଳ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ
ତିଣିରେ ଗୁରୁତ୍ବରେ । କମେଟି ପ୍ରୟୋଜନାୟ ଥିଲା
ଯତ୍ତହପଦକ ଗୋଟିଏ କୋଠାର ନିର୍ମାଣ କରି
ବାର ପୁର କରିଥିଲୁ । ସେ କୋଠାର ଶୁଭ
ଦେବା ଉପଲବ୍ଧରେ ନବ ମାର କା ୨୭ ରାଜରେ
ଏକ ସମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ କଗରରେ ଛାପ
ପ୍ରିତି ଥିବା ଗଣ୍ୟମାତ୍ର ସୁଧନମାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା କମାନେ ଅମରିଣମତେ କୃପନନ୍ଦ ହେଉ
ଥିଲେ । କିମ୍ବା ମାକିଷ୍ଟେଟ ଜୀଥିଲୁ ତିକରି
ସାତେବ ସର୍ବପଦିର ଥାବଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
ସର୍ବରେ ମଦୁଷ୍ମାର ସଙ୍ଗାତକ ମହାଶୟ ରାଯୋଟ
ପାଠ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ ଥିବା ବୈକୁଞ୍ଜକାଥ ଦେ
ବାହାର ଏକ କିମ୍ବାରେ ରାଜ୍ୟକମାନ ନାମ

ତିରେ ସନ୍ତୋଷ, ତହିଁ ର ପୁଣ୍ୟୋଷକ ଏବଂ
ଭାବାଦିକମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ
ମୁସଲମାନ ମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଏବଂ ସନ୍ତୋଷ
ଦୁଇର ହିନ୍ଦବାରିଗା ଉତ୍ସାହ ଭାବମାନ ପ୍ରକାଶ
କଲେ । ତହନନ୍ତର ସର୍ବପତି ମନୋଦୟ ନିଜ
ଦୃଢ଼ିତାରେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସ୍ଥିତିଭବ ଏକ ସନ୍ତୋଷଭୂତ ଉତ୍ସାହରେ ସଜା
ବାହାଦୁରଙ୍କ ବଥାର ସର୍ଵର୍ଥନ ଦରି ମୁସଲମାନ
ଶହମାନଙ୍କୁ ଉଠିଗଲା ଉଚିତଶ୍ରୀ ପ୍ରତି ଏକାନ୍ତ
ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ଉପଦେଶ ହେଉ କୋଠ
ଶୁଦ୍ଧର ଶୁର ଦେଲେ ଏବଂ ସଜା ଉଚା ହେଲା ।

ଛୁଟିଲିକିରି ବିବରଣୀମାନ ଗତ ତା ୨୭ ଇ-
ଶର ତେଣୁ ଓ ନବସମ୍ପଦରୁ ସଜ୍ଜିଲନ କଲୁ ।
କହିଲେ ସେହିଠାରେ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
ବିବରଣୀପ୍ରକାଶର ହୋଇଥାଏ କହିଲୁ ବିବେନାମା
ଦାଲେଖର ମୁସଲମାନ ଶିକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହ ବୋଲି
ଲେଖାଏଛି । ଏଥକୁ ଏହି କଟକ କରିବାପୁ କହି-
ବାପୁଲେ ବେଢା ମଧ୍ୟରେ ଗତ ମାସ ତା ୨୭ ଇ-
ଶର ଜାଗଧୂ ମୁସଲମାନ ସମାଜର କଟକ
ପାଠୀ ସର୍ବାଳ୍ୟ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥାଏ
ହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣୀକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବାଲେ-
ବର ମୌଳିକ ଅବଦୂଷ ସେଇକି ଶାଳ ରୁଧୀ
ଦେବ ସେ ନଗରରେ ଗତ ମାସ ତା ୨୭ ଇ-
ଶର ତେଣୁ ମୁସଲମାନ ଶିକ୍ଷା ସମାଜର ଅଧି-
ବଶନରେ ଯୋଗ ଦେବା କାରଣ କଟକ ଶାଖା
ମୁସଲମାନ କେବେକ ଜଣ ସର୍ବକୁ ଆମରଣ କରି-
ରେ ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସବାରେ ଛୁଟିଲି ହୋଇ
ଯଦି ହେଲା ଯେ ତେଣୁ ମୁସଲମାନ ଶିକ୍ଷାମନିତି
ମରେ ବୌଦ୍ଧି ସମାଜ କାଲେଶ୍ଵରରେ ସ୍ଥାପାର
ନାହିଁ । ବିଶେଷତଃ କଟକ ନଗର ତେଣୁ
ବଜାରାମା ହେଉଥିବା ପୁଣେ କଟକପୁଷ୍ଟ ମୁସ-
ଲମାନଙ୍କ ତହିଁର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଳଙ୍କା ନ ଥାଇଁ
ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ସମ୍ପଦ ବିନା ସେବେ
ଶିଖି ସମାଜ ଅଧିକାରୀ ତେଣୁ ମୁସଲମାନ
ମନିତ ବୋଲି ବୋଲିବାକୁ କେବେ
ନାମ ଭାମାପୁକ ଥିଲେ ଏକ ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟରେ
କର ମୁସଲମାନମାନେ ବାଧ ନୁହୁଣ୍ଟି । ଯାହା
କି ଗତ ତା ୨୭ ଇଶରେ ମାଲେଶ୍ଵରଠାରେ
ମୁସଲମାନ ଶିକ୍ଷାମନିତିର ଅଧିବେଶନ
ର ସେଠାର ସମାପନକାଳରୁ ଜଣ
ନାହିଁ । ଅର ଏକ ଅନୁମନ ହେଉଥାଏ ଯେ
ମୁସଲମାନ ମନଙ୍କର ଅଧିକ ଦେଖି
ଦୂରରେ ତେଣୁ ମୁସଲମାନ ଶିକ୍ଷାମନିତିର
ଶଳ ହୋଇ ବାଲେଖର ମୁସଲମାନ ଶିକ୍ଷା-
ଅଧିବେଶନ ହେଲା ଏବଂ ଏହା କଣ୍ଠାୟ
ଦେଖିଥାଏ ।

ପୁସ୍ତକଗ୍ରହାଣ୍ଡ୍ର ସ୍ଵିକାର ।

ପଞ୍ଜୀର ପ୍ରକାଶ ନାଟକ । । ଏ ପଦ୍ମନାଥ
ଲାଗୁଣ୍ୟ ଦେବକୁଦ୍ଵାରା ବିବଚିତ ଏବଂ ପାରଳୀ
ଜେମଣ୍ଡି ର ଗନ୍ଧାରି ସମ୍ବଲପୁରେ ମୃତ୍ୟୁ ।
ଏହା ବଢ଼ ଅଜାର ପୁ ୧୦୫ ଶ୍ଲ । ସଜନଶିଖ
ସୁକୁ ମଧ୍ୟରେ କାବକ ଷେରୁରେ ଅମ୍ବେଶନ
ପ୍ରଥମେ ଝତ୍ୟାଳ ସଜନୁମାରଙ୍ଗୁ ପେହବ
ଦେଖିଥିଲୁ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ “ପ୍ରେମଲତା”
ନାଟକ ଯାଠ କରି ପ୍ରାତି ନାହିଁ କରିଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପାରଳାଜେମଣ୍ଡିର ସଜନୁମାରଙ୍ଗୁ ସମାଲୋଚନେ
ନାଟକ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାର
ଦେଖିଲୁ । ବଢ଼ ଅକରର ବିଷୟ । ସଜନୁମାର
ମାଳେ, କାଠକ ରଚନା କରିବାରେ ପ୍ରତିଭା
ତୋରିଥିବା ସୁଲେ ଅଚିରେ ଦେଶରେ ସ୍ଥାପିତ
କାଟ୍ୟାଳା ସ୍ଥାପିତ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । କାଠବ
ଦୁଃଖ ବାବ୍ୟ ଏବଂ ତହିଁର ଅଭିନ୍ୟାନ ଦେଲେ
ତାହା ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାରଣ ଅଭିନ୍ୟାନରୁ
ନାଟକର ଭାବ ସମ୍ବଲପୁରେ ପ୍ରବ୍ୟାନ ଦ୍ରୁବ ।
ଓଡ଼ିଶା ପର ଲକ୍ଷଣ ଦେଶରେ ସଜନୁମାରମାଳେ
କୃତସକଳ ହୋଇ ସ୍ଥାପିତ କାଟ୍ୟାଳାର
ସୁନ୍ଦରାକ କରି ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟର ବଚିତ
କାଠକାରିକମ୍ପ ଦେଖାଇବାର ଚେତ୍ରାଳ କଲେ
ଆଜି କିମ୍ବା ତାହା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ?
ସମାଲୋଚନ୍ୟ ନାଟକଟି କାଠକାଟ୍ୟାଳ୍ୟଏବଂ ଅନେବି
କମ୍ବ ମରିଶି କାଳ ଦିନିଶା ଅଥବା ପ୍ରକରତ
ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରେ ଜାତା ହୋଇଥାନ୍ତି । ଦୁଃଖର
ଦିନ୍ୟ ସେ ଓଡ଼ିଶା ସଜନୀର ଜୀବ ଏ ଅନ୍ଧ-
କରେ ଜଣା ପଞ୍ଜାରୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧ
ଭବର ପରିମ ଗା ବଙ୍ଗଲା ଦିନରୁ ଧାର୍ଢିତ
କାଠକାରି ବିଷୟଟି କିନ୍ତୁ ସମ୍ବଲପୁର ଏବଂ ସେହି
ରସ ଜ୍ଞାନିକ ଅଧେଶା ସଜନୀର ପ୍ରତି ଅଧିକ
ଜଳବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାଠବର କରିବ କିମ୍ବା

କେହି ଚାହିଁ ଲାଗିଥିଲେ ଦେଖନ୍ତିରୁ । ଗୋବିନ୍ଦ ବୁଝନ୍ତି
ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଭଣ୍ଡା ଦେଇ ବାହି ଏବଂ ଦରିଶି
ଛାଗଦୋଷ ଅନେକ ସ୍ତରରେ ରହି ଯାଇଥିବା
ଦିପ୍ୟରଶବ୍ଦ ଲେଖକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦେଇ ଥୁବାର
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ମାତ୍ର ଦିପ୍ୟରଶବ୍ଦ ବର୍ଣ୍ଣନା
ନୁଥାରେ ଉଚ୍ଚ ଲେଖା ଦୋଇ ବାହି । ବିଷ୍ଣୁ
ପୁରାଣରେ ପ୍ରମାଣୀ ଦସତ ଗାନ୍ଧାରିକାର ବିଷ୍ଣୁ
ବାହି । ତହିଁର ପ୍ରଥମାଂଶ ବିଂଶାଥୀପ୍ରତ୍ୟେ
ସ୍ଵର୍ଗରୁ ରକ୍ତରୁ ଶୁଭାଦି ଛାଠି ଆମେ ପରେ
ହିଲାଦି କହିପୁ ଅପଣା ଅସଜ୍ଞବଦାର ମତେ
ଦରି ପ୍ରକାଶଦଳ ପୁରି ଜ୍ଞାନିଜନ ଜାତି ଦେବା
ପ୍ରାଚୀମନ ଦେଇ ଅନୁବାୟ କଲେ । ପରେ
ଦୂରଦୂରପୁ ଦରି ହାତୁ ଦାଷ୍ଟ କଲେ ଏ
ବୀକାକାର କେବିଲେ “ କାଳାନ୍ତରେ ” ଦରି
ମଧ୍ୟ ମରେ । କିମେ ଶ୍ରୀକାମିନୀର ପାଦ

ମୁନରେ ଏ ବର୍ଣ୍ଣନା ଥିଲୁ ଏକ ସମ୍ବଦତ୍ୱ
ଭାବାକୁ ଅବଳମ୍ବନ କରି ଲେଖିଥିଲୁଛି ।
ଶମଭାବବିବରରେ ହରାଯେବାଟିଷ୍ଠ ପ୍ରମରେ ମୃଦୁ
ପ୍ରଦାର କରିଥିବାର ଲେଖାଥିଲୁ (୨୮ ସୂଚ,
୮୮ ଅଧ୍ୟାୟ) ସ୍କୁଲରେ ଜାଟଙ୍କ ଝଣ୍ଡକ ପାଇ
ସେତେ ଧନକ ଲାଭର ଅଣା ଭରଥିଲୁ ପାଠ
କରି ଗେତେ ପଳକୁ ବାହି । ବରଷା କରୁ
ପ୍ରକ୍ରିଯାର ଅମୂଳକ ଉଥାରେ ବିରକ୍ତ ନ
ଦୋର ଅସାର ରତନାର ଭାବର ବରଗାନେ
ସରଶାଳ ଦେବେ ।

ବାର୍ଗ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଏବଂ ଧୂବନ୍ଦର । — ଏହି
ଦୂର ନାଶକ ନଥକୁ ପ୍ରଥମଟି ଉପରଲିଖିତ
ଏ ପଦ୍ମନାଭ ନାର୍ଯ୍ୟର ଦେବ ଏବଂ ଶ୍ରୀ
ବାହୁନ ଅପ୍ରକଳ ଓ ପାରଳାରେମଣ୍ଡ୍ରୀର ଅଧୀ-
ଏଇ ଶ୍ରୀ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନର ନାର୍ଯ୍ୟର
ଦେବକଳାକାର ରତ୍ନ ଏବଂ ସେଠାର ଗଜପତି
ସହାଜମୁଖରେ ମୁଦ୍ରିତ । ଏ ଦୂର ପ୍ରମୁଖର ଅବାର
ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କାର୍ଯ୍ୟ ସାହା ଲକ୍ଷ୍ୟକି ପ୍ରାୟ ସହାର
ଏହି ପ୍ରମୁଖ ନାଶକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋ ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟ
ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏହି ପ୍ରମୁଖ ଦୃସ୍ତ
ପ୍ରତି ଦ୍ୟୁମାତ୍ରକ୍ୟରେ ଝଟୁ ଥିବାରୁ ଅଧିକ ଦେଇ
କହିବା ଅଜାବଶ୍ୟକ । ଉଚ୍ଛଳିଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ତିର ଦ୍ୱାରା
ବିଦ୍ୟରେ ବେମାନଙ୍କ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ଧକଷୟ
ହେଉଥି ଆମେମାକେ ଏକାକ୍ରମୀତ ହୋଇଥାଏଁ
ଏବଂ ସଦ୍ୟପି କି କାହା ଆଶାକୁରୁପ ସହା
ହେବାର କହି ପାରୁ ନାହିଁ ଉତ୍ତର ବାର୍ଗ
ବୋଧ କରୁଁ ଏ ଅଞ୍ଚଳର କୃତବ୍ୟ ମନୁକୀ ସହିତ
ସହାଯକ ଅଭାବ କିମ୍ବା ଅଭି କରୁ ନନ୍ଦେ
ଯେହୁଲେ ଗ୍ରହିବାରମାତରର ଯତ୍ନ ଓ ଦଶକ
ଅଛି ସେପ୍ରଳେ ଥିବାୟାସରେ ସେମାକେ
ଆଗବ ମୋତିକ କରି ଥାଇନ୍ତି ।

କେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ମନ ୪୮୯ ସାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗ ଯାଇବାକୁ
ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରତିବିର୍ତ୍ତ ଥରେ ଦେଉଥିବାକୁ
ଏହାକୁ ପଞ୍ଚମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।
ଏହା ଜଳ ତା ୨ ଶଖରେ ଯିଟି ଜଳ ପୁରୁଷାର
ତା ୧୦ ରଖିଲେ ଫେର ହେଲା । ଅନ୍ତରକୁ
ବିଷୟ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତ ଏହାର ବିଷୟ ଭବନ
ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ଏହି ଆଶା ଦେଇଥିଲା ଯେ
ସମୟକୁଣ୍ଡରେ ଯେତ୍ରା ଦେଲେ ଅଛୁଟ ବୁଝି
ଦେବ । ଗର୍ବ ବର୍ଷ ପ୍ରତିବିର୍ତ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା
୨୫୩ ଥିଲା ମାତି ଏ କର୍ବ୍ବ ୨୦୮୮ କୁ ଉଠିଥିଲା
କହି ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଭାଗ ଘର, ପତି, ପାଇସରଙ୍ଗ
ଫଳ ଓ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ରୁବ୍ୟର ଓ ବୃଦ୍ଧିକାର ଏହି
ଏକଜ୍ଞନ ଦୈନାକି ଜଳାକ ଦ୍ରୁବ୍ୟରେ । ଏଥର
ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁଏ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ ମୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଗୋଟିଏ ନୂର୍ତ୍ତଳ ଶୈଖା ପିତିଥିଲା । ଏହା ଛକ୍ତା
ସତିମାତ୍ରାରୁ ନୂତନ ସହରେ ଲୁଗା ଦୁଇବା
କାର୍ଯ୍ୟ ପଠାରେ ଘେରୁ ପର୍ମାନାକେ ଜଳ
ବେଚଢ଼ିରୁ ସାହୀନରେ ଅଗ୍ରମୟରୁ ତିକ୍ତ
ଅହିଞ୍ଚଳେ ବେମାଳକଟାରୁ ସେହି ସହ ତେ
ବହୁରେ ଲୁଗା ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦତ୍ତିତ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବି ମୟୁରଭଣ୍ଡର ବାହ୍ୟତାର ବଳ
ସୁନ୍ଧର ବାହୀରେ ସମସ୍ତକୁ ମୋହିତ ଦର-
ଖାରେ । ଏହି ବଳ ପଳାପର ବାହ୍ୟତଳ
ସୁନ୍ଧରେ ଗଠିତ କୋଇଅଛି ଏବି ଏ ଦରକ
କୁ ୧୦୧୫ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏକବିହି ଦିନେ ଉପରୁଗା
କାଳା ଛଥରେ ଉପରୁଗା ଏବି ଦେଖିଯୁ ବିଦିଷ
ବରସିଲେଇ ଶୀରମାନ ବଜାଇଥିଲା । ତେ-
ଥାରେ ଏ ବାହ୍ୟ ନୂତନ ଏବି ମୟୁରଭଣ୍ଡର
ସତା କଣେ ବଜାଳ ଦେଖି ଆଖି ସମ୍ପଦ
ଲୋତମାନଙ୍କୁ କୋ କେଇ “ସତକାର୍ଯ୍ୟରେ ରଖି
ଦେଇନ୍ତି ଯରୁଦିଲ ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଦେମନ୍ତ
ଏ ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରମଣ୍ୟ ଦୋଷାର୍ଥୀ । ବାପ୍ରା-
ବରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦେଶିୟ ବଜା ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗୀ-
ତର ସମାଦର ମୟୁରଭଣ୍ଡ ବଜାବାରେ ଅଧିକ
ଏବି ଦ୍ୱାରାତର ନାନା ପ୍ରାନ୍ତର ମାସ୍ତକ ମୟିହା
ସେଠାକୁ ଅପି କିନ୍ତୁ ଶୁଣାକୁହରେ ଧରିଦୂର
ହୁଅଛନ୍ତି । ତେଥାର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବଜାବକନ ଏବି
ବିଜ୍ଞାନ ଦେବାଳମୃତେ ନିତ୍ୟ କାଳା ବାଜ-
ବାର ଶକ୍ତା ଅଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଦିନରେ କର୍ବଣ
ଦାହାଳୀ ବା ବିକୃତ କେଇଜି ବାଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ଥର୍ମ ଦିନ ଶୁଣା ଯାଏ ନାହିଁ । ଅଗ୍ରା କିନ୍ତୁ
ମୟୁରଭଣ୍ଡର ଅବର୍ତ୍ତ ଅନେକବରେ ରୁକ୍ତ ପର-
ବର୍ତ୍ତକର ସଦାସରା କରିବା ।

ଅମୁଖାଳେର ପଦାଳକ ପରିଶର ଆସନ୍ତ
ବସ୍ତୁ ସାହେବ ଉଧମରେ ଏଥର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖାଇ
ଥିଲା । ଏହା ହେବେକ ବର୍ଷରୁ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଜଟି ଦୋଷ ଦୋଷାଳସ୍ଥଳ । ଆସୁଛି ବସ୍ତୁ ସାହେବ
ତାହା ଘୁମଞ୍ଚିଥିବ କର ଅମୁଖାଳେର ଶକ୍ତି
ଘରକ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଏହି ଦୂରକଷରେ
ଯେଉଁ ବକ୍ତାଗା ଧାର ବରତ୍ଥରେ ତାହା ଅକଳ୍ପନ
ସହାନୁଭୂତ ଏବଂ ସହସରି ପୃଷ୍ଠା ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି-
ଶର ଜ୍ଞାନ କାମକାର ଉଚ୍ଛଳ ବର୍ଣ୍ଣନା ଥିଲେ ।
ଦେହ ସୁନ୍ଦର ଲଙ୍ଘନୀ ନିର୍ମାତାଟି ତିମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ
ଦିଲୁ । କହିଲୁ ବରସେଇ ମର୍ମ ଏହି କି ପ୍ରଦର୍ଶନର
କଳ୍ପନା ପ୍ରଥମେ ଅମୁଖାଳେର ପରମ ଦେବମୟୀ
ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମାତା କର୍ମୋପଧ୍ୟାକୁ ସ୍ଵାମୀ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ
କାହିଁ କାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗବର୍ଷ ପାତାଳ ମନରେ
ଉଦୟ ହେଲା । ସେ ସଙ୍ଗ ଏକ ପାଲରେ
ପ୍ରଥମେ କଳାତରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦରନା କଲେ
ଏବଂ କହିଲୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖି ନାହା ଦେଖିଲ ନାହିଁ
ଏବଂ କହିଲୁ ମୁଖୀ ମେ କହିଲୁ ଆମିଲାମା

କରୁଥିଲୁ । ଶେଷାରେ ପ୍ରଥମେ ସଙ୍କ ୧୮୬୫ ସାଲରେ ଏହି କଣ୍ଠ କରନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁ ଭାବୁ ବର୍ତ୍ତ ପାଖ ବର୍ଷରୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ ଥିଲୁଛି । ଯେଉଁ କହୁ ମହିଳା ଏବଂ ବ୍ୟାଲେକମାତ୍ରେ ଅନୁରକ୍ତ ଯହି ଓ ଶମ ସ୍ଥିତାର ପୂର୍ବକ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହ କରିଥିଲୁଛି ଏବଂ ଯେଉଁମାକେ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନେ ଧରନ୍ଦରାତର ପାହ ବାରଣ ସେପରି ବରତ ଥିଲେ ଏହି ବ୍ୟାପାର ସଂଗଳ ହୋଇ କିଥାରୁ । ପ୍ରଦର୍ଶନପ୍ରାପ୍ତ ଦେଶର ଅଧେଷ୍ଟ କଲ୍ୟାଣ ସାଧୁତ କ୍ରିତି । ଭାବୁ ପ୍ରାକର ଉତ୍ସବରୁ ଏବଂ ଉତ୍ସବାରିମାତ୍ରେ ଏକାହିତ ହେବାହାର ପରିପରାର ଜୀବ ଓ ବହୁଦର୍ଶିକା ବୃଦ୍ଧି କୃତଥା, କି କି ଉତ୍ସବାରିଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ କେବିଠାରେ କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲୁ ଲୈବେ ଜାଣିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତକମତେ କିମ୍ବା କରନ୍ତି, ଦେବିତ୍ୱରୁ କପର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ବୁଦ୍ଧିକର ହେବ, କେବେ ଅନୁମଳୀରେ ଜାହା ବିକ୍ରି ହୋଇ ପାଇବ ଏବଂ କି କି ନୂତନ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ନିରଜନକ ହେବ, ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକମାକେ ଜାହା ଜାଣିପାରନ୍ତି ଏବଂ ପୂର୍ବମାରୁ ଓ ପ୍ରଧାନସାଧନ ଯେଉଁମାକେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଭାବାଦ ବରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାତ୍ରେ ଯୋଗ୍ୟ ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ସୁରକ୍ଷାରକ ମୂଲ୍ୟ ଗଣୀ ଅନୁରୋଧ କିମ୍ବା ଅନେକାଂ ନାହିଁ । ଉପାୟଙ୍କରଣର ପୂର୍ବମାରୁ ଓ ପ୍ରକାଶ ଲାଭ ଶୁଣଇ ମର୍ଯ୍ୟାଦାମୂର୍ତ୍ତବ ଅଟେ ଏବଂ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୀଳ ।

LADIES AND GENTLEMEN,

I have taken part in many functions but I can assure you in all sincerity that nowhere have I done so with more genuine pleasure than on the present occasion, and my cordial thanks are due to the organisers of this show for the great honor they have done me by asking me to preside here this afternoon.

The idea of instituting exhibitions originated, as many of you are aware, in the fertile and beneficent brain of that truly good man — the late Prince Albert, consort of our late beloved Queen-Empress, and father of our present August Sovereign. It was he who inaugurated the Great Exhibition of 1851, the first, but by no means the last of its kind; for the idea at once took and has since been adopted by every civilised country, and exhibitions have been held on a more or less lavish scale in all the principal cities of the earth, culminating in the recent World's Fair in Paris. In this work India has by no means lagged behind, and so long ago as the early sixties of the

notable century that has just closed, these exhibitions were the order of the day and not only great towns but also rural centres had their separate shows. Here in Orissa the first 'agricultural show of cattle and country produce' was held at Cuttack in February 1865. But a long interval followed, though small shows were occasionally arranged here and at Jajpur from time to time. The institution was next revived finally in 1898, since when it has been held annually without a break and has I am happy to say met with a large measure of success, thanks to the unfiring energy and unflagging zeal of a few devoted ladies and gentlemen whose services it would be impossible to appraise too highly. But their efforts would have been futile had they not been able to enlist public sympathy and the co-operation of the general body of contributors and exhibitors.

The fact that the institution has taken root here, as indeed elsewhere, is abundant evidence of its popularity, and it would be superfluous on my part to attempt to enumerate its advantages; nevertheless, I may be permitted to refer briefly to some of the benefits which it confers, and I would premise by indulging in the trite remark that nothing can do more good to a country than the development of its indigenous products, be they agricultural, horticultural or industrial, and exhibitions claim to attain this object in a variety of ways. First, it brings together the products and the producers and enables the latter to compare notes, mark progress and benefit by each other's experience.

Secondly, it helps to introduce new staples, new trades and new industries, for exhibitors come from other parts with their novel wares and articles some of which at least are found suitable for adoption in localities in which they were unknown before. Thirdly, it is a potent agency in finding new centres and new markets by bringing the various articles to the notice of intending buyers, or in other words, by enlarging the area of consumption. Fourthly, it conduces materially to secure progress and improvement by affording incentive to good work by means of prizes and diplomas, those Hall marks of excellence, which like titles of honor, are so highly valued by the recipients. In this connection permit me to observe that the smallness of the money value of our awards has been the subject of adverse comment in certain quarters, and that it has been urged that by giving substantial rewards we should more effectually secure progress, as experiments are always more or less costly and those who undertake them successfully should be reimbursed, even though it be only partially. But I venture to think that this is not the right way of looking at the matter, for it is not the pecuniary worth of the prize that is so much appreciated as the certificate

of distinction that it confers. Still, if we had more money to give away it would no doubt be of substantial help to the poorer exhibitors to receive larger sums, especially as there is want of capital and enterprise in the country. It is to be hoped that in course of time as our funds grow larger we shall be able to be more generous.

As regards arts, Orissa did not at one time occupy an inglorious position. One cannot view the exquisite carving, engraving and sculpture of her world renowned temples or the engineering feats of her earlier workmen who were able to forge huge iron beams and hew out gigantic blocks of stone, transport them many miles across a roadless country and place them in position several hundred feet above ground. Truly has it been said of them that they built like Titans and finished like jewelers. That the artistic instinct has not quite disappeared, that the latent and inherited talent is still to be met with, is clear from the splendid results obtained by my esteemed friend the Honorable Mr. Das in his factory where although his is the guiding hand, yet the actual execution is left to ordinary workmen. Again, as my worthy friend Mr. Arnott will tell you, stone cutters have turned up at Bhubaneswar in connection with the repairs in progress there under his able superintendence, who can copy the old works to perfection. The silver filigree work of Cuttack is still famous and Uriya carpenters and gardeners are in demand everywhere. These indisputable facts give us hope and strength. May our annual functions materially help not only to revive forgotten or neglected arts and industries, but also to introduce new cults and new staples, to improve cultivation and to regenerate the breed of cattle.

Before I conclude I wish to publicly thank all those ladies and gentlemen who have ungrudgingly lent their services to organise the show and to make it the success, that, I venture to hope, it has been. To the Honorary Secretary Mr. Beale has fallen the brunt of the work and he is discharging it with his accustomed zeal and devotion. He has been ably assisted by several others whose names it would be invidious on my part to specially mention.

The judges too have had a very arduous task, considering the large number of exhibits that have been sent.

I have no desire, Ladies and Gentlemen, to trespass any more upon your time, nor to interpose myself any longer between you and the various objects which the committee have got together for your delectation and which you are naturally impatient to see and judge for yourselves, and I declare the Cuttack agricultural exhibition of 1902 open.

ନାଟକ ପୁସ୍ତକ ।	ମେଲା
ଗାନ୍ଧି ହାରୀ ସ୍ଵ ଜୀବନ	ଟ ०।
ଦୁଇ ଗୋଟିଏ ଓ ଉଚିନମାଳା	ଟ ०।
ମସ୍ତବବଶ ସୁଦିତ	ଟ ०।
ପ୍ରଦିନ ଅଖ୍ୟାତକୁ ବା ବାଦମଣ୍ଡଳ	ଟ ०।

ଉପରେକୁ ପୁସ୍ତିକମାଳ ବିଶ୍ଵକ ପ୍ରଧାନକମ୍ପୁଟର
ପ୍ରସାଦାଲୟରେ ମିଳିବ ।

ଆହୁର୍ମା ବୁଝବିଷ୍ଣୁ । ପ୍ରତ୍ୟେ ଘଲପୁଦ !!
ତାଙ୍କୁ ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଅବିଧି-ସେହି

“ଛବିକେବଟେ ସାହୁପା ।”

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପତ୍ର

କେବୁର୍ବ କୁଳ ।

ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ! ! !
ଆଜି ଶୁଣି ଆହୁମନ ।
ଆଜି କାହାରିଲୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଗୁଣବିଦ୍ୟା ଦେଖି
କା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ସାଲିଥା ପ୍ରତିକ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଜୀବନ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ ଲାଗି । ଆଜି
କାହାରିଲୁ ସେଗ ସହିତା ଦେଇ କରିବାକୁ
ଦେବ କାହିଁ । ଯେହେତୁ—

ନିଜେକଟୋ ସାହୀଁ :— ନିଜ ଗୁଣରେ
ଚିକିତ୍ସା ଜମାକରି ସଙ୍କୋଳ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର
ଦେଇଥିଲା ।

ଇଲ୍ଲେବଟ୍ରୋ ସାଲବା :—ପୁଣ୍ୟ ସେଇସବୁ
ଦିନାର୍ଥ କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ ଦେଇଅଛି ଦେଶ ବିଦେ-
ଶରୁ ସେହିପରି ବର୍ଷେ ଅଯାଚିତ ସୁଖମାଳିପତ୍ର
ଲବ କରିଅଛି ।

ମନେହିଁସାଇବା:—କବୋଲାଦିର ତ୍ରପ୍ତି
ସୁରେ, ଦେଖିନବ ହୁବରଣରେ ଦେହୁତିବଳ-
ଶକ୍ତି ସମୋଦେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋଳଞ୍ଚିବାରୁ ଏହାର
ଦିନ ଜୀବନ ବହୁତ ଦେଗଲେ ସଫ ଶବ୍ଦର
ବହାରର ହୋତିଥିଲେ ଏହି ତାଦାର ଅଗ୍ରେଜ୍-
କାରିବା ଶଳୀ ଶକ୍ତି ସଙ୍ଗେ ବେଗର ପ୍ରଦ-
ଳିତା ଶଳୀ ଦମଳ କରିଦିଏ ଏହି ଶାର ମାହା
ମେଦିନୀ ମାତ୍ରେ ସେବୋପରମ ସୁଜ୍ଜନବା ଅନୁଭବ
କରୁଥାଏ, ଯୁଗି ଶାର ସପ୍ରାତ ମଧ୍ୟରେ ବେଗର
ମଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତ୍ରପ୍ତିଜେନେ ଲାଗୁ ନବ ଶାପ୍ରଥ, ନବ
ତ୍ରସାଦ ଓ ନବ ତଳେବର ପ୍ରାୟ କରିବାରେ
ଯେବେଳେ କାଳୋଚିତ ବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ
ମେତ୍ର ଆମେ।

କରେନ୍ତୋ ସାଇଂଚା ୧୦-କଣ୍ଠର ଶ୍ରୀମଦ୍
ଲକ୍ଷ୍ମୀମେହଳ ବଳବୁବେ ପ୍ରତକିର୍ଣ୍ଣ ଓ ବିଜ୍ଞାନ
ଦେଇଥିବା ବି ବିଦେଶୀ ବି ବିଦେଶୀ ସନ୍ତତ

ପ୍ରକାର ସାଲବା, ସକଳ ପ୍ରକାର ତୀଷଧିହୁଁ ଦୂରେ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଗୁଣକିଶୋଷ ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତାଙ୍କ
ରଜେ ଦିନ—

ଭଲେବ୍ରତୋ ସାଲସା ।— ବେଦୁଦିନକ ଶକ୍ତି
ପ୍ରଭାବରୁ ବେଳ ସଙ୍କୃତୀ ଅବେଗମ କରିବା
କହାପି ପୁଣ୍ୟକମଳ କରେ ଯାହିଁ । ବନ୍ଧୁ ପଶ୍ଚାତ୍
ତ ତୁମ୍ଭେ ଦର୍ଶନ ପଲେ ଏହା ପ୍ରଭାପନ ଦୋଷ-
ଥିଲା । ପୁଣି ଏହି ସ୍ଥାୟୀ ଅବେଗମାରିବା ଗୁଣ
ଥିବାରୁହିଁ ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଭାବ୍ୟପ୍ରାଦିତ ବଜ୍ୟରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାକ
ଅସ୍ଵାର କରୁଥିଲୁ ଯେଉଁଠାକୁ ଥରେ ଭାବ୍ୟ
ପ୍ରେରିତ ଦେଉଥିଲା ସେଠି ଅସ୍ଵାମିମାନେ
“ ଭଲେବ୍ରତୋ ସାଲସା ” ପରିପାଳନ ଦୋଷ
ବାରମ୍ବାର ଡକକା ଭାବ୍ୟ ପଠାଇବାକୁ ପରି
କେଣ୍ଟାହୁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାସଗାନାଳରେ ଉପ-
ସକ୍ରି ବେଳିରୁ ଏହି ସାଲସା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି
ଯାଇଥିଲା । ଥସିଥା, ଉଭୟରେ, ଅମେରିକା,
ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରଭାବ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥାଇଲୁ । ଭାବର ଲୁଣୀରବାଧା
କୁଣ୍ଡବଠାରୁ ଚାଲୁଥାଏ ଗଜ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ସମାନ ଅଭରର ସହିତ ପ୍ରବନ୍ଧ କରୁଥାଇଲୁ ।
ଭଲେବ୍ରତୋ ସାଲସା ସତ୍ୟ ଯେପରି ଚାଲୁଥାଏ
କିମ୍ବା କରିବାରୁ ବୁଝିଗରରେ— ଶୁଭ୍ୟଦୂତରେ
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା !!! ବାପ୍ରତିକ ଏବୁଧ
ସମଲବ ଏବୁଧ ଅବେଗମାରିବା ଏବୁଧ
ଅଲୋକିକନା ଭାବ୍ୟ ଏକାଧାରେ ଏତେ ଅଧିକ
ବରଷକର ନିତିପଦେ ସମ୍ମୁ ହୋଇ ଯାହିଁ ।

ଭବେକ୍ଷେ ସାଲବା । — ଦୂଷିତରକୁ ଶୋଧନ
କରିବାକୁ, ଦୂରକ କରିବାକୁ ଯୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ,
ବାଚ, ପଞ୍ଜାବାର, କହିବାର, ଅସୁରଙ୍କ ପଲିବା;
ବୁଝେଇ ଦୋର ପୁଲ ଛଟିବା, ମୁଣ୍ଡିଆଗ, କୁଳି
ବରମି ଓ ପାଇର ବା, ନାଳ ଓ କାହିର ବା
କେହରେ ବା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ଭଲରେ ପାଇ
ଏଇଲ୍ଲ-ସାବା ନା ବଲା ବିନ୍ଦ, ଖବଳ କୁଣ୍ଡ
ବେଗର ପ୍ରାଚୀମୁନିଷ୍ଠା ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍ସମନନ୍ଦିଷ୍ଟ
କପ୍ରାଚାର ଧୀତ୍ରା ଓ ଉପର୍ଦ୍ଧା ଏହି ତହିଁର
କୁନ୍ତାଯତି ଶାନ୍ତାଫ ଧଣି ପାଇ ଓ ବଜମି
କରି କଳ କାର ଦିନବାକୁ ଏହାପରି ସ୍ଵାଧୀ
ନେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଇ ଦେଇ ।

ଲଳେବିପୋ ସାହାରୀ ।— ତଳ ଶୁଣ ମାତ୍ର
ଦୂରାକୁ ଶୁଣିଯେ ଧୃତସ୍ଥକ ଦରବାକୁ—
ପ୍ରସ୍ତାବ ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିମାଣ କରି କରିବାକୁ—
ପରିମାଣିବେ କ୍ଷମତା ଦେଖିବାକୁ,— ବାରା
ବଳୟ ଶୁଣିବୁ— ଅର୍ଥାତ୍-ମେହ, ପ୍ରମେହ,
କିମେହ, ଧାତୁ ଫୋରଲୁ, ବନ୍ଧୁମୁଖ, ବାରମ୍ବାର
ବା ଅକ୍ଷୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା, ନେହବାଚ,
କୁତୁ ଜଳବା, ବୁଗାରେ ଦାର ପଡ଼ିବା, ମୁହୁ-
ର ଶୁଣ ବା ପୁଜ-କଳ ପଡ଼ିବା, ସୁଧିଦୋଷ,

ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ କା ପଲେ-ଦୁଃଖ ବା ଅଦୁଃଖ ଶୁଣ
ପଢକ, ମୋ ମଳ ଦେବଗରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଗତ,
କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେଖୁକ ବା ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ସହବାପ ହେଉ ସୁରକ୍ଷା
ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ, ମୁଣ୍ଡ ଦୁରାଳିକା, ଚିତ୍ତର ଅପ୍ରେରତା,
ନିର୍ବିନ ପ୍ରୀତି, ଚିନ୍ମା କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭାବିତ,
ସାମାଜିକ ସହବାପ ବା ଉତ୍ତେଜକ ମାହି ଶୁଣ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବା ଉତ୍ସାହ ସାବଧାନ ଶକ୍ତିପାତ୍ର

ବ୍ୟାଧି; ରଷ୍ଣ ଓ ଭୂପରିହାର ସମ୍ବଲେ ୧୦୪
କରିବାକୁ ଅନ୍ୟଥି ଅମୋଦ ।
ଉଲେଖକ୍ରେ ଖାତା:—ର ଗୁଣାବଳ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ବାହୁଲ୍ୟ, ଥରେ ପରିଷା କରି ଦେଖ ।
ସଙ୍ଗେ ଶୁଭମତ ପାଲିବ । ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷ ଦେବ ।
କୋଣ୍ଡ ପରିଷାର ଦେବ । ଦେବରେ ଦ୍ଵିଗୁଣ ବଳ
ସାରାକ ଦେବ, ସୁଖ ଦୁଃଖ ଲଭ ଲାଗୁ ଦେବ
ସତକ-ତୃତୀୟ ପୁଣ୍ୟ ଓ କାନ୍ତିମୁକ୍ତ ଦେବ । ଶଶରର
ଜ୍ଞାନ କମେ ବଚନ୍ତୁକି ।

ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇଂସ୍ :—ସହିତ ତୌଣସି
ପ୍ରକାଶ ବିବାକୁ ଦୁଇଧର ସମ୍ବନ୍ଧର ନାହିଁ । ସୁଧା-
ଅସୁଧା ଆବାଳ ଗୃହ ସମୟେ ସକଳ ଅବସ୍ଥାରେ
ସକଳ ସମୟରେ ସେବନ କରି ପାରନ୍ତି, ଅଥବା
ତୌଣସି ବଠିନ୍ କିମ୍ବା ମରେ ଅବଦକ୍ଷ ହୋଇ ରହି
ଥାଇ ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ୱାସଦୁଷ୍ଟନଃ ।—ସେଥା କ୍ରମରେ ବିଷ କହୁ
କର ନାହିଁ । ଅଥାବ ଅଡ଼ମବ ଧୂର୍ତ୍ତ ବିଜ୍ଞାପିତ
ବିଶ୍ୱାସ ମେନ୍ଦରରେ ପୋତିପେ ପଲ ପାରି ॥

“ ମଲେକ୍ଟୋ ସାନ୍ତୋ ” ରୁହ ଖେଳଇ
ପାହିବ ଆଶ୍ରମ ! ଯେହେତୁ ଗୋଟିଏ ବୈମାନିକା
କାଜୀଏ ଦେବରାଯ ହୋଇ ନାହିଁ ଚାହାଇ ବହୁ
ପ୍ରମୁଖ—ବହୁ ପ୍ରକଳ୍ପିତ—ବହୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଥିକା-
ପାଇବେ ଶ୍ରୀ ବେବୁଅଛି । ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶିତ ୫

ବନ୍ଦ ହେବା ପ୍ରକ୍ରେକ ଖାଦ୍ୟକ କାହା ପାଇବେ
ବନ୍ଦ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାବାସୀ ଫେଲିଗ୍ରାହ୍ୟପଠାର ଜୀବିଧ
ବାତ୍ତିଥିଲୁଣ୍ଡି - ସେମାଳକର ଓ ଅଧିକ ଦୂର
ଦେଶବାସୀ ଘେରିବର ସୁଧିଧାର୍ଥେ-ପୁଣି ଫେଲି-
ପଠାଇବାର ବ୍ୟୟ ଲୋଘବାର୍ଥେ-କନ୍ତୁ ବ୍ୟୟ
ର ଗର୍ଭତ୍ତିମେଷଙ୍କର ନିର୍ମାଳକୁଯାଏଁ ଅମୂଳନ-
କ ସଂରକ୍ଷଣ କାମ ଓ କେବଳ ଚିରଶ୍ଵାସୀ ରୂପେ
ରଜ୍ୟର କରସାଧନାକୁ ଥବିପର ଫେଲିଗ୍ରା-
ହ ଠିକା ହେବାର “ମେଜର—କଲିକଟର”
କରିଲେ ଶୁଭ ଶୀଘ୍ର କାହା ଅଛି ଅଧିକରେ
ହେବା ।

ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଇଂସାର :—ଆବଶ୍ୟକ—
କୁଳ ଜେମସ୍, ମେନର ଏମ୍, ଏ, ଏମ୍, ଡି,
କ୍ଲାର୍କ୍‌ସାର୍ଥାନ, ନିର୍ମାଣ ଅମେରିକା । ଭାବର-
ର୍ଥ ଏକମାତ୍ର ଏକେକ ଓ ପ୍ରାପ୍ତିଶାଖା;—
କଲିକ୍ଟ, ମେନର ଏଣ୍ଟ୍‌କାଙ୍ଗ୍‌ସା, "କଲିକ୍ଟା
ଫିଲ୍ଡ୍" ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକାର ଦିବରେ
"ପାଞ୍ଚାବେ ହେବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅଛୁ କାହାରକୁ ଅପ୍ରାସୀ ଗୁରୁତ୍ବଶୀଳ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବନ ସେବନ କର ଅନ୍ତରେ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ ବରକାରୁ ହେବ ନାହିଁ ।
ବିଦ୍ୟା ଜୀବନର ନୂତନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ! **ଶିଖନାଳୀର ।** ୧୯୫୫ ମେୟେ ୧୦୫୩ ପାତ୍ର

ଭାକ୍ତିର କେ, ଶୀ, ମାଟେଙ୍କ ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ଧିତ
ଜଗନ୍ନ ପ୍ରଦେଶ, ଥର୍ମ୍‌ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଣାଶିଖିଆଁ ଏ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ
ଘଳପୁର ଥେବା—

DANZIN

ବୃଦ୍ଧିକା କରିବାରେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଭବ ହେଲାକଥା ।

ଶୁଭବନ୍ଦୁ ପାତ୍ର ଦେଶ, ସେଥି କମନ୍ୟୁ ଅଭ୍ୟାସଠାରୁ ଏବନେଷବାସିମାନଙ୍କ ଉନ୍ନୟ ଗ୍ରାହଣ ଉପହିତ ହୁଏ ଏହ ତାହାର ପରିମାନ ଫଳରେ ଧାରୁବୋଲାଖ, ମେଦ, ପ୍ରମେତ, ଶୁନବାଲାଖ, ଛାନ୍ଦାରୁଟ୍ଟି, ପାରଦ କିରୁଟ୍ଟି, ଏମନ୍ତ ବିଲୁଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଦୂର୍ଲଭ ମାଳବିଜାବକଳୁ ଅଧାର ଓ ଅଭିର୍ଭବ କରି ପଢାଏ, ଏହ ସବଳ ଗେର କବଳରୁ ଭାବବିବାସିମାନଙ୍କ ଭକ୍ତାର କମନ୍ୟୁ “ଡାକକଳନ” ଅବସତ୍ତାର ପ୍ରଦେଶରୁ ପ୍ରକର ଫଳ ଦୀର୍ଘକ ତିଥି ପ୍ରକଳତ ବୌରସି ତିରା ଶାକୁରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇ କିମ୍ବା । ବେଥି କମନ୍ୟୁ ଭାକୁର ମାନ୍ଦିଲ ପାଥବି ପ୍ରଦେଶକାର କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଲଗା ଓ ମୁଲ କିର୍ତ୍ତାବାସହିତ ବୁଦ୍ଧିଶିଖି ବାର୍ତ୍ତିମେଷ୍ଟିକ ଫାମିଲୋକାପ୍ରାଚୀ ଅଭିଯାତର ଅୟବର, ପଞ୍ଚବିନ ଯଦିର ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହ ମଦାଶକ୍ତିଶାଳୀ ତିଥି “ଡାକକଳନ” ଅଭିଷାର ହୋଇ ଭାବବିବାସିମାନଙ୍କ ମହାନ ଅଭାବ ଦୂଷତ୍ତ ହୋଇଗଲା ଯେବେ ତୁମେ ମନେ ବରିଆଖ ଭୁମିର ଗେର ଅଷ୍ଟା ସବ ଭୁମିର ଚିଦସର ଭୁମିକୁ ଅବେଳ୍ୟ ହଲାନାଳୁ ନେଇବା, ବିଦ୍ୟାକୁ ଯେବେ ତୁମ୍ମେ ଥରେ ଏହ ମଦାଶକ୍ତି “ଡାକକଳନ” ସେବନ କରି ଦେଖ ସଙ୍ଗେ ସୁଧାଳ ପଳିବ ! ନରୀବ ହେବରେ ସୁନ୍ଦରୀ ନୃତ୍ୟ ଜାହାନ ଜାହାନ ପାଇବ ! କାହିଁରେ ଦୂଷତ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅର୍କିବାଳୀ ଦେଖ ସାଧାରଣଙ୍କର ସେ ବିଦ୍ୟାପି “ଡାକକଳନ” ଏହାବେଳେ ଦୂଷତ୍ତ ହରିଦେଇଥିଲା । ବୁଦ୍ଧି ରଖେ । ଜାନକିର ସେଇ ପ୍ରାୟ ରଖେନାହିଁ, ସମ୍ମତି ଅବେଳ୍ୟ କରେ ଅରେ ଅବେଳ୍ୟ ହେବାମାର । ସାଇଥ୍—ବେଗ ପୁଣ ଅହ୍ୟାୟୀ । ଜାନକିର ପୁଣ ପ୍ରାୟୀ ।

ଭ୍ୟାକୁଳିକ—ମନ, ଧ୍ୟାନ, ସ୍ଵଦିଷ୍ଟ, ମାର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବି ପ୍ରକାର ମାଦକଦ୍ୱୟରା ବିଶ୍ୱାସ ପହାର୍ତ୍ତର ମଂଞ୍ଚର ଦାହିଁ । ତଥାପି ଏହାର ଏକ ଅନୁଯାୟୀ କୃତ ଏହି ଯେ ଜୀବଧ ବୈଜନିକତାକୁଣ୍ଡଲ ପରେ ମନ ପ୍ରମୁଖ ହୁଏ, ଘସର କୁଣ୍ଡଲ ହୁଏ, ହୃଦୟ ବନ୍ଦ ହୁଏ, କୋଣ୍ଡଲ ପରିଷାର ହୁଏ, ଭ୍ୟାକୁଳିକ—ଶାଳାକୁ ସଫାର, ସବୁକମ୍ପାର୍କ, ଶାଳକିଳ ସେବକଙ୍କରେ ଦେଖିବି ପ୍ରକାର କହା ନିମ୍ନମ ଥିବାରୁ ସବଳ ବରୁରେ ଓ ସବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବାଳ ଦୂର ବନ୍ଦିଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସେବନ କର ଧାରନ୍ତି । ସେଥି ନିମ୍ନେ ଏହା ଦରନ୍ଦର ବିନ୍ଦ ଓ କର ଦେହର ଜ୍ଞାନକ ।

ଭ୍ୟାକିନରେ କି କି ଗେମ ଥିଲେ ତୁ ସାହିତ୍ୟ କିମ୍ବା ?
 ୧। ମେହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା ତୁ ଆଖି; ୨। ବରମୀ ଓ ପାରଦ ତୁ କିମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା;
 ମେହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା—ଯଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସ୍ଵର୍ଗଜ ଥାବୁ ନିର୍ଗମନ କା ଭାବୁ ନିର୍ଗମ ଦେବା, ମୁହଁରୁଷ ପ୍ରସ୍ତରର ଦେବା, ପ୍ରମୁଖର
 କ୍ଷାଳା, ପ୍ରାଣ ପୁଣେ ବା ପରେ ଶୁଭାଧର ପଢାର୍ଥ ବହାର ଦେବା । ଶ୍ଵାଙ୍ଗକ ଦର୍ଶକ ବା ଶୁଣିରେ ରେତୋପାତା, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣିର ଚାଲବା, ସମ୍ବନ୍ଧୀୟରେ
 ଦୋଷ ଓ କଳନିର ମୁଖ୍ୟର, ମୁଖ୍ୟର, ଦୂଷଦୂଷ କ୍ଷାଳ, ପରୁ କ୍ଷାଳା, କଷ୍ଟକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନବା, ହାତମୋଡ଼ିଦିବବା, ସୁରକ୍ଷା ଶକ୍ତି ର ଦ୍ରାସ, ଖାତ
 ଫେରରେ ଦେବତା ଓ ଜନବିତାର ରହାବ ।—ବକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୀଡ଼ା, ଯଥା ।—ମରମୀ ଓ କଳନିର ପାତା ବନ୍ଦଦାର ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେ ସମାଜେ କା ଓ
 କାନ୍ଦବ, ଦୂଷଦୂଷ, ଦୂଷଦୂଷ କ୍ଷାଳ, ପରୁ କ୍ଷାଳା, ମୁଖରେ ଓ ମାତରିତରେ କା, ବାଗ କା, ପରଦା, ମାତରା
 କଳଦରି ଦରିବା, ଦାତ ଓ ଲୋକ ଫଳିନା, ଯଥା ଓ ରିଠର ଦେବମା ଇତ୍ୟାଦି—ଜ୍ଞାନଜଳ—ସ୍ଵର୍ଗ ଧ୍ୟାନରେ ଦେଇଛି ଏବ କି ତୁ ମାତା
 ମୁକ୍ତି ପରି ବୋଲିଲ ଏ ଦ୍ୱା । ଗ ବୋଲିଲ ଏ ଅବୋଦ୍ଧା, ଗ ବୋଲିଲ ଏ ଦ୍ୱା ଅବୋଦ୍ଧା ।

ମୋଲ ଏଜେନ୍ସୀ — କଣ୍ଠୀଆ, ବମୀ, ସିଲ୍ଲେନ, ଅର, ବି, କି, ଏଣ୍ଟ୍ର ଡୋଃ
ଦେଉଥିପାଇ— ୧୦ ମର ଅପର ବିହୁର ମୋଲ ମହିନେ ହେଲା

୨୪ ଘର୍ଷାରେ ଯାଦୁର ଆବୋଗା ।

ଭାକୁର ହେ, ଶୀ, ମାତ୍ରର ଅବସ୍ଥା—ପଞ୍ଚମ ସଜ୍ଜିତ ସାହୁ ଓ କୁମାର

ମେ କୋଣସି ପ୍ରକାର ଯାହା ଦେଲେବେହଁ । ଏ ନିଶ୍ଚାଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାଳ ମାଟେକୁ ଅଧିକାର ପାଇଁ ହେଲେହେ ଯେ ନିଷ୍ଠ ଅଧେନ୍ୟ ହେବ, କୁଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହିଁ ପାରଦ ପ୍ରକାଶ କୌଣସି

ଜାତୀୟ ମାନୋକରଣ “ଆମେହି ହେଉ”!—ସାହାର ବେଳେ ଯେତେବେଳେ ହେବାର ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ହେବାର

ଦୁଇ ପରିମାଣରେ କୋଣାର୍କ ପ୍ରକାର ଯା ହେଉ ନିଷ୍ଠା ଅବେଳା ହେବ।

ଏହିକ୍ଷେ—ଅବ, ମ, କୁ ଏହି ଦୋହା । ୧୦ମର ଅତିକର୍ତ୍ତା ଚିନ୍ତାରେ ବେଳ ଦିଲାଗା

THE UTKAL DIPIKA.

୧୦୨ ପ

୧୦୯ ଖ

CUTTACK, SATURDAY THE 22nd FEBRUARY 1902.

୧୧୧ ଟ ପାଳରୁକ । ସଂ ୧୦୫ ମାଲ ଶକିବାର

ଅଞ୍ଜିମ

୧୦୯

ପଞ୍ଚବେଶ

୧୦୯

ଚିକାପନା ।

ନୃତ୍ୟପଣ୍ଡିକା !

ଶକାବା ୧୯୦୪ ସତ୍ତବ ୧୩୦୫ ଓ ୧୩୧୦
ମାର୍ଗକା ସତ୍ତବ ୧୫୦୨ ଓ ୧୫୦୩ ପୂର୍ବପର
ବିଶ୍ଵକ ପ୍ରକିଂଦରାନନ୍ଦବାବୁ ପ୍ରତାପିତ ହୋଇ
ବିହୃତ ଦେଉଥିଲା ।

ବତ୍ର ୩୦ ।

ଶେଷ ୩୦ ୧୨

ମୋପର କିମନ୍ତେ ଡାକମାସୁଲ ୩୦ /
ସେବିମାନକର ରେଲ ବିମା ଶୁମାରହାର
ଲେବାର ସୁନ୍ଦର ଅଛୁ ସେମାକେ ଲେଖିଲେ
ଖେଳ ଅନୁଷ୍ଠାବେ ପଠାଇବ ।

ଆ ମୌଖିକର ସ୍ଵ

ଫେରେଟ୍ସ

PUBLIC WORKS DEPARTMENT.

NOTICE

It is hereby notified that the undermentioned CANALS will be CLOSED for Annual Repairs during the periods specified below:-

The TALDANDA and MACHGONG CANALS will be closed from 15th March to 15th April 1902, both days inclusive.

The KENDRAPARA CANAL to Bosesore Luck, Gorai and GOBRI EXTENSION CANALS, (Jagathpur to Alba) from 20th April to 5th May 1902, both days inclusive.

The KENDRAPARA CANAL below Bosesore Lock (Bosesore to Jambu) from 20th April to 20th May 1902, both days inclusive.

The HIGH LEVEL CANAL, RANGES I, II and III, and JAIPUR CANAL, from 20th April to 10th June 1902, but will be opened sooner if there is sufficient water in the rivers.

CUTTACK, } W. A. INGLISH,
12th February } Superintending
1902 } Engineer,
Orissa Circle.

West End Watch Key winding Lever,
watch full jewelled

Guaranteed for four years

No. 935 to 1000

Hunting Rs. 25

Half hunting Rs. 28

No. 800 to 1000

Courvoiser freres hunting Rs. 14

Cylinder Lever

Do. half hunting Rs. 16

No. 900 to 1000

Extra Quality

Hunting Rs. 16

19

Half hunting Rs. 18

21

No. 800 to 1000
White field & Co. Lever watch
Guaranteed for three years,

Hunting ... Rs. 16
Half hunting ... Rs. 18
18 Carat gold guard maff Chain Rs. 28 A. 0
Silver guard maff Chain Rs. 2 A. 4
S. ABDUL AZIZ

Gold and Silver wire netting supplier
CUTTACK

Watch Importer

and

Spectacle Dealer

CUTTACK

NOTICE

Wanted a state Pleader for Monrbunj State. He will get a salary of Rs. 50 per month, a fee of Rs. 8 per diem in Criminal cases. Conducted on behalf of the state, subject to a maximum of Rs. 32 per case, and the usual fee in Civil cases. None need apply who is not a B. L. and has not practised as a pleader for at least 3 years and does not have a pure character. Preference will be given to one who can read and write Oriya. The selected candidate shall have to enter into an agreement to stick to the post for at least 3 years.

Applications will be received by the undersigned up to the 15th March 1902.

17-2-02 } Mohini Mohan Dhar
State Judge
Monrbunj.

ଉକ୍ତାବୀପିକା ।

ଏ ସ୍ବାଦରେ ଅନ୍ତିମବା ସରକାରୀ ଗାଲି-
କାରୁ ପ୍ରକାଶ ଘେ ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷ ସାହୁର ପାଇବା
ଲୋକଧର୍ମଜୀବରେ ଆହୁର ୩୯,୮୫ ଟଙ୍କା
ହୋଇ ମୋଟ ୩,୦୭,୬୩୭ ହୋଇଥାଏ । ଅଧ-
ିକାରୀ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ଓ କପରଦୀଶ୍ୱରେ ବନ୍ଦିଥାଏ ।

ଶୁଣବର ସ୍ମୃତି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ସଂରକ୍ଷଣର
ସବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ଅପ୍ରାୟରେ ଉଣ୍ଡିଯା କବର୍ତ୍ତ-
ମେଳ ଶୋଟିଏ ନୂହନ ପଦର ହୁଣ୍ଡି ପାଇବର୍ଣ୍ଣ
ସବାରେ କରିଥିଲୁଛି । ସେହି ପଦର କାମ ଭାବ-
ଜୟ ସ୍ମୃତି କାର୍ଯ୍ୟର ତାତରେବୁକ କେବଳକ
ଏହି ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ଯେ, ଏତି, ମାରବଳ ସାହେବ
ହିଂସରେ ନିୟମିତ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଶ୍ରୀଦେବି,
ଶାସକକର୍ତ୍ତାମାନେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲୁଛି ତାହା କରିବେ ଏହି ବନ୍ଦୟ ହୋଇ-
ଦିବେ । ତାକୁ କର୍ମଧାରୀ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ
ପରମର୍ପି କରିବାଦିହାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଏହି
ଉଣ୍ଡିଯା ମବ୍ରିମେଣ୍ଡ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ କାହିଁଦି
ଅଧିକା ଏବଳମ୍ କେବା ଦେବାର କାହା ପ୍ରିୟ
କରିଥିଲୁଛି ତାହା ଦେଇଁ ପ୍ରଦେଶର ବି ବ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମ ଦେବ କାହା କାହିଁ ଦେବେ
ଓ ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ତହିଁର କାହିଁକି
ପର୍ଯ୍ୟାଟ ଦେବେ ।

ପ୍ରାଚୀନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖନ ବିଜ୍ଞାପକରୁ
ଯାଠକମାଳେ ଅନନ୍ତର ହେବେ ସେ ଉତ୍ତରାଜ
ମାଲମାଳ ବାର୍ଷିକ ମରମତି ସକାଶେ କିମ୍ବୁଳିଖିତ
ତୁମେ କଳ ଦେବ । ସଥା—

ଗାଲଦ୍ରାଗଳ—ସନ ୧୯୦୨ ଧାର
ଚମାର କାହିଁ ରିଜଠାରୁ ଅପ୍ରେଲମାସ ତାଙ୍କ ରିଜ
ଏର୍ଡନ ।

ବେଳୁପଡ଼ା ନାଳ ଜଗରୁଣୀରୁ ଅଳଙ୍କ
ଯାଏ—ସନ୍ଦର୍ଭରୁ ବାଲ ଅପ୍ରେଲମାସ ତାହାରୁ
ଥାରୁ ନିରମାଣ ଭାବ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ
କୋଣପୁରୀରୁ କୁଳ୍ପୁରୀରୁ ଅପ୍ରେଲ ଭାବ ହୋଇ
ଜାତାରୁ ଗଲ ଭାବ ହୋଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ହାରିଲେବେଳ କାଳର ୧୯, ୨୪, ୫ ମୟୁ
୪୩ ଓ ଶାହିପୁର କାଳ—ତା ୨୦ ରାତି ଘରେ-
ଲାଗୁ ଛାନ୍ତି ପା ୧୦ ରାତି ଘର୍ଷଣ୍ଟ ମାତ୍ର
ନାହାରେ ଛଳ ଦେଲେ ତହିଁ ପୂର୍ବକୁ ପାଇଁ
ପାରେ ।

ଜଳ ରହିବାର ଦିନସ ପ୍ରେସରୀ କରେଣାହା
କାହୁଁ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରୟୋଗିତ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ
ଥିଲା । ବର୍ଷାକର୍ତ୍ତରେ ମହା ବର୍ଷାକ ଘଟିଲାଏଇ

ଶୁଣ କିଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଏବନ୍ତିକିମ୍ବା
ସବୁର ଶକ୍ତିବାସରେ ଅନ୍ତର ବିନିମୋହି ଧରି
କିମା ବଜାରେ ବାପ କରି ଶିଳା କରୁଥିଲେ ।
ନନ୍ଦବର୍ଷ ସବୁର ଆୟୁ ଟ ୨୫ଟାନ ଓ ବାଯୁ
ଟ ୪୩୨୨୪ ଯାଇ ବାଜା ଟ ୩୨୩୬୮ ଲିଙ୍ଗ
ଥିଲା ବର୍ତ୍ତିବର୍ଷରେ ଆୟୁ ଟ ୨୯୩୭ ମଧ୍ୟରେ
ଟ ୨୭୨୫୮ କେତେ ଯାଇ ଦୂର ବାଜା କରୁଥିଲେ
ଏ ଗନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ/୭ ଲିମା ଅଛି । ଯାହାହେଉଁ ସବୁର
ବିଷୟ ଯେ ଜୀବର ଅଧେଷ୍ଟା ଆୟୁ ଦେଖି ଥିଲା
ଓ ପୂର୍ବବର୍ଷର ଲମା ଅଧେଷ୍ଟା ଲମା ମଧ୍ୟ ଦୂର
ହୋଇଥିଲା । ସବୁର ପ୍ରଥାକ ଆୟୁ ମାରିବ ଗୁରୀ
ବ୍ୟକ୍ତ ବିକାନ ପ୍ରକାରରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏକବାଲିତ
ଦାକତ୍ୟାର ପାଇ ଦୂର ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସବୁର ବ୍ୟୁତ ଅଧିକ ପଡ଼ିଥିଲା
ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ବାମାହିକ ଓ ଶିଳା ବିଷୟକ ଅଧେ
ମୃତ୍ୟୁ ଏପରି ମୋଟିୟେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟିକ ସବୁ
ଦାର ଅବଶ୍ୟ ଦେଖଇ ଉଚ୍ଚତର ସମ୍ମାନ
ଓ ଏହାର ସବୁ ଚେତେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ହେଲେ
ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ଅଛେ ।

ବଜାଣୀରେ ଖୋଟିଏ ଭ୍ରତ୍ୟାକ ମିଳିବ ଦୋଷ
ଥିଲ । ବନ୍ଦିବା ବଜା ଏହି ଭ୍ରପକ୍ଷରେ ଏ
କମରକ ଅନେକ ରହିରେଣ୍ଡାସୁ ଦେଖାୟୁ ଦେବ
ମହିଳା ଏବଂ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସାହୁମାରଙ୍କୁ
ଆମେଶା ଦେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାରଜା
ଶ୍ରୀମାର୍ତ୍ତି ଏ କମରକ ଅସ୍ଵାକାରୁ ସେ ଓ
ତାଙ୍କର ଅଭିଭବକ ସଙ୍ଗ ବନ୍ଦିହିତାର୍ଥ
କାମୁକ ଆମେଶା ମରେ ଏହି ଚିଳକରେ ଯୋଗ
ଦେଇଥିଲେ ଏହି ନାଶର ମହାରଜାକର ଦର୍ଶନ
ଲାଭ ଏହି ମେଲଦର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥରେ ଦୋଇଥିଲା ।
ମହାରଜା ଦେଖିବାରୁ ଯେମନ୍ତ ସୁଧୂର ତାହାଙ୍କ
କର ସୁରକ୍ଷାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତମାର ଦେମନ୍ତ ପ୍ରୀତିକର
ଆଗେ । ବନ୍ଦିବା ଗଜା ମହୋଦୟ ଆମେଶା
ବ୍ୟକ୍ତିକର ମହୋରଙ୍କକ ନିମନ୍ତେ ନୟୁରକଙ୍କର
ବାତ୍ୟକଳ, ଅଞ୍ଜା, କୁଣ୍ଡ ପାଦକ ଖେଳ,
ସଙ୍ଗୀତ ପୈଲ କାଟ, ଅତସବାକ ପ୍ରଭୁକ ଅଣ୍ଟି-
ଥିଲେ ଏକ ପ୍ରାକ ତମାଙ୍କ କଳପାକ ଭ୍ରତ୍ୟାଦର
ଉତ୍ସମ ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁ ଦୋଇଥିଲା । ଅତସବାକ
ଛଳେ ସୁଲେ ଏବଂ ଅବାଶରେ ପ୍ରଦୟତ
ଦୋଇଥିଲ ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକମାତ୍ରୁ
ତହିଁର ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣା ଗଲା । ସାମେଯରେ ଏହି
ମଳକଟ ସହାଯରେ ସଂଘର ଦୋଇଥିଲ ଏବଂ
ବହୁଂ ଥାରି କଣିକା ହଜାର ଧର୍ମବାଦ ଦେଇଥିଲା ।

କେବାର କଞ୍ଚିଲାଙ୍ଗର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ମାନ ଦେଇ
କରେ ମହାମନ୍ୟ ଜୀବ ତଳୀଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ପୁଣେ ଏହି ଶୋଭାବତ ପଟନା ଅଧିକ ଲଭ୍ୟ
ପରିବଳକର ଥିଲେ ପ୍ରଶଂସା ଭାର୍ତ୍ତକ ତରି
କହିଲେ ଏହି ପ୍ରସାଦ କହୁଁ ଏହି ଯର୍ତ୍ତକାଳର
ବନ୍ଦଦଣ୍ଡିତା ଦେଇ ଜାଗପ୍ରକଳ୍ପିତ ବା ବନ୍ଦଲାଭ
ବ୍ୟୁଧ ଜୀବତକୁ ଅନ୍ଧିତ୍ୱେ ଏହି ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟର
ଏ ପରିବଳ କାଳରେ ସେ ସେମନ୍ତ ଏହି
ଦିଗରେ ଜୀବତ ସୀମାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାର ଏହି ବନ୍ଦ
ଦେଶର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହି ଦେହର ସ୍ଵଦୃତ ବନ୍ଦ
ଯାଇଥିରୁ ତେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ବ୍ୟାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ଥାଇ ଏହି ସନ୍ଦେଖ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ଘରମାରେ ବନ୍ଦାର
ଅଛି । କର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସବର ସହ ହାତ ସାଲିଲେ
ଜୀବତର ବନ୍ଦିରଙ୍ଗେ କେଇ ଅନ୍ଧିତ୍ୱରେ
ବାହାରର ବ୍ୟାପାର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ରବ୍ୟରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟକାଳ
ଲଂବଜ ଜୀବତ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ କରିବା ଏହି
କିବରର ବ୍ୟାପାର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଯାଇଲେ ବନ୍ଦ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ମାନକରନ୍ତର ସମ୍ମାନ
ନିଯୋଜିତା ବନ୍ଦର ପ୍ରସାଦ କରିବା ଜାହାଜ
ପ୍ରଧାନ ତାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବେ ।

ମତ ଦେଇଲାର ଅପରାଧ କି ଏ ଶାଠାରୁ
ବନ୍ଦ ଦୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ନଗରର କଳାଚାରୀ

ପରିବାର ଗହୁକ ବଳ ଯାଇପାରେ । ଅନ୍ତରେ
ଉଠା ହେବ ନାହିଁ ।

✓ କୋଣସିରାରେ ପାଠକାରିତମ୍ ।

ଶ୍ରୀପାତ୍ରୀ ଉପଲବ୍ଧେ ଏ କଲାର କୋଠପଦ
ମୁଠାରେ ସେପରି ମୃଣାଥୀ ସରସଳ ଦେଖାକ
ପୂଜା ଓ କାଟକାରିନୟ ଅଳ୍ୟାଳ୍ୟ ବର୍ଷପରି ଏ
ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଶ୍ରୀପାତ୍ରୀ
ହିନ୍ଦାରୁ ଦଶମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃଣାଥୀ ଦେଖାକ
ପୂଜା ହୁଅଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହିରେ
କହିଯାଇବାର ଅରିନୟ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ
ପାଟେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଜବାଳା କାଟକର
ଅରିନୟ ଏକବିନ୍ଦରେ ହୋଇଥିଲା । ଅଳ୍ୟ
ସକଳ ବାହିରେ ବଜାଳାରୁ ଅନୁବାଦକ କର
ଅନ୍ୟେଷ୍ଟର, ବିକାଶକ୍ୟ, ସନ୍ଦର୍ଭ ଧ୍ୟାନ ଏବଂ
ଯାତ୍ରକଳ ଅଞ୍ଚଳିବାସ କାଟକମାନଙ୍କର ଅରିନୟ
ହୋଇଥିଲା । କେବଳ ବିକାଶକ୍ୟର ଜଡ଼ା
ଅଳ୍ୟ କାଟକମାନଙ୍କର ଅରିନୟ ସେଠାରେ
କେବେ ହୋଇଥିବାରୁ ଗର୍ଭର ଉନ୍ନିଶ ଅଳ୍ୟ-
କ୍ଷେତ୍ର । ନୂତନ ନାଟକ ବିକାଶକ୍ୟର ଅରିନୟ
କେବେ ହୋଇଥିଲା । ଅରିନୟ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତ
ଦର୍ଶି କ ଜୀବିନ ଲେବେ ଅନୁବାଦ ବୋଲି
କଲାରେ ହୃଦୀ ଘରକେ ନାହିଁ । ପ୍ରବୃତ୍ତରେ
ନୁବାଦ ଅଛି ସନ୍ଦର୍ଭ ତେଣୁଥାରେ ହୋଇଥିବା
କ ଫେରକ ତେଣୁ ସମୀକ୍ଷାର ଗୀତମାନ
ଦିକ୍ଷା ହୋଇଥିବାରୁ ସାଧାରଣ ଲେବକର
ଦା ବିଶେଷ ପ୍ରାଚିକର ହୋଇଥିଲା । ବିଶେ-
ଃ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅରିନୟ ଅଛି ହୁନ୍ଦର
ପାଲଥିଲା ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ସେ ଦଶ ତ୍ରୁଣକୁ
ବୁଝେ ତରି ବଜାପଟରେ ଭାବାର ପ୍ରବେଶ
କେ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲେ । କୋଠପଦ,
କ ମହନ୍ତ କପୋକିଧ ଭୟାଥୟାର୍ଥୀ ଗୋପା-
ର ନାଟକାରିନୟ ପ୍ରତି ଶବ୍ଦା ଧୂଳପାୟ
ଦିଶା ଉତ୍ତରାହ୍ୱ ଏବଂ ଏବର୍ଷ କଲାକାରୁ
କାନ ଭେଦ ଅଲ୍ଲେକ ଅଣାଇ ବଜାମଧ ଓ
ପୁରୁଷ ଅଲୋକରେ ଭସାଇ ଦେଇ-
ବୁ ଲେବେ ବିଶେଷ ଅନୁଭବ ହୋଇ-
ଥି । ଲୋକରଙ୍କ କହେଇଥିରେ ଏବାଦୃଷ
ପ କଥ ବଜାଲାର ଭାବେ ନାଟକର
ନୟ ଫେରାଇବାରୁ ସବୁ ପୁରୁଷ ଅନୁବାଦ
କର ଧରିଶମ ଓ ଅରିନୟ ଦେଖାଇବାର
ଅଳ୍ୟ ମନରେ ସ୍ମୀଚାର କରି ଅଧେଷ
ନାଦର ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଉର୍ବେ,
ଏ ଦେଶର ଅଳ୍ୟାଳ୍ୟ ଧନୀ ମହନ୍ତ ଓ
ବିମାନେ ମହନ୍ତକର ଅନୁବାନ ଦୟବା-
ଲେବମାନଙ୍କର କୁଠ ଓ ତରିକର କରିବ
' ଉତ୍ତର ସାହିତ୍ୟର ଅଳ୍ୟ ସମ୍ମାନରେ ।

ପୁଷ୍ପ କ୍ରାନ୍ତିଶେଖମିଳ

ଭୟରକିଣିର ବିଦରଶଙ୍କୁ ଜାଗାଯାଏ ତେ
ସମ୍ବଲର ଭିନ୍ଦେଖ୍ୟ ଭିନ୍ଦୁମ ଏବଂ କାହା ସାଧୁ
ପରିବେ କେନ୍ତା ଦେହିଅଛି । ସୁରବେ ତୁଳିଣ
ମାନକର ସେପରି ଅନ୍ଦର ଏବଂ ଭିନ୍ଦୀଯ ଅନ୍ତର
କାହା ବିବେଚନା କଲେ ସଙ୍ଗର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର
ଦେହର ଅଣା ବାହ୍ୟାବ ଏବଂ ଶିଳ୍ପା କିମା ହେ
ମର୍ଯ୍ୟାନା ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଅନ୍ୟ ଭିନ୍ଦୀଯ କାହିଁ
ସଥିରୁ ଏବଂ ବିପରେ ସ୍ଵର୍ଗିତ ବେଦା ଏତେ
କାହା ପଢିବା ବେମନ୍ତ ଦାତାମାକଳର ଅଭିଭୂତ

ତେ ଦେଲାର ପରିଚୟ ଦେଉଥିବୁ ଅଳ୍ପ ଫରାରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅମ୍ବ କ୍ଷୟ କରି ଅଧିକ ଚକ୍ର
ଜମା ରଖିବା କେମନ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟ ଲବ୍ଧାବଳୀକୁବୁର
ଅଭିରକ୍ତ ସାବଧାନକାର ପରିଚୟ ଦେଉଥିବୁ ।
ମେତିର ପାଣି ଦୂଷିତେ ଜଣ ଗୁପ୍ତକେ ଜଣ ଗୁପ୍ତ
ଶହିରୁ ଅନାୟାସରେ ସାବାସ୍ୟ ଫ୍ୟାରୋର ପାରେ ।
ବାର୍ଯ୍ୟ ସେବେ ଅଧିକ ଦେବ ତାତାମାତଙ୍କର
ଦେବେ ଉତ୍ସାହ କହିବାର ଅଶ୍ଵ ବସ୍ତ୍ୟାର
ପାରେ ।

ମେଘନାଥିଶଳୀ କରକାନ୍ତାଙ୍କର ବିଗନ୍ଧିଶଳୀ

ଏଠି ତା ହୀଣ ରାଜୁ ଶୁନିବାର ଅପରାହ୍ନରେ
ଏଠା ମିଛନିଷିଧର ଅଥବା ଜୁଲାଇ କମିଶୁରେ
ଏବୁ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵର ସବୁ ହୋଇଥିଲା ଯାହା
କିଏ କରଇରେ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ । ସବୁ
ଦେବାର ପ୍ରାଚୀ ଦିନ ଓ ବେଳ ଧେପ୍ରସତ୍ତାର
କରଇରେ ପ୍ରଭୁର ହେବାରୁ ପ୍ରାୟ ଦିବା
ଏ ଏ ଖା ବେଳରୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଲେବ ଅଧିକାର
ଅମ୍ବ ଦେଲୁ ଏବଂ ଏ ଖା ବେଳେ ସବୁର
କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ଦେବାବେଳେ ଦେଖାଇଲୁ ଯେ
ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦ ଲେବ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ।
ସବୁର ବାର୍ଷା କିବରଙ୍ଗ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକଟିତ ଦେଲୁ
ଏବଂ ବହିରୁ ପାଠକମାନେ ସମସ୍ତ ଜୀବିଧାରୀବେ ।
ଅମ୍ବମାନେ ଏକବି କହିଲୁ ଯେ ଧନ ଏବଂ
ତୁଳିଷ୍ଟର ଲୋକଙ୍କର ସବୁ ସରବରତର ହେବା-
ର ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଏବଂ ମହାବ.
ଲେବର ସବୁ ଅଭ୍ୟାସ କରଇ ଏବଂ ନିତାନ୍ତ
ଲେବର କି ବାରେ ପ୍ରାୟ କୁଥର କାହିଁ । ଏ ସବୁ
ର ଅଧିକାରୀ ଲେବ ଶେଷକିତ ଦୂରଶ୍ରେ-
ଷାର ଥିଲେ ଏକ ଦେମାନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ତେବେ-
ଳ ବିଧବୀ ହୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏମାବେ ଦାଳୋ-
କ ଧନରେ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ତଣାଇବାକୁ
ବସର ହୋଇଥିଲୁଛି କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବ କରିଥିଲୁ
କି ଅଧିକ ସୁଖର ବିଥା ଏହି ଯେ ଏତେବେଳ
କଥାରେ କିମ୍ବା ଗୋକମାଳ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏହି ଶିର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବରେ ଦସ ଓ କେତେବେଳ
ତା ହୋଇ ମନୋତ୍ସମ ପୂର୍ବକ ସର୍ବଧିକର
ଏବଂ ଏ ଅନୁମୋଦିତ ଦାରୁଦର କଥା
ଥିଲୁଥିଲେ ଏବଂ କାହା ଦେବିବାକୁର ସମ୍ମାନ
କାହାରଙ୍କ ଦୃଢ଼ ତଣାଇବାକୁ ଏବଂ କିମ୍ବା
ବସର କରିଥିଲୁବେ । ଏଥରୁ ଶିଖ ଉତ୍ତାମାକୁଅଛି
ଦେମାନେ ଦୂରା ମନୁଗୋଳ କରିବାରୁ କ
ଥାରଙ୍ଗ ଦୃଢ଼ ତଣାଇବାରୁ ଏବଂ କିମ୍ବା
ନଥରେ । ଦାସୁକରେ ମିଛନିଷିଧର କର-
ନଥର ବିଷୟରେ କମିଷନରମାନେ ଏଥରୁ
ନଥର ନିଧିକୁ କରିବା ଏବଂ ସେହି ଅନେବ-
ର ବାର୍ଷା ପ୍ରାଚୀ ଦେଖି କରିବାଯାରେ
ଏତୁ କାହାର ଏ କରନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ

ଗାହା ଠାକେଁ ବିଦ୍ରୂପ ଲୁବର କଥାବାର୍ତ୍ତ ଓ
ଲେଣା ବିଶ୍ଵାସନ ମାରିଦେବାଦ୍ଵାରା ପ୍ରଚାର କରି
ଶେଷରେ ସବୁ କର ଜଣାଇଦେବାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବୁଝନରେ ମେଳାନ୍ତିଷ୍ଠିତ କମିଶ
କରିମାକେ ଟିକିଥ ବନ୍ଦୋମସ୍ତର ଏହି ଲୁବର
ନିୟମଟି ପ୍ରମୁଖଦ୍ୱାରା ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଅପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ବେନାକେ ପୂର୍ବରୁ କଥା
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେହେଁ କହିରେ କମିଶ
କରିମାକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିପତିଦ୍ୱାରା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ
ରୁରୁଷା ହରୁଁ ଏ ସବୁର ବିବରଣ ଘାଠ କରି
ମେଳାକେ ବିହିତ ପ୍ରତିକାଳ ପ୍ରକାକ କରିବ
କପର ଦେବେ । ସବୁର ବିବରଣ ଯଥା । —

କଣ୍ଠକ ତେବୁଳସିଧାଲିଙ୍କର ଦରହାଟା-
ମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦାୟୀ ବିବରଣ ।

ପରେ ୧୫୦୨ ସାଲ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ତାରିଖ-
ଉଠି ଶୁଭବାର ଅପର୍କଲ୍ଯୁଟର କଟକ ଜଗଳର
ପ୍ଲାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୈମାନିକ ପ୍ରଥାବିହାର
ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୈମାନିକ ପ୍ରଥାବିହାର
ଆମରିକା ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଠିବାର ଜଗଳର ଦେଇନିଷ୍ଟ-
ପାଇଛିର ବୈମାନିକ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଷ୍ଣୁର କର
ସାଥରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କାର୍ଥୀ ସାର କପଥାରେ ।

ଅପଳୁକୁ ପ୍ଲାଟ୍ ର ଏ ଖା ବେଳେ ସବୁ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

୯। ଶ୍ରୀକୃତ୍ତ ନାଗୟକ ପ୍ରଥାବ ଦେଖ ଉପସ୍ଥିତ
ଦରଦାଳାମାକୁ ସବୁର ଭବେଶ୍ୟ ଦୂରାଳ
ଦେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଳେ ଯେ ମାଳିକର ଶ୍ରୀଯକୁ
ମଧୁଦତନ ଦାର ମହୋଦୟ ଅଜ ଏହି ସର୍ବାଚ
ଶତପତ୍ର ଦେଇଲ ।

ଶ୍ରୀକୃତ କ୍ଲିନମୋଡ଼ିକ କଳ୍ପି ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାମା
ଅନୁମୋଡ଼ିତ ଡିଲାଇ ସବୁ ସମ୍ବଲ କିମେ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେଇ ।

୨। ଅସକ୍ତ ନନ୍ଦଲଙ୍ଘ ମିଶ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ
ସେ—କବଳ ମିଛିଷେଥାଲିଟିର ବରଦାତାମ
ନନ୍ଦ ସମ୍ମ ନମରେ ଘୋଷିବ ସମ୍ମ ପ୍ରସ୍ତାବିତ
ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉ ।

ଶାପକୁ ଦ୍ୟାମସ୍ତକର କୁଠ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲା
ମୋହନ କଲେ ଏହି ସହ ସାଜିଛନ୍ତେ କୃତ୍ତବ୍ୟ
ହେଲା ।

୩ । କବିଶ୍ରୀଳ ଶାସ୍ତ୍ର ନାରୀଯାଦିଶ୍ଚ ପ୍ରୟୋ
କଲେ ଯେ ମାନ୍ୟକର ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟଦୂତ ଦ
ମହୋଦୟ ଏ ସଙ୍ଗର ସ୍ଥାଯୀ ସଜ୍ଜାପକି ଓ ଶାସ୍ତ୍ର
କିଷାନାଥ କର ସନ୍ଧାନକ ସଦରେ ନିଷ୍ଠ
ଦେଇଗନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକୃତି ବିବ ମହାପାତ୍ର ଏଷ୍ଟମୀକ ଅନୁମୋଦ
କଲେ ଏକ ସଂଖ ସମ୍ମିଳନରେ ପରମ ହେଲା

୪। ଶ୍ରୀପୁରୁଷମାଥ କର ଶ୍ରୀପାବ କରିଲେ

ସେ—‘ଛାତ୍ରପାଠିକା’ ଜାମକ ସମାଜପଦ୍ଧତିରୁ
ଜଣା ଗାଏ ଯେ ଏ କବରରେ ଜାଣ ହେବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମାବଳୀ
ଦିଲ୍ଲିନିଧିଆଲିଟିରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସରକାର
କାହାଦୁଇକ ମଞ୍ଚରୁ କିମ୍ବା ପଠା ଯାଇ-
ଅଛି । ଶୁଣାଯାଏ ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ଜାଣ
ହେବେ ଏ କବରରେ ଘର କରିବା ନିରାକୃ
କଷ୍ଟବର, ମରିବାକି ଏବଂ ଏ ନଗର ପରରେ
ଅନୁପ୍ରସ୍ଥୋଗୀ ଦେବ । ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ଜାଣ
ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତଙ୍କେ ସମ୍ମ ଏହି ସମ୍ବା ଅନ୍ତରେ
ବର କରଦାତାମାନଙ୍କ ମର ପ୍ରତର କରିବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ବିଷୟର ମଞ୍ଚରସ୍ତରିତ ରଖାଯିବ
ନିମନ୍ତେ, ମହାମାନ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦିଲ୍ଲିନିଧିଆଲିଟି ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀରୁ ଓପାଥରେ
ଅନୁବାଦ କର ଏ ନଗରର ପ୍ରତିର୍ଥିତରେ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଜାଣିବା ସହାଯେ ବିକରଣ କରିବ
ଏ ସହାଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କବର ଦେବା ସହାଯେ
ଦିଲ୍ଲିନିଧିଆଲିଟିରୁ ଅନୁବେଷ କରିଯାଉ ।

ଶୁଣୁଛ ବରମୋହନ ଦାସ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନୁ
ମୋହନ କରେ ଏବଂ ସମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣୁଛ
ହେଲା ।

*। ଜୟକୁ ବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରହଣାତ ଦେ
ପ୍ରମାଦ ଦଲେ ଯେ—କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନମରଥେ
ଏକଳର ଅସେସବାସ ମୁଖ୍ୟିପାଳ କହ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇଅଛି ଏକ ଉକଳମାସ ମଧ୍ୟେ
ତାହା ଶେଷ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପୂର୍ବେ ପ୍ରତି ଚାର୍ଟର୍ଡରେ କରିଥିବାକରିବା
ଦିଲ୍ଲୀ ହୋଇ ବିକା ଶର୍ତ୍ତାରେ ନିଷାଦ ହେବ
ବୁଲ୍ ଏହି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଲୀଅଟ୍
ବୈକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜାଣୁ ଥିବାକୁ ସୁଧାର
ଦୁଃଖ କାର୍ଯ୍ୟ କିମାତ କରୁଥିଲେ । ଅଳ୍ପଏକ
ବର୍ଷ ବିଦେଶନା ବରନ୍ତୁ ଏ ଅସେସର କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟିପାଳଟିର ଅନର୍ଥକ ଜାଣା
କରିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ସୁଧାରିବ ହୁଏ
ଅବ୍ୟ ହିତ ଫଳ ହେବାର ଦେଖି ସାଇ କାହା
ଆୟକୁ ସେକୁ ପାଇଛି ଅଛି ଏ ପ୍ରମାଦ
ମୋହଳ୍ ଦଲେ <ହି ସବା ସମ୍ବନ୍ଧିତରେ ଗୁ
ବେଳ ।

୭ । ଶକ୍ତିକୁ ଧ୍ୟାନାବଳୀ ମିଳି ପ୍ରସ୍ତାବ
କଲେ ଯେ—କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ମୁଦ୍ରିଷ୍ଟିଗାଲିତୀ ଯେ ଅଧେଷ୍ଵର ନିଷ୍ଠକୁ କରିଥାଏ
ଛନ୍ତି ବେଶ୍ଵରେ ଯେ ବ୍ୟୟ ହେବ ତାହା ଗର୍ବ
ସକ ବଜେଟରେ ଦେଖା ହୋଇ ନ ଥିବାର
ବେଶ୍ଵରେ ମୁଦ୍ରିଷ୍ଟିଗାଲ ଅଭିନବ ଗ୍ରଂ ଧରନକୁ
ଥାରେ ଚରତାଗମାତରଦର ଲିଙ୍ଗିତ ପରମ
ଦେବାର ଚୋରଣ୍ଡି ପୃଥିବୀ ଦିଶ ହୋଇ ନ ଥିବା
ପ୍ରକ୍ଳେ ମୁଦ୍ରିଷ୍ଟିଗାଲିତୀ କରିଥିଲାଗରମାନକର ଏପରି

ବ୍ୟସ କରିବା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର ଚିନ୍ତନାରେ ଆଜି
ଦିନରୁକୁ ହୋଇଥିଲା । ଅଛିଏବ ଏ ବ୍ୟସ
ଅବଳମ୍ବନେ ରହିଛି କରିବା ସବାରେ ମୁଖିବି-
ପାଇଗୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଯାଉ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟବନ୍ଦ ମହାଶ୍ରୀ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଏହା ସବୁ ସମ୍ମିଳନେ ଧ୍ୟାନିଷ୍ଠା ଦେଇ ।

୨ । ଶର୍ମୁଳ ଶବ୍ଦବେଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାବ ତଳେ
ସେ—୯ କରିବାରୀ କରିବାରାମାନଙ୍କଠାରୁ
ହିସ୍ତ ଦିଲା ଅଦ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବା ସଜାର
ମୁରର ଅଛନ୍ତି । ସମାବେ ପୁଷ୍ଟି କରିବାରା
ମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ ନାହିଁ ଥିଲା ଅଧିକରେ ।

ବିର୍ତ୍ତମାନ ହେବେକ ଦିନ ହେଲ ଜାତି ନୟମ
ବହୁତ ବରାପାଇ ମ୍ୟାନିପିଆଳ ବଚେଣ୍ଡାରେ
ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇ କିଷ୍ଟ ଦାଖଲ କରିବା ସକାଶେ
ବରଦାତାଗାତକୁ ଅବେଳ ହୋଇଥିଲା । ଏ
ନୟମ ଅଛି ଅସ୍ତରିଧାଳନକ ଓ ବନ୍ଧୁତର ଅଟେ
ପୂର୍ବ ପୁଅ ଦେଉଁ କାରଣରୁ ଯାହୁକ ବରଗଲ
କାହା ଜାଗାରବା | ସକାଶେ ମ୍ୟାନିପିଆଳଟାଙ୍କି
ଅଚମେନ ପମ୍ପମାନ ।

ଶୁଣୁ ଦାମୋଦର ମହାପାତ୍ର ଏ ପ୍ରସାଦ
ଅନୁମେତିକ କଲେ ଏବଂ ସଙ୍କଷିତକରିବାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲା ।

୮।—ଶ୍ରୀକୃତ ଦିଲମୋହନ ସ୍ୟ ବୌଧିଶ୍ଵର
ପ୍ରସାଦ କରେ ସେ— ଏ ସଙ୍ଗର ବାଯା, ଦିଲର-
ବି ଦିଲର ଦେଖିଲା ଘରଜୀମେଳା ଡେଣାଛ-
ଦୁଇର କରିବାକର, କରିବାର ମାଜକ୍ଷେତ୍ରକଠାର
ଓ ମ୍ୟନିସିଧାଲିଟ୍ଟାର ପାଠ ଯାଇ ।

ଶୁଣୁ କୁଳମୋଦଳ କିନ୍ତୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନ୍ତର୍ମାନ ମୋଦଳ କଲେ ଏକ ହିଂସା ସମ୍ବଲରୁମେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ।

ଏଥେ ଉତ୍ତରାବୁ ଯେଉଁ ମାଳେ ଏ ସମ୍ଭାବ ସହୃଦୟ
ଦେବପୂଜା କଲା କଲେ ବେଶାବଳୀର ନାମ
ବାସଧାର ଓ ମୋତେ ହିତ ଫର୍ମାଇଛି ତାହା
ଲେଖାଗଲା । ୧୯୦୦ ମେସବଳ ନାମ ଲେଖା
ହେଲା ଉତ୍ତରାବୁ ଅନ୍ଧାର ହୋଇ ଅସମାବୁ ପ୍ରିଯ
ଦେଲ ବ ଆଜି ଯେଉଁ ମାଳେ ସହ୍ୟ ହେବାବୁ
ସମ୍ମନ ପରିଣ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖି କେବାବୁ
ଅକ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ବସନ୍ତିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେବ
ଦଳର ବା ବାସୁର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ
ବାର ନାମ ଲେଖି କରିବେ ।

212

ମାନମୟ ଶୁଣି ଗଜାର ମାନାଲାଭ
ସପରିଦେଖେବୁଥା ଗ୍ରହ ଧାରେବଳର
କେନ୍ତୁଳ ଫଳଦଶନ ।
ଶୁଣି ଧାରେ ଉତ୍ସବ କୁଳେ ସୁରଖା

ଏବଂ ବାହାରୁ ଗୁଣ ଉତ୍ତରାବାସିମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟୁନ
ଖକ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଥାଏଛି । ଏହାରୁ ଶୁଭାଗମନ
ଦୀର୍ଘ ଧାର ଦେଖିବାକୁ ଅମୃତାନନ୍ଦର ପ୍ରମନ୍ୟ
ହାରୁଳା ବାହାରୁ ଗୁଣୀ ଜଳର ସଥୋତିତ
ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କିମନ୍ତେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲେ ।
ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ପାଇଁଛି ଅଗ୍ରତା କିମନ୍ତେ
ଅପରାର ଦେଖୋଇ ଓ ପୁଲାସ ସୁପରିଲୋକ୍ଷେଣ
ସାହେବଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆଜନ୍ଯର ଓ
ଜଳଜଳର ସମ୍ମାନ ଦୋହରା ପଚାକାରେ
ମୃତ୍ତିବ, ବିଜୟ ପଟ୍ଟକମାଳ ନିର୍ମିତ ଓ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
ଶୁଣଗାଇ ଯହି ସୁଧ ପଚାକା ଚନ୍ଦ୍ରାକପ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅମୃତାନନ୍ଦରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଥିଲେ ।

ଅନନ୍ତପୁରଠାରେ ଅର୍ଥରୀତିକା ସ୍ଥାନରେ
ଯହୁଙ୍କ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଘଜ କର୍ମଚାରୀ ଓ
ଆନନ୍ଦାଳ୍ୟ ଗୁଣଲୋକମାତ୍ରର ଘରଗୁଡ଼ ନେଇ
ସମସ୍ତକୁ ମିଶ୍ରମାଳ୍ୟରେ ସମ୍ମାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ସୁରଷ୍ଟର ପାଞ୍ଚ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ରର ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି-
ଶାୟରେ ବିଶେଷ ସହ ଥିବାର ଶୁଣି ସୁମେଲୁ
ବାବ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବକ୍ର ନିଜରଥିଲେ,
ତାହା ଲାଗିବେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ବିଦ୍ୟାଲୟ,
ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ତଥା ତଥା କର ଦେଖିଥିଲେ ।
ବିଦ୍ୟାଲୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାଲରେ ଛାତ୍ରମାତ୍ରେ
ଗୋଟିଏ ସୟୁଚ ଓ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନ ପଦ୍ୟ ଗ୍ରହନ
କର ସାହେବ ମହୋଦୟକୁ ଅର୍ଥରୀତା କର
ଥିଲେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ସେଠାରେ ସେଇ
ଦିନ ପଢ଼ିଥିଲେ ତହିଁ ଆର ଦିନ ସେଠାରୁ ଗୁଲ
ଆସିବାରୁ ଆନନ୍ଦପୁରବାଣିକର ମନ ବୋଧ
ହେଲେ କାହିଁ ।

ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦୁଃଖ ଓ ଉତ୍ତରରେ
ବିଥାବାର୍ତ୍ତ ବରବା ବାର୍ତ୍ତ ପ୍ରମର ହୋଇଯିବାରୁ
ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହାମରେ କୁଆଳ,
ଦୂସ୍ତି, ମସ୍ତ, ଶବର ପ୍ରଦତ୍ତ ସବୁ ଜାତର ଓ
ସବୁ ଶେଷୀର ଲେବେ ଟୁକ୍କା କରବା ମନ୍ତ୍ର
ଅଛି ପରିଅଛି ପ୍ରଦତ୍ତ ବଣ ପଳ ମୂଳ ଦେଖି
ସାହେବ ମହୋଦୟକ ମିଶ୍ରାଳାପରେ ପରମ
ପରିଚୋପ ଲାଗ କରିଥିଲେ । ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟ ସେପର ଲାଗ ଅଭିନ୍ନରେ ଅଗ୍ରପର
ହେବାରୁ ଲାଗିଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହାମ
ବନ୍ଧୁମୂଳ ପହିରେ ଅଧିକକୁ ଅଧିକରେ ସଫେ
ଉଦ୍‌ଦେବାର ଏହି ପ୍ରତି ଗ୍ରାମର ମାଆ ଭାଇବୀ
ମାନେ କଲାପ ସ୍ଥାପନ କରି ବନ୍ଧାପନା କିମ୍ବ
ଦେଖି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଗଲା । ଧାରେବ
ମହୋଦୟ ମାଆ ଭାଇବୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମା ବାଢିରେ
ସେମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଦିବାର ଓ ଶ୍ରାମର
କୁଶଲବାର୍ତ୍ତ ସହା କରିବା ସଫେ ଟକାଏ
ତାର ପରି ବର ବାନ କରିଥିଲେ । କହରେ
ଏ ସବୁ ହେଲାଥିଲା ଓ ମହୋଦୟ

ନୃତ୍ୟ ଗାନ୍ଧ ଅଞ୍ଚଳ କି ଥିଲା । ତେଣୀରୋଟି-
ଠରେ ଗୋଟିଏ ନୁଆହାଟ ବସିଥିବାରୁ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ପଦକ୍ଷଣରେ ହାତରେ ଭ୍ରମଣ କର
ଥିବ ଦେଖି ଶୁଣି ପିଲାମାଳଙ୍କ ଶୈଳ ନିମନ୍ତେ
ତେଣୁ ଅର୍ଥ ପାଳ କରିଥିଲେ । ଆମକୁ ମହାରାଜା
ବାହାଦୁର ମଜଠରେ ସେପରି ଅଧିର୍ଥନାର
ଅୟୋଜନ କରିଥିଲେ ତାହା କୁତୁହା ଦେଖାଯାଏ ।
ବାହୁନ୍ୟ ଉତ୍ସବୁ ଚହିର ବିଶେଷ ବିକରଣ
ଦେବାରୁ ବିରତ ହେଲା । କୋଧନ୍ତିବ ଏବତ
ବହୁଲେ ସଥେଞ୍ଚ ଫେର କେ ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟକୁ ପ୍ରଦେଶ କାଳରେ ସତରିତ ରକ୍ତାତ୍ୟ,
ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁମୁ ବନ୍ଧୁକି ପ୍ରଭତ ସହିତ ଶାପ-
ଦିନ, କୁଳକୁଳ, କଞ୍ଜୁ ମାତ୍ରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାମାଳଙ୍କର
ଶ୍ରୀବ ପାଠ ଧାରାତ୍ମିକ ଧାରାତ୍ମିକ ନୃତ୍ୟ ନୀତି
ବୋଦଗାଳ ପ୍ରଭତ ଦେଖି ମରି ଗୋଟିଏ
କୁଣ୍ଡ ମନର ପରିଚ୍ଛ୍ଵ କରିଥିଲା । ଏହା
କିମ୍ବା ଦ୍ଵାଦୟତାରେ ସଥାବିଧ ସମ୍ମାର ହୋଇ-
ଗଲା ଏକ ସାହେବ ମହୋଦୟ ସେବତିନ
କମଳତାରେ ଥିଲେ ତେବେଦିନ ବାହିରେ
ଦ୍ୱାରା କୁତୁହାର ଲାଗିଥିଲା । ପଥାନ୍ତି
ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି କରି ସୁଦା ସାହେବ
ମହୋଦୟ କୋଳନାଲେ ବହିକାଳ ଏ ସର୍ବଥିରେ
ଯାଏ ଦେବା । ତ ମୁକ୍ତ ଦସ୍ତରେ ପୂର୍ବସାର
ନିରାଶରେ କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଭିପରେ ଯାହା କଷ୍ଟକ ଦେଇ ତହିଁରୁ ମନେ
କହିବା ଛପିବ ନୁହେଁ ସେ ସାହେବ ମନେତ୍ର
ଦେବଳ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ବାଲାଦ୍ଵାପା
ବିରଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକଲୟ, ଚକ୍ରଶାଳକ୍ଷୟ, ଜ୍ଞାନ
ଆଜା ପ୍ରଦରଖ କରୁଥିଲୁ କର ଦେଖି ଦୋଷ ଗୁଣ
ବିକୁଳ ସଙ୍ଗେଁ ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବି କରିବାକୁ
ଦେବ ଗାହା ଭିପରେଥ ଦେଇକରି ସମସ୍ତକୁ
ପ୍ରିଯ କରୁଥିଲୁ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୟା ଶିଖା ଯେ
ଭାବର ମନେ ଯୋଗର ବିଷୟ ଦେବ ଏହି
ବିଚିତ୍ର ନୁହେଁ । ଭୂଧାରାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନୁକୁ ପଢ଼ିବ କିମ୍ବ କ୍ୟାକରଣ କାନ୍ଦ୍ୟ କାନ୍ଦ୍ୟର
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଅଲୋଚନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କୁ
ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟ ପ୍ରବିଷ୍ଟା କର ତିଥା-
ରେ ଗୋଟିଏ ଅଛି ସୁନ୍ଦର ବିକୃତା ଦେଇଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ପାରମ୍ପରେ ସହ ଓ ସୁବନୋଦସ୍ତ
କମନ୍ତେ ଶଶମନ୍ ମନୀରଜା ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ଧର୍ମ-
ନାତ ଦେଇ ଧରାବିମାଳ ଓ ଗେହ ଲବନ୍ଧ ପର୍ବ୍ରୁ
ବସମପ୍ରଦେଶରେ ବହୁ ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ଛେତ୍ରେ
ଜିମାର କିମିର କରିଅରଣ୍ଟି ଗହିରେ ବଗାରଥ
ଜାକୁ ଅଗ୍ରିନ୍ଦିପର ବ୍ରାହ୍ମାରୁ କିଳିମଜ୍ଜ
ଧୀନ୍ତ୍ର ସେ ପଥମେ ଘୋଷକର୍ତ୍ତ ଅଣ୍ଠିବାରୁ
ତି ହୋଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
ଯାଏକଣ୍ଠିକାର ଆମିନମା ନିର୍ମାଣରେ

ବିଦ୍ୟାକୁ ଅଗ୍ନିସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କର କହିଥିଲେ
ସେ ଅଗ୍ନିଦ୍ଵାରା ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିଥିଲେ ସୁକ୍ତା ସେପର
ଶାକୁ ଲୋକେ ଶକ୍ତି ନ ପାରନ୍ତି ସେହିପର
ଦୁଷ୍ଟିଲେକେ ବିଦ୍ୟାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୟବନଦୀର ତତ୍ତ୍ଵ-
ଥିବାର ଦେଖି ଶୁଣି ସୁକ୍ତା ବିଦ୍ୟାକୁ ଅବଦେଲା
କରିବା ଅମୃତାନନ୍ଦର ଉଚିତ ନ ହେଲା । ତାହା-
କର ଏଇ ଉପଦେଶପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକ୍ତ୍ଵାର ପ୍ରକଳ୍ପ
ବିଦ୍ୟାମାତ୍ର ଉତ୍ସେଷ କରିବାକୁ ଗଲେ ପରି ସୁଧାର୍ଣ୍ଣ
ହେବ ବୋଲି ବହିରୁ ବିରତ ହେଲୁ । ମାତ୍ର
ସ୍ଵର୍ଗମାନେ ସେ ବକ୍ତ୍ଵା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
କାହା ଦେବେ ଭୁଲିବେ ? ବନ୍ଦୁ ଭୂଧ୍ୟମାତ୍ରକ
ମନ୍ତ୍ରେ କୁଆଁରଠାରେ ଲୋକିଏ ପ୍ରାଥମିକ
ଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକଳ୍ପା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପ୍ରକାରେ କରି-
କୁ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ବକ୍ତ୍ଵା ପର-
ତ୍ରେ ଭୂଧ୍ୟମାତ୍ରର କାନାହିଁ ଆପରି ଜଣ୍ମିବ
ରବାକୁ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଦେବ ମହୋଦୟ ଶେଷିଆ ରୁହି ଓ କହି-
ରୁହି ନ ସ୍ଥଳେ ଦୂର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କର ସେ ମନ ବିପରୀ-
ତାନ୍ତ୍ରିକ ଗାନ୍ଧି ବୋଲିଯାଏ କ ପାରେ ।

କେବେଳ ମହୋଦୟ ସେ କେବଳ ଶାସନ
ଧ୍ୟାନର କାର୍ଯ୍ୟ ପୁର ମନୋଗା ଜ ଥାଇ
ଲ ମହାରଜା ଦାତାଦୂରଙ୍କ ପୁରୁଷା ଦନ୍ତପତ୍ର
କର ଆଜି ଘରେର ଦିଗ୍ବୟାରେ ମନ କଥ
ବିଦି ସଧା ଯୋଗୀ ଦିକ୍ଷାରୀ କରସ୍ଵରେ ।
ର କେନ୍ତୁରିକାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେବେଳୁ ବାଜାଣେଇ
ଦେଖାଯାଏ ଓ ବିଦେଶୀୟ ବାଦିମଙ୍କ ପାର୍ଥକଣ
ରେ ହୃଦୟରିଛି । ସେ ସାହା ହେଉ
ନ କେନ୍ତୁରି କ ଗେରୁମାତ୍ର ଅଶେବା ଓ
ଯୁଗୁଳ ପ୍ରାୟକ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଗୁପ୍ତ-
ବନ ଲମ ସେ କେନ୍ତୁରି ଉଚିତାଥରେ
ଯଥରେ ଦେବାଧ୍ୟମାନ ରହିବ ଏହା
ବାହୁଦିଲ ମାତ୍ର । ଅମୁମାକଳ ମହାରଜା
ର ମଧ୍ୟ ନିଜଗତ ସୁଲକ୍ଷଣ ଗୁପ୍ତ ବନ୍ଦକୁ
ଦ୍ୟାଳୟ କାମରେ ଅରୁହିବ କରାଯାଇନ୍ତି ।
ଯଥରେ ଉଦ୍‌ଘାଟରେ ସାହେବ ମନୋଗା

ପଦା କିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସବୁ ସମ୍ମର୍ହ
କୁ ଘରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ସମ୍ମର୍ହ
ଏବଂମୋହିମାକି ଜୀବିତ କଲୁ । ପଥ
ଖେଳେ, କେତେ ପୁଅ ଲହାଣ;
କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଦିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ;
ପତ ସୁଖ ସବୁର ହାବେ,
କେହି ଆଜି କ ବୁଝେ, ଶବେ;
ମୁଖୀସୁଖ ଅସବଳେ,
କ ପଦରେ ନିଷାକ ଚାହିଁବଳ
ଦିର୍ଘକେ । ୧
କୁମର ଜାମ ଅଛଣ୍ଡି,

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ରୀ ।

ଜାବାର ମଥ୍ୟମୋହନ ଗାତ୍ର ମରମ	୩୫ (
ତତ୍ତ୍ଵମୂଳ ସମ୍ପଦ ବିବାହ	୩୦ (
ଅବ୍ୟାକଳ ବରତର ଗଣ୍ଡା	୩୦ (
ହାତବଜୁ ଶାକନାଳ ସବକରାର	୩୨ (
ମାସବିନ୍ଦୁର ପ୍ରସ୍ତର ବେଶ ନୃତ୍ୟର ଅବଳମ୍ବନ	୩୦ (
ଦେଖିବାର ପାତ୍ରର ଦେଖିବାର	୩୦ (
ବୋଦିବରକୁ ମିଳି ଅବଳମ୍ବନ	୩୦ (
ପରିମାଣ ଗାତ୍ର	୩୦ (
ପାତ୍ରର ଦେଖିବାର ଗାତ୍ର ପରିମାଣ	୩୦ (
ବର୍ଷବିହିତ ମହାତ୍ମା ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତର	୩୦ (
ଚନ୍ଦ୍ରବର ଦେଖିବାର ଗୋଟାର୍କ ବିବାହ	୩୦ (
୩୫ ଦିନ ବର୍ଷବିହିତ ଗାତ୍ର ପରିମାଣ	୩୦ (
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବର୍ଷବିହିତ ଦିନ	(

Khasmehal Improvement works to work under the District Engineer at Puri. The applicant should be well up in checking work bills and rendering accounts, write a quick and neat hand, he be prepared to join at once. Applications will be received up to 28th February 1902.

SURISH CHUNDER SEN

Clerk

for District Engineer PURI

ବିଜ୍ଞାପନ ।

For Sale of land

A plot of land of M. 0 G. 5 B. 0 in the last Settlement 0.1420 acre in Balubazar Cuttack is to be sold. For Particulars apply to Babu H. M. Ghosh of Sub-Judge's Court and Babu G. P. Tez of Collectorate Record office and the undersigned.

Damodor Prasad Tez
ଜାବା ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାର ସବ୍ସାଧାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆ ଗାଇ
ଆଇଥାରୁ କିମ୍ବକ ବାଲୁକାରରେ ମା ୦। ୨୯
(ଶାକା କି ବାଲୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଏ ୦। ୧୯୦
ଲମ୍) ବିକ୍ରି ଦେବ । ବିଶେଷ ବିବରଣ୍ୟ
ସବ୍ୟକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠର କାରୁ ବରମୋହନ ଘୋଷ
ଏବଂ କିଲେବୁରେଟ ମାଦାପିଲାନାର କା
ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ କେଜ ଓ ଆମ୍ବାରୁ ଅବଲମ୍ବନ
ଦେବେ ।

ଶାକା ଦାମୋଦର ପ୍ରସାଦ ଦେବ

ନିତିନ ପ୍ରସାଦ ।

ମାମରହ ଗାତ୍ର ପ୍ରସାଦ	୩୦
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବେଶ କରିବାର ମାତ୍ରା	୩୦
ମାମରହ ମୁକ୍ତି	୩୦
ପ୍ରଦବ ଅଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଶାକାରୁ	୩୦

ଭିପ୍ରେସ୍ତ୍ରେ ପ୍ରସାଦର କିମ୍ବକ ପ୍ରସାଦକଣ୍ଠାକିଳ
ପ୍ରସାଦର ସମ୍ପଦରେ ମିଳିବ ।

NEW YORK LIFE
INSURANCE COMPANY
Is the property of the Policy
Holders and all profits made
are allotted to them. A safe and
profitable investment—For full
particulars apply to

H. J. BELL
Agent Cuttack.

WANTED

A competent clerk on a salary of
Rs. 20 per mensem for Khurdah

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଯେହେତୁ ବରତ ଜିଲ୍ଲା ଅନୁରଗର ପାଲେପୁର
ଆଳା ମଧ୍ୟମୁଳ ଗୌଡ଼ଗୋପ କାନ୍ତିକାଳୀର
(ପାଲୁଟ୍) ସଂ ୧୯୦୨ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚିଆର
କା ୧ ଇଣ୍ଡାରୁ ସଂ ୧୯୦୨ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚିଆର

ମାସ ତା ୩୯ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା କିମନ୍ତେ

ସଂ ୧୯୦୨ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚିଆର କା ୧ ରଖ । ମୁା

ସଂ ୧୯୦୨ ସାଲ ଫାଗୁଣ ମାସ କି ୧ ନ ସନ୍ଧି-

ବାର ଦିବା ସଂ ୨୦ ମାସରେ କିମ୍ବକ ସଦର

ଲୋକେଲବୋର୍ଡ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀମତ୍ ରେସ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ୍ ମେଲ ବାହାରୁରଙ୍କ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ତାବି

କିଲ୍ଲମୁଖ ଜଳସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରାଯିବ
ଅତିବା ଏଥିରୁ ସବ୍ସାଧାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ

ଦିଆ ଯାଇଥାରୁ ଯେ ସେଇମାନେ ତାବି କିଲ୍ଲମୁଖରେ କିଲ୍ଲମୁଖରେ ଉପରେ କିମ୍ବକ ହୋଇ ତାବି

କିଲ୍ଲମୁଖରେ ଜଳସ କେଇ ପାଇବେ । ଯାହାକୁ

ତାବି ସବ୍ସାଧାରୀ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦେବ ଦେବ ଅଥବା

ବୌଣସି ଅପରି କି ଥିଲେ ତାବି ତାବିରେ

ନିଲମ୍ ପ୍ରିର କରାଯିବ । ଏବଂ ନିଲମ୍ ଗ୍ରହିତା

ତତ୍ତ୍ଵଶାରୀ ଅର୍ଥାର୍ଥ ନିଲମ୍ ତାବି ଧେବ ହେଲେ

ମଣି ନିଲମ୍ ଜରସମବର ତତ୍ତ୍ଵଶାରୀ ଜାମିନ ପ୍ରତ୍ୟେ

ଅବଲମ୍ବନ ଦାଖଲ କରିବେ ବାଜାର

କିଲ୍ଲମୁଖ କିମ୍ବକ ପ୍ରିଟ୍ ଅଧିକାରୀର ଦେବ ଦେବ

ନିଲମ୍ ପ୍ରିର ହେଲାରୁ ଗ୍ରହିତା ନିଲମ୍ ପ୍ରିଟ୍ ପ୍ରାଣ

କାଗଜରେ ବୋର୍ଡ ତେଅରମାକୁ କିମ୍ବକ

ପ୍ରତ୍ୟେ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଶକ୍ତିମତେ କହିଲୁପୁର କେବିଂ

ଦେବ ଦେବ କିମ୍ବକ କିମ୍ବକ ପ୍ରିଟ୍ କିମ୍ବକ ନିଲମ୍

ଧେବ ଦେବ କିମ୍ବକ କିମ୍ବକ କିମ୍ବକ ନିଲମ୍

ଆଳା ସାଲେପୁର

ଗୋଡ଼ମୋହନ

Gokulanand Choudary

Chairman

Sunder Local Board

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

କୁମାରଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପୋଷାର ଭ୍ରତରେ ଦାରୁ
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ଦେବ ଦେବର ତର ଅନ୍ଧାଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରକିଶୋର
ପାତ୍ର ଦେବନାଥ ଏବଂ କୁରଚର ଶମ୍ଭୁକୁମାର ପୋଷାରଙ୍କର
ଅନ୍ଧାଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭ୍ୟାବ ସଠାଇଛନ୍ତି । କୁରଚର ପ୍ରଭ୍ୟାବ
ଅନ୍ଧାଚନ୍ଦ୍ର କରିବାକୁ ଅନ୍ଧାରର ଅନ୍ଧାର ଅନ୍ଧାର
ପାପର ପାପର ।

କେବ କିମିକ ଦୟାରେ ନେଇଲା କହାର୍ତ୍ତ ସାହେବ ହିଲ
ବୀରପାତ୍ରଙ୍କ ଯେ ହିମାଳୟ ପରିପାଇ ଅବର୍ଣ୍ଣା ଶୁଣ୍ଟ ରୂପାରବା
ଅନ୍ତର୍ଦୟତାକ ଫୁଲ ହୋଇଥିଲା ।— ପରିପାଇ ଉଚ୍ଚବାରତା
ଏଥୁ ପାଠେ କରିମକୁ ଲୁହନ୍ଦିଜନ କରିଗାନ୍ତିବେ ।
ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରତ୍ଯାମନି ପଦ୍ମ ବନ୍ଦ ଅବର୍ଣ୍ଣା ଶୁଣ୍ଟିନାମ
ଦେମର ବୋଲିଲେ ତାମାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ କିମିଶିଲେ ।

ନିରବସକୀୟାର ନେତ୍ର ହତ୍ୟା କାଳୟ ବଦୀ ସକାଳ
ଥର ସମ୍ବନ୍ଧ ମେଲୁଣ ।

ପୁର୍ବ-ସମ୍ବାଦ ।

ପାତ୍ର ପା ୧୨ ଦଶ ବୃକ୍ଷକାଳ ଗୁଡ଼ ତାପ୍ତ ଓ ଖା ସମ୍ପଦିତ ବଢ଼ିବାଟେ ଦଳିବାଟ ହେଲୁଛି ଲୁଗା ପୋକାମନ୍ଦର ଶରୀର ରେ କଥା ଏବଂ ଚାହିଁର ଗୋଟିଏକାହାର ତାପ୍ତ ୧୦୦ଟଙ୍କା ମଳିଙ୍ଗ ଦେଖିବୁଥା କମ୍ପିଗାତମହାରସାରଙ୍ଗତ

ଦେ ଥାଏ ପକ କରିବାର କିମ୍ବା ବଜ ଥାଇ
ଠାରୁ ଏହ ତୁଳାର ଚାହା ଯାହାର ବଦିଶୀୟ ଘାଡ଼ିରେମନ୍ତ
ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀର କିମ୍ବା ଦାର୍ଢି ରମ୍ଭ ମନ୍ଦିରରେ ।

ବୋଲାର୍ମକରି ଦେଖେବ ଧୀର କାଳୁହାପ୍ରାୟର
ଶୋଭାରଥ୍ୟ । ବର୍ଣ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ସକଳଙ୍କ ନିଷ୍ଠାରୁ ମାନ୍ୟ
ଯୋଗୀ ସିହାରୁ ଦେଖେବୁଛି ଓ ପ୍ରସର କବ ବାହାରକାରୀ ।
ଏହେ ପରିଚ୍ଛା ଦେଖାଇଲେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ବନ୍ଧୁ
ହୁଏ ।

କବେଳୁ ସ୍ଵର୍ଗଶିଳେ ଏହି ଶାଖା ଦେବାରୁ ଜଗମନ
ଦେଖିଲାଏ ଯକ୍ଷବନ ପଢ଼ାର ମୁଦେବ ପ୍ରସ୍ତୁତବା ଶୀ
କ୍ଷୁଦ୍ରବ ଦେଖିବ ଅଣ୍ଟ ଦ୍ୱୀପର ଜନଙ୍କୁ ଆଦେଶାଇ
ଦେବାର ଦେଖିବାର ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ନ ଦିଲଜ ଶ୍ରୀ କେବାରନାଥ ବିଶ୍ଵାରହଙ୍କର
ଅସୁଧ୍ରୋଦୋଳ ଚକ୍ରମାଳୟ ।

କେ । ୨୦ ନଂ ଦଉଗୋପ୍ତ୍ରୀଟ, ସିମ୍ଲିଆ,
କିଲା।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ "ବନ୍ଦମୟୀ" ବେଗର ତିଷ୍ଠ,
କେଳ, ଦୁକ, ମୃଗକାଳୀ କା କମ୍ପୁତ, ଏବଂ ସ୍ତରୀ,
ମୁଖୀ ଓ ପ୍ରସାଦାଦି ଜାଗରକ ଧାରୁ ଦ୍ରୁବାଦି (ଲୁଙ୍ଗ)
ମିଳେ ବିବେଶୀୟ ସେଇ ମାନଙ୍କ ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
ଜଣାଇ ଲେଖିଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀ ଲେଖି ପଠାଯାଏ।

ପୋଗପେଡ଼ କାନ୍ତି

(ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗଳେସ୍ତୁ ସିକ୍ଷମହୋରଧ) ।
ଏହି ଯୋଗପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଵର୍ଗ ଉଷ୍ଣଧର୍ମାବ ମାନବ
ଦେହର ରକ୍ତ ପରିଦ୍ୱାର ଦୋଷ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଧୌଙ୍ଗ ଅଭେଦ୍ୟ ହୁଏ । କବିରଜ ଏକ ଡାକ୍ତର-
ମାନବ ଦୁଇକଣ୍ଠ ବେଳସ୍ତୁବ ଅଭେଦ୍ୟ କରିବା

ବିଷୟରେ ଏପରି ମହୋଷଧ ଥରୁ କାହିଁ
ଯକୁଣ୍ଡ ଦୋଷରେ ସେଉମାନଙ୍କର ବୋଷ
ପରିଷାର ହୁଏ ନାହିଁ, ଅହାରର ପରେ ଅନ୍ତରୁ
ଗେହାର (ଅଲହାକୁଣ୍ଡ) ଉଠେ, ପାପୁଦ୍ଵଦ୍ଧ
ହୋଇ ଘେଟ ପୂଜେ ଏବଂ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ହୁଏ
କାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପରିଷରେ ଏହି ଜୀବଧ ଅବ୍ୟାପ୍ତି
ଏତିଦୂର୍ଦ୍ଵୟ ଅର୍ଦ୍ଧବେଗ, ଉପରର, ଉଦ୍‌ଗମୟ,
ଅନ୍ତଶ୍ରୀଳ, ଶୋଥ, ସତକଳପ୍ରକାର ନୂର, ଶିଖେ
ବେଗ, ପାରଦୋଷ, ଶଶରରେ ଚକାକାର ଚିତ୍ତ,
କଣ୍ଠ, ସ୍ଵପ୍ନଦୋଷ, ଧାରୁର ବରଳା, ପୁରୁଷରୁ-
ଦାନ, ବହୁମୁଦ୍ର, ମେହବେଗ, ମସ୍ତକପୂର୍ଣ୍ଣନ,
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରପ୍ରାବ ଓ କାଳୀଶା ନିଃଶେଷ
ଆସେଗ୍ୟ ହୁଏ । ବାଚବେଦବା, ଗରୁପୁଲ,
ହସ୍ତପଦାଦିର ଜ୍ଞାଲା, ସତକଳପ୍ରକାର ବାସବେଗର
ନହୋଷଧ । ସ୍ଥାନେକମାନଙ୍କର ରଜୋଦୋଷ,
କାଧକବେଦନା, ପୁକୁ, ଶେଷ ଓ ଉତ୍ସପ୍ତର
ଏବଂ ମୁର୍ଛିଦି ବିବଧପାତ୍ରାର ଶାଶ ଶାନ୍ତି ହୁଏ
ଏବଂ ଶଶରର ଲବଣ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଦୋରଥାଏ ।
ଦେହକୁ ରେଗରୁଦ୍ୟ କରି ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅଣିବା
ଏହି ଜୀବଧର ପ୍ରଥାକ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଧ୍ୟା ବହିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଶିଶୁ ମୂଲ୍ୟ ଥିଅଛା ।
୧୦୦ ବହିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଶିଶୁ ମୂଲ୍ୟ ଏକଗତା ।
ଧ୍ୟାତିଥି ଅରତ ଏହାରେ ଏହା ତାତମ୍ୟବଳୀ
ବୁଝାଯାଇ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ହକ୍ମା ରେଳ

ଯେଉଁ ମାନେ ପରିଶବର୍ତ୍ତବିମ୍ବ ଭଗୋଧିକବାଳ
ଉପଦଂଶ ବୈଗାହାନ୍ତୁ (ଗରମିବେମାରୀ) ହୋଇ
କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଥିବେ, ବିମ୍ବ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ
ବିଶାଖ ଆର୍ଦ୍ରବାରୁ ଯେତ୍ରମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଟ ଗଣେ
ଧର୍ମବ ଅଥବା ଶବ୍ଦରରେ ବାଜାପୁଣ୍ଡ ଅମ୍ବ-
ବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବା କୋ-
ଇଥୁବ ଧେମାକେ ଅମ୍ବର ଏହି ଦୃତମୀ ଚେଲ
ଦି ଗନ୍ଧ ମାତ୍ର ମାନ୍ୟ କଲେ ନିଷୟ ଅବେଳୀରେ
ଲାଭ କରିବେ । ଏହି ଚେଲ ବ୍ୟବହାରହାସ୍ୟ
ସାକ୍ଷୟ, । କ । ମଧ୍ୟପୁର ଓ ଲାମାଙ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପ
ସ୍ଵାକମାକଙ୍କ ରୁ ଶତ ଶତ ଲୋକ ଅବେଗଧଳର
ଦର ମୁକୁକର୍ଷରେ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସହ
ଦେହ ଅଗ୍ନି, ମୂଳ୍ୟ ଦେଇ ଚେଲ କଷ୍ଟ କରି
ବାକୁ ଅଭିଭାବ କରିଛି କାହା ଦେଲେ କୌଣସି
ଦୁଲ୍ଲେଖକୁ ଆବର ଜାମିନ ଦେଲେ ଅନା-
ପୃଷ୍ଠରେ ଜୀବଧ ଦିଅନ୍ତିବ । ଅବେଳୀର କଲେ
ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରଦରଶ କରିବିବ । ଏହାର ମୂଳ୍ୟ
ଟ ଶହ ଭାବ ଝର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦରଶ ଟ ୦ ୫ ଏହା ହତ୍ତା
ଆମ୍ବ ଭିଷମାକୟରେ ତାବଜୟ ବୈଗର କହି-
ବିଗା ଭିଷମ, ନାମାପ୍ରକାର ଚେଲ, ଦୃଢ଼,
ଅମ୍ବ, ବର୍ତ୍ତିକା, ଅଶବ, ମାଲ୍ସା ପ୍ରକଳ୍ପ ବିନ୍ଦ

ସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଗେଲାର ଜଗନ୍ନାଥ ଦିଦ୍ୟାକି
ଜଣାଇଲେ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିସଂଖ୍ୟା ଦେଲୁ-
ପେବଲୁ ତାକିଯୋଗେ ଆସିଥିଲୁ ଏହାମାତ୍ରିକିରିବା
ଦୁଇର ପାଇବାପାଇଁ ବିଳାରିକାର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ଦୂର-
ପରିସଂଖ୍ୟାର ତାକଟିକଟ୍ଟସହ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାକୁ
ପଢ଼ି ପଠାଇବେ ।

ବାହାକଳୟୁଦ
ସାକ୍ଷୀର ଯୋଗ ଅଧି
କଟକ } ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ
ବନ୍ଦରଜ

ବ୍ୟାପନ

ବନାରସୀ ମାଲ

ବନାରସ କଗରପୁ ଅମ୍ବୁ ଏହି ବାଣିଜ୍ୟ
ହୋଠରେ ଉଚିତ ଦୂଳ୍ୟରେ ସବୁପୁକାର ବନା-
ରସୀ ମାଳ ଭରବର ନାନାଶ୍ରାନ୍ତ ବିତ୍ତା
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ବିଷସ୍ତରିତରେ ବହୁବାଳ ମାଲ
ଘୋଗାଇ ଅସଥିଲୁ । ବାନଶ୍ରୀ, ବେଦନ୍ଧର,
ଆମଛିକ, ବୟସତି, ସଯେଇବଳା, ସୋନ୍ଦର,
ପାଟଖାଣ, ଏତି ଥଳ, ମୟୁରବଞ୍ଚ, ମଳଗର, ହିନୋଳ,
ଆମତ୍ତି, ଗାଙ୍ଗପୁର, ତରଳାଲୋରା, ରତ୍ନିଳୟପୁର
ସନାମାନଙ୍କ ନବପରେ ତରୁ କଲେ ଅମ୍ବୁ
ହାଟ କାରୁବାଳର କଥା ଜଣା ପରିବ ।

ଅମ୍ବର ବାଟିଲୁହ କୋଠିରେ ବନ୍ଧୁ ସକାଶେ
ସବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା କଳାରସୀ ଶାଢ଼ୀ, ଯୋଗି
ଚୋଷ, ଖେଳା, କଂଜ୍ଞାଧ, ମାତ୍ରା, ସଙ୍ଗୀ, ଦୋଷରା
ମନ୍ଦିଲ, ଶିରରେ ବାନ୍ଧିବାର ଘେଣା, ବୁମାଳ
ସାଲ ଏବଂ ନାକା ହୁକାର ରହାଦିଶୁତ ଅଙ୍ଗସ୍ତୀ
ପ୍ରଭୁର ଶତ୍ରୁ ସୁନ ଗୁଥାର ବାହଳ, ହାତର
ହାତର ପ୍ରଭୁର କରୁଛି ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଉପ୍ତ୍ଵାର କରଇ
ଦେଇଁ । ବନ୍ଧୁର ଦେବାବେଳେ ଅନୁମାନକୁ
ନୂହର ତତ୍ତ୍ଵାଂଶ୍ଚ ଅଶ୍ରୁମ ଦେବାକୁ ଦେବ
କେହି ଦେଶୀ ମାଲ କିମ୍ବ କରିବାର ଲଜ୍ଜା କରି
ଏହ ଲେଖିଲେ ଅମ୍ବର କର୍ମକୁଳ ତା ଅମ୍ବ
ସଂ ଯାର ପାରିବୁ ।

ତାକରେ ପଥ ପଠାଇ ପ୍ରଫାର୍ତ୍ତ ମଗାଇ-
ଲେ ମାଳ ଚେଉଁ ଟିକଣାରେ ବି ଉପାୟରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ତାକରେ ବି ବେଳରେ) ପଠାଇ-
ନାକୁ ହେବ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଛଳରେ
ଶେଷ ବାଇବାର ଝୁବାକୁ ଜଣେ ତେଥେ
ମାହରଇ ରଖିଥିବୁ ସୁରକ୍ଷା ତେଥରେ ପଟ
ଲାଗିରେ ଗଲବ ମାହି ଲପାପାନ୍ଧରେ ଅମୂର
ମାମ ଓ ଠିକଣା ହୁନ୍ତି ବା ଝାରନାରେ ଲେ.
ଲେ ଲବାନଦରେ ଅମୂର ଦ୍ୱାରା ପାର ହେବ ।

ବେଳୁପେବଳ ଧାରସଳରେ ମଧ୍ୟ ମାଲ
ପଠାୟାଏ କିନ୍ତୁ ମାଲ ପଠାଯିବା ଏବଂ ଫେରିବା
ଦେବା ମାର୍ଗରେ ମାଲ ମଙ୍ଗାଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷୟବ
ହେବାର ପରିବ ।

ଶ୍ରୀ ପାଲୁମାଳୀ ଚୋଲାକାଥ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଟ୍ଟକ ବକାରସ ହିଂସା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅରୁ କାହାରକୁ ଅସୁଧୀ ଗଣବିଶ୍ୱାସକଣା ପ୍ରସବ ଉତ୍ସବ ସେବନ ଦର ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଅର୍ଥବନ୍ଧୁ ଦରବାରୁ ହେବ ନାହିଁ ।
କିମ୍ବା ଜଗତର ନିତି ଅନ୍ତର୍ମାଣ !

ତାଙ୍କୁ ର କେ, ଚା, ମାଟିକ ସାହେଳେ ଅଧିକ
କରନ୍ତି ପ୍ରଦିଵ, ଥ୍ୟାର୍ଥ୍ୟ ମୁଖକରିଷ୍ଟ ଏ ପ୍ରଦିଵ
ଫଳପଦ ଧେହ —

ବ୍ରହ୍ମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧଙ୍କ ଅଭିନ ଅନୁଯୋଦୀ
ରେତୁଥୁବାର ।

ଗୁରୁତବର୍ଷ ଗ୍ରୀଟ୍ ପ୍ରଧାନ ଦେଶ, ସେଥି କିମନ୍ତେ ଅବ୍ୟକ୍ତ କୟାସଠାରୁ ଏହିଦେଶବାସିମାନଙ୍କ ଭଲ୍ଲୁସ୍ତ ଗୃହରେ ତିରସ୍ତୁତ ତୁମ ଏହି ବାଦାର
ପରିଶାମ ପଳକରେ ଧାରୁବୋବାଲ୍ୟ, ମେହ, ପ୍ରମେହ, ଶୁକ୍ରବାରିଲ୍ୟ, ବଜ୍ରଦୁଷ୍ଟୀ, ଶାରଦି ଦିନରୁ, ଏମନ୍ତ କି କୁଣ୍ଡଲେଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଦୂର୍ଲଭ
ମାନନ୍ଦବିନ୍ଦୁ ଅଥବା ଓ ଅବରମର୍ଯ୍ୟ କର ଯତ୍ତାଏ, ଏହି ସକଳ ସେଇ ବବଳରୁ ଗୁରୁତବବାସିମାନଙ୍କ ଭକ୍ତାର କିମନ୍ତେ “ଭ୍ୟାନକିନ୍” ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଦେବାର ପୁନରୁ ପ୍ରକର ପଳ ଦାୟକ ଭିଷମ ପ୍ରତକଳା ହୌରୀଷି ତରିଯା ଶାସ୍ତରେ ଅବଦ୍ୱାରୀ ହୋଇ ଦିନରୁ
ସାହେବ ଶାର୍ଦ୍ଦବାଳବ୍ୟାପୀ ଅଥାରଣ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଅନ୍ଧବାୟ ଓ ଅଛସ ଅର୍ଥ ବ୍ୟସ୍ତାର ଏହି ଅନ୍ଧବାଳର ପଳକରେ କରିଣ ଅନ୍ଧରବାଳ
ପାଦର୍ଥ ପ୍ରଦେଶଜ୍ଞାତ କେତେବୁନ୍ଦ୍ରିୟ ଲତା ଓ ଗୁଲ ନିର୍ମାସହିତ ତୁମଣି ନବ୍ୟମେଳନ ପାର୍ମିକୋଣ୍ଟାର ଅନୁମୋଦିତ ଅୟରଣ, ପରିବହଣ
ଓ ଡାଟିୟୁମା ପ୍ରଭୁତ କେତୋଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ! ରଜ ପରିଶାରକ ଓ ଶୁଭ ଦ୍ୱାବିକର ଭିଷମର ସର୍ବିଶରେ ନନ୍ଦନ ବସାଯନ୍ତିର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପାରଲୁଲେଖର
ଦୂର ସାହ୍ୟରେ ଏହି ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭିଷମ “ଭ୍ୟାନକିନ୍” ଥାବାର ହୋଇ ଗୁରୁତବବାସିମାନଙ୍କ ମନାନ ଅନ୍ଧବ ଦୂର୍ଲଭ ହୋଇଲେ
କେବେ ତୁମେ ମନେ କରିଥାଏ ଭୂମର ଦେଇ ଅଥାର ଯଦ ଭୂମର ଦିନସ୍ତୁ ଭୂମରୁ ଅଧେନ୍ୟ କରିବାରୁ ନେଇବଣ୍ଣି ଦରିଥାନ୍ତି ଯେବେ ତୁମେ
ସାହ୍ୟର ପ୍ରଭୁତ ବିଧିପ୍ରକାର ଭିଷମ ସେବନ କର ଲାବନରେ ଦାଖାଏ ଦୋଦଥାଏ, ତଥାପି ଭୂମରୁ କହୁଥିବୁ ଜାବନରେ କୌଣସି ହୁଅ କାହିଁ
ଥରେ ଏହି ମହାଶକ୍ତି “ଭ୍ୟାନକିନ୍” ସେବନ କର ଦେଖ ସଙ୍ଗେ ଶୁଭମଳ ଫଳକ ! ନିର୍ଜବ ଦେହରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇବ ।
ଥାବର୍ଣ୍ଣଶ୍ଵରମାର ପ୍ରକର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟମ ହେବ !!! ଅନେକଙ୍କର ଧାରଣ ଅଛି ପାଇଁ ଓ ମରମୀର ବିଷ ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରଦେଶ କରନ ବାହା ଆର
ଦାହିଁରେ ଦୂର୍ଲଭ ତୁମ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅବଶ୍ୟକାନୀ ଦେଲ ସାଥାରଣକର ସେ କିମାର “ଭ୍ୟାନକିନ୍” ଏହାବେଳେ ଦୂର୍ଲଭ ଦରିଦେଶକି ।
ଭ୍ୟାନକିନର ଆର କେଟିବ ଅଥାରଣ ଶକ୍ତି ଏହି ସେ ମଳ ମୂଳ ଓ ପରି ସହିତ ଥାର ନିର୍ଣ୍ଣତ କର ଦେବାର ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଏ । ସାରଥା—ଦେଇ
କର ଅସ୍ତ୍ରୀୟ । ଭ୍ୟାନକିନ ଶୁଣ ପ୍ରାୟ ।

ଜ୍ୟାନକିଳ—ମହ, ୧୯୫୩, ୫୩ ନିୟମ, ମାର୍କୋମ ପ୍ରଦୀପ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାତ୍ରକବ୍ୟାଳ ଉଚ୍ଚାର ପଥାର୍ଥର ସଂଶ୍ଲବ ଗାହିଁ । ହଥାପି ଏବାର ଏକ ଅନୁଯେ ବୃଣ୍ଣ ଏହି ଯେ ଜ୍ୟାନ ଖେଳରକ୍ଷିତଙ୍ଗ ପରେ ମନ ପ୍ରଦୀପ ବୁଦ୍ଧି ଶବ୍ଦର କ୍ଷେତ୍ରେ, ମୁଖ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରେ, କୋଣ୍ଡ ପରିପ୍ରକାର କରେ, ଜ୍ୟାନକିଳ—ଶାନ୍ତିବାଚ୍ଛାତ୍ର, ସହୃଦୟମୁଖ୍ୟ, ଜ୍ୟାନକିଳ ସେବକରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବଜା ନିୟମର ନ ଅନ୍ତର୍ଭାବୁ ସକଳ ଉଚ୍ଚରେ ଓ ସକଳ ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ଅବାଳ ହୃଦୀ ବନ୍ଧିଦ୍ୱାରେ ସେବନ କର ପାବନ୍ତି । ସେଥି ନିମରେ, ବଜା ଦର୍ଶନର ଦର୍ଶକ ହେଉଥିବା ଜ୍ୟାନର ।

ଜ୍ୟାଳକିନରେ ବିବି ସେଇ ଅଶେଷ ତୁମ ?
 ୧ । ମେହ ସମରୀୟ ପୀତା ଓ ଖାଦ୍ୟ ବନ୍ଧୁ; ୨ । ଗରମୀ ଓ ପାରବ ଦୂରର ରକ୍ତ ସମରୀୟ ପୀତା;
 ମେହ ସମରୀୟ ପୀତା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସମୁଲ ଆହୁ ନିର୍ଗତ ବା ରକ୍ତ ନିର୍ଗତ ହେବା, ଦୃଢ଼ମୁହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇ, ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କୁଳା, ପ୍ରଥା ପୂର୍ବେ ବା ସତେ ସୁକାପର ପଦାର୍ଥ କାହାର ହେବା । ସୀମୋକ ଦର୍ଶନ ବା ପ୍ରଦାନରେ ଭେବାପାର, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁନ୍ମର ଚଇଲବା, ସ୍ଵଧ୍ୟ-
 ଦୋଷ ଓ କଳନିର ମୁଣ୍ଡଖର, ମୁଖୁଲକ, ଦୂରମୁଁ ଜୁଲ, ଚନ୍ଦ୍ର କୁଳା, ପନ୍ଥର ଜଳପତିବା, କାଳଗୋଡ଼କୁଳିବା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତିର ଦ୍ରବ୍ୟ, ଧାରୀବିଦ୍ୟ, କୋଣ୍ଠ କାଳିଦ୍ୟ, ଯଧାନାନ୍ୟ, ଅରୁଳ ଉତ୍ସାହ । ଫୌନ୍ୟାଦ—ରକ୍ତ ବା ସେଇ ପ୍ରଦର, ଅନୟମିତ ରକ୍ତ ସ୍ଥାବ, କଞ୍ଚକଲ, ବରୁକାଳିନ
 ଫେରରେ ନେବନା ଓ କଳନିରକାଳ ନିର୍ଯ୍ୟାଦ ।— ରକ୍ତ ସମରୀୟ ପୀତା, ସଥା ।— ଗରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ଵନିଳ ପାର ବିଦହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ସବାନୋ ବା ଓ
 ବହା, ବାର, ବାତ ଓ ଗୋଡ଼ର ବଳକୁ ରମତା ଦିତା, ମୁଣ୍ଡକୁ କେବା ଉପର୍ତ୍ତିବା, ମୁଖରେ ଓ କାହାରକରେ ଦା, ବାଗେ ଦା, ପର୍ବତା, ମଳକା
 କାନ୍ଦର, ଲଗନର, କାହୁ କୁପୁଅ ଓ ଏମକୁବି କୁଣ୍ଡ ପର୍ଦାର, ଅଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ବାତ ସମରୀୟ ପୀତା ।—ଗ୍ରେଟରେ ବେଦନା ସମ୍ମୁଖୀନ
 କଳନିନ ତରିବା, ବାତ ଓ ଗୋଡ଼ ପାରିବା, ଧରା ଓ ପିଠିର ବେଦନା ଉତ୍ସାହ—ଜ୍ୟାଳକିନ—ଧ୍ୟୁ ଶକ୍ତରେ ଦେଇବ ଏହ ବ ଦୂର ମାତ୍ର
 ଫେରନ କଲେ ମନ ଚାହିଁ ତୁମ, ଶହରର ଦୂରତ ରକ୍ତ ଦୂର କର ନୂହକ ରକ୍ତ କଣ୍ଠବା ସ୍ଵର୍ଗ ଦରେ ଓ ଅଶେଷ ସବଳ ଓ ଗାନ୍ଧିରଶକ୍ତି ତୁମ ।

ଦେଉ ପ୍ରତି କୋଡ଼ିଲ ମ ୨୫। ୯ ବୋଲିଲ କ ଅଳ୍ପ, ୨ କୋଡ଼ିଲ ଟାଙ୍ଗ ଛାଁ ଓ ୧୨ କୋଡ଼ିଲ ଟ ୧୫କୋ ଘାଲି ୧ ଦିନୁ =
ବୋଲିଲ ୩ ୦ ଅଳ୍ପ, ୩ ଠାର ୩ ବୋଲିଲ ୩ ୦ ୩ ଅଳ୍ପ।

ପେଲ ଏକେନ୍ତି—କଣ୍ଠା, କର୍ମ, ସିନ୍ଧୁକ, ଆଚ୍ଚ, ହ ହ ୧୫ ଟଙ୍କା

ଦେଉଥିବ—କ ୧୦ ମର ଅପର ଚତୁର୍ବ ଖେଳ କଲାକାର ଶର୍ମିତାର ପାଞ୍ଜାବର ଓ ୧୫ ଏକା

୨୪ ଘଣ୍ଟାରେ ପାଦର ଆଗେଗା ।

ଭାବର କେ, ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରିକର ଅଧିକାର—ପରିଷର ପରିଷର ମାନ୍ୟ ଦେଖ

ତାଙ୍କ ମାଟେଇଲେ “ଆସେନ ମେଘ” ।—ଯାହାର ବେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଥା ହେଉ କିମ୍ବା ଅଗ୍ରମ୍ ହେବ ।

ଦଳେ ଧରି ବୈଜ୍ଞାନି

୧୯୯୩ ମେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଛି ।

ଏହିଶ୍ଵର—ଥାର, ଥା, କୀ ଏଣ କୋଠା^o କି ୧୦ଦିନ ଅପର ଉତ୍ସବ ମେତା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କା

ଉକ୍ତିବୀପିକା

ଗତ ୧୯୦୨ ସାଲର ଲେକ ସ୍ମାରଥିନ୍ଦ୍ରା
ବେ ଲାଗୁଣ ସହରର ଲୋକସଙ୍ଗ୍ୟାଙ୍କ, ପଦ୍ମ, ପାତ୍ର
ଅମେ । ମାତ୍ର କରୁ ସଲମ୍ବ ଧିମା ପ୍ରଦେଶର
ଲୋକସଙ୍ଗ୍ୟାଙ୍କ ମିଶାଇଲେ ଲାଗୁଣର ଲୋକସଙ୍ଗ୍ୟା
ଧାରୀଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କେଣ୍ଟା ହେବ । ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ
ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ ପୃଥ୍ଵୀର ସମସ୍ତ ସହିତ ମଧ୍ୟରେ
ଲାଗୁଣର ଲୋକସଙ୍ଗ୍ୟା ସବୋଳ ଥିଛି ।

କଟକ ମିଛନ୍ଦିପାଇ ଥିଏ ମଧ୍ୟରେ ଅହାନ୍ତା
ବର୍ଷର ବଜେଟର ଡକ୍ଟିଗ୍ଯା ଅନୁବାଦ କରିବା
ଭାଗାଳକ ଦେଖିବା ଦାରିଦ୍ର ରଖା ସାଇଅକୁ
ନୈ ଚହୁଁଥିଲେ ଅଥବା ନାହିଁ ଦିନ୍ଯା ବନ୍ଦିଲେ
ନାହିଁ । ତପସିଲ ଉଠିଥାରେ ଅନୁବାଦ ଦେଇ
କଣା ଦୋକିଥୁଲେ କରିବାଭାଗାଳେ ସେମାନ୍
କର ଲିଖିବ ପଦମର୍ଶଦେବାକୁ ସନ୍ଧମ ଦୁଆଲୋ
ଆଇନର ମର୍ତ୍ତ୍ଵ କଥା ଥରେ ମିଛନ୍ଦିପାଇ କମି
ଦିଗମାଳେ କରିବାଭାଗାଳୁ କୁଣ୍ଡଳକେ ବ ?

ଏ ସପ୍ରାଦରେ ଥିଲେ କୁର୍ରିଷ୍ଟାନ୍ତାମାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା ଲେକ୍
ପ୍ରକାଶ ଯେ କୁର୍ରିଷ୍ଟାନ୍ତାମାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା କୋଳ
ସବ୍ରାନ୍ତ ପତ୍ର ପ୍ରାଦରେ ୩,୦୭,୫୫୨ ଜ କୋଳ
ଅତୁରିଦେଖି ୩,୬୦,୫୦୭ ହୋଇଥିଲା କେଥେ
ରେ ପୂରି ୫୫୦୦ ଯୋଗ ହୋଇ ୩,୬୧,୦୦୮
ହୋଇଥିଲା । ସଜ୍ଜପାଳା ଓ ଦୋମେଲ ସଜ୍ଜା
ରେ ଦେଖି ବଢ଼ିଥିଲା । କୁର୍ରିଷ୍ଟାନ୍ତାମାର୍ଯ୍ୟ
ବନ୍ଦିଙ୍କ ସବ୍ରାନ୍ତ କମଣ୍ଡଟ ଦୂର୍ଜ୍ଜ ହେବା ବଚି ଆ-
ଦେଖିଲ ହେବୁ ଥିଲେ ।

ତୁମାର ଛନ୍ଦକଲ୍ପର ବାଣିଜ ବର୍ଣ୍ଣତାକର
(ମନୀଶାର ଅମ୍ବୋଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବୃକ୍ଷ ପର-
ମାଳ କରିବାରେ ୫୫.୭୯ ଲକ୍ଷ, ବାଲେଖରରେ
୫୫ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ପୁଣ୍ଡରେ ୫୫.୫୮ ଲକ୍ଷ ଅଟେ ।
ଅଥବା ମୁଁ ୧୫୦୦ ସାଲ ମନୀଶାରାରୁ ଅନ୍ତର୍ବା-
କରମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କରିବାରେ ୩୭.୩୭ ଲକ୍ଷ,
ବାଲେଖରରେ ୩୫.୮୮ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ପୁଣ୍ଡରରେ
୩୫.୦୨ ଲକ୍ଷ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ମୋରେ
ଦେସାବ କରିଲେ ତୁମାର ନନ୍ଦ ମୌଷମେ ବୃକ୍ଷର
ପରିମାଣ ଟ ୦ ୫୮ ପରିମାଣ ଅଧିକ କୁହେ ଏବଂ
ତାହା ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵୀ ମାସରେ ବାଣିଜ ହୋଇ
କେବଳ ଛୁନ୍ଦରମାତ୍ରରେ ସବୁଗେଣ୍ଠା ଅଧିକ ଏବଂ
ମର, କୁହ ଓ ଅନ୍ତର୍ବକରମାଣରେ ଅଧିକ୍ ଉଚ୍ଚ
ହୋଇଥିଲା । ଅବ୍ୟ ଓ ଶେଷରେ ଅଭିନ୍ଦ ଉଚ୍ଚ
ବୃକ୍ଷ ଯୋଗୁ ଅପ୍ରକାଶ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ।

ଦୋର ମେଡ଼ିକ୍ କ୍ଲିନିକ ପ୍ରାଥମିକ ଆଳ୍ମିଳି

ଶ୍ରୀକୃତ ଲୁଗା ସ୍ମରିତ କେବେଳ ଜୀବନସ ମୈଁ
ଯାଇଥିଲା । ଏ ବିଷୟ ସୁଲାପରେ ଏହାଙ୍କ ଦିଆ
ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସୁଲାପକାର ଏଥିର ତୋରିଯି
କିନାର ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ କିଥିଲା । ଗତ
ଗୁରୁବାର ଦିନ ଉଚ୍ଚ ଶତମାନର ଧୋବ
ଜଣେ ଲୋକଙ୍କ ରେଖା ଯାଇଥିଲା ଥୋଣ୍ଡ, ପଢିବେ
ଓ କରିଲା ପରିଚୟବାର ଦେଖି ଶତମାନଙ୍କୁ ଲହରି
ବାବୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଅସାମୀଙ୍କୁ ଲେବ୍ୟାର ଚର
ବାବୁ ସେ ବଜୁଲା ସେ ଜଣେ ଭାଗ୍ୟାର ଏ ସମ୍ମାନ
ଲୁଗା ଭାବୁ ବହି କରିଥିଲୁ । ଉତ୍ତର ଓ ସାମନ୍ତ
ଉଦୟେ ସୁଲାପ ଦକ୍ଷେ ଅର୍ପିତ ଦୋରିଅଛନ୍ତି
ଏହିପରି ଥିଲେବ ରେଖାରେ ସୁଲାପ ଅମନୋ
ଯୋଗୀ ଦେଇ ମେର ଧରି ପଡ଼େ ନାହିଁ ଏହା
ଏହା ପରିପରାବ ସମାଗର କବିତ ।

ପ୍ରସ୍ତୁ ସବଜଳ ପ୍ରଧାକ ଶେଖିଲ ବାରୁ ଦର୍ଶନ୍ତୁ
ଦୋଷକ ମଧ୍ୟମକଣ୍ଠୀ ସହ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୀତିକାଷ୍ଟୀ ଛମେ,
ବାର ବାରୁ ଉଭମୋହକ ବୟୁ ଚାତ୍ରାମଣିରେ
ଫୁଲର ଦୂର ଦୀନାହ ଅଛି ସମାବେହରେ ଗପ
ବା ପଞ୍ଜିଯାରେ ମନାର ସଙ୍ଗୀବ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା।
ରେଲୁ ପ୍ରମାଦରୁ ଅନେକ ଉତ୍ସବରୁ କଟକରୁ
ବିବାହ ଉପଲବ୍ଧରେ ଗମନ କରିଥିଲେ । ବାରୁ
ମନୋଦୟ ବିବାହ ଲାହିରେ ଜିଥା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ଡାକ୍ତର ସାହେବ ଓ ପୋଲାସ ସାହେବଙ୍କୁ ନିମ-
ନ୍ତର କରିଥିଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଅମୁଖ,
ପ୍ରସ୍ତୁ ଅସି ପାରି କି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟ ଦୂର
ସାହେବ ସେମାନଙ୍କର ସହଧର୍ତ୍ତରୀ ସହ ଭାବପୂର୍ବ
ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଯଥାଧିକ ସମ୍ମାନ
ହୋଇଥିଲେ ଓ କୃତ୍ୟଗୀର ଶ୍ରବଣ କରି ପରମ
ଅନ୍ତାଦିତ ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲରେ
ସାମାଜିକ ମଳିଲବରେ ଅପର ଜ୍ଞାନବ ପ୍ରଳି
ଅଧିକର ସମ୍ବାଦ ଦେଖାଗଲା ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର କୁଳ
ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ଜମୀନର ଛଣେ ପ୍ରଧାନ
ଚିତ୍ରକ ଗର୍ଭେଲ ସାହେବ କହନ୍ତି କି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ଶାଶ ବାର ଲୁବଣ ଜଳ ଘାକ କଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ତୁ
ମାସମୁକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଗରୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକେ
ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାଉବେ । ତାକୁର୍ବବ ମନ୍ଦରେ
ଶୋଣିପରେ ଲୁବଣକଣାର ପରମାନନ୍ଦା ହେବ
ଦେବୁ ଶବ୍ଦର ତାନା ପ୍ରକାର ବେଗମୁକ୍ତ ଦ୍ରୁଦ
ବିକଣାକୁ ଶୋଣିପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସତା
ମନ ବେଗର ଦାଳାଖୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଲଭ କର ପରି
ବର୍ଷିତ ହୋଇ ଧାରିଲ କାହିଁ । ଲୁବଣର ଆଶ
କଣ୍ଠକ ଶୁଣ ତର ପ୍ରଦିକ । ନିଯାତିତେବେଳେ
ଲୁବଣ ଜଳ ଲୁବଦିବାର ଦରେ ଦ୍ୟାତିତ କରିବ
ନିର୍ବାଦ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ପାରାନ୍ତି କାରିବିପାରିବ

ସ୍ଥିରାବ କରିଅଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଲକ୍ଷ ଅପେକ୍ଷା
ହେବିବ ଲକ୍ଷ ଏହି ବାର୍ଷିକ ନିମ୍ନେ ବିଶେଷ
ଭାବରେ ।

ବର୍ଣ୍ଣାର ସୁଦର୍ଶନଙ୍କ ପହଳ ବାମଗ୍ରା ୨୯
ବିଜୁମାସକ ଧୂର ପଞ୍ଚଶିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଲଭ
ତା ୨୫ ରାତ୍ରି ଦିନ ହେବାର ଶୁଭ ଦୋଷତ୍ୱଳ
ଓ ଉତ୍ସପଳ୍ପରେ ଭବ୍ୟ ପଞ୍ଚକ ମାଳକଳ
ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅର୍ଥ ଦୋଷତ୍ୱଳ ଓ ସୁଦର୍ଶନ
ବାମଗ୍ରାଲମ୍ବନରେ ମାତ୍ରାକର୍ତ୍ତା ଦିନକୋଣ ଅନୁ-
ଭବେ ଅବସ୍ଥାକ ବରତ୍ତଳେ, ହଠାତ୍ ତାତ୍କରିତ
ଦିନ ସ୍ଵର୍ଗ ଆହିଲ ଯେ ବର୍ଣ୍ଣାରଙ୍କ ବଜା
ଖାଲୀ କରୁଥେବେ ଦେବ ଦୂଳ ସେମରେ ଇତ୍ତ-
ଖାମ ପଢ଼ିଥାଏ ବରଅବରୁ । ଏହି ହାତୁଣ
ବାର୍ତ୍ତାର ଉତ୍ସପଳ୍ପର ଲୋଭମାନେ ଗମ୍ଭୀ-
ରତ ହୋଇଥିଲୁ । ଅମେମାନେ ଏଣ୍ଣେବେ
ଦରତା ସନ୍ଦର୍ଭରୁତ୍ତିବିଶୀ ପରିବାରୁ ଅବଶ୍ୱ
ହୋଇ ଅଛିନ୍ତା ହୃଦୀର ହେଲୁ କିନ୍ତୁ କିଷ୍ଟରକ୍ଷ
ଦିକ୍ଷାରେ ବାହାର ଅୟତ ନାହିଁ । ଅମେମାନେ
ଦରକାର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ଯେ
ଏହି ଦିପବ ସମସ୍ତରେ ଉତ୍ସପଳ୍ପକୁ ଶାନ୍ତ
ପ୍ରଦାତ କରନ୍ତୁ ।

“ରୁମଳ ଚକସତଙ୍ଗ” ନାମରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି
କୁରକୁ ଗ୍ରାମୀ ଲୋକଙ୍କ ପରିଷ୍କାର ମହାମାନ
ଚକ୍ରଶର୍ମଙ୍କଳଙ୍କ ସମୀପକୁ ଯେଉଁ ଦର-
ଖାସ ସଠାରଥରୁ ବହିରେ କଟଗ ପ୍ରକାଶ
ଥିବାକୁ ଦୂରେଥିଲା ଅଛି । ସଥା ଧୂଳିଥବାଲୀଏ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥାକ ଅଗ୍ରଣୀ; ବନ୍ଦିଲବାର, ସେ ସବ-
କାଳୀ କୁରକୁ ଦେଇ ବା ଜୁମାରିଲା ଆମଳ
ହେଉ; କଞ୍ଚଳ ଜୁମାଳ ମେ ବି ବହୁମାତ୍ର
ଜଗଳ ଅନ୍ଧକ ଲୁହାନ ସବାଣୀ ରସ୍ତରର ଗାଁ
ମୋଟୁ ବାଟିଥାଇସରେ ପଦାଇ ଦିଏ; ଜଳତର
ଡାରେବା ଯେ ବି ରସ୍ତରର ଦରକାର କି ଶୁଭା
ଜୁମାଳ ସବାଣୀ କର ଧାର୍ମିକ କରେ; ଅଦାଳତର
ଘୟାତା ମେ ବି ରସ୍ତରକାର କଳ କଳବ
ପ୍ରକାର କୋରକ ନିଲମ କରେ; ନିମବ ଧୂଳିଥ
ଏହି ଅବଳାସ ଧୂଳିଥ କି ଏ ଦୁର୍ଦେହ ହଜ୍ବା ବା
ପ୍ରକୃତ ଅବୁଶିବା ଦୂଳ ଅଗ୍ରଣୀ । ଏହିମାନଙ୍କର
ଅଭ୍ୟାସରେ ପ୍ରକାମାନେ ସବାଦା ଜର୍ଜରିବ
ଏହି ଏମାନଙ୍କ ଛୁଟରେ କଣ୍ଠେ କୃଷ୍ଣ ଉତ୍ତିବା
କାର୍ତ୍ତିପତଙ୍ଗ ଏହାନ ଆବଶ୍ୟକ ।

କଳ୍ପତା ଦୟାଦ୍ୱାଳୟର ପ୍ରଦେଶି
ପରିଷା ଅମୀ ଖୋମବାର ଦିବସନୁ ଆରମ୍ଭ
ହେବା ଓଡ଼ିଆ ବେନ୍ଦ୍ରବ ପଥରା ଏଠା ରେବନାଥ
ଭବେଳ ମୁହରେ ମୁହାର ହେବ । ଏଠାରେ
ଯିବେଳ ମୁହର ଯେତେ ଶତ ପରିଷା ପ୍ରମାଣ